

ග්‍රානැම්

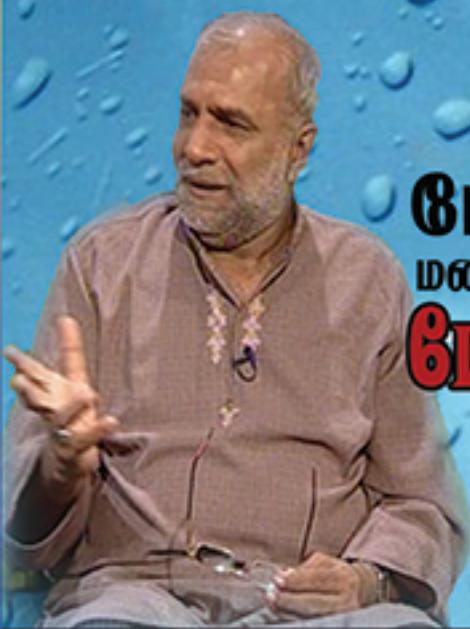
කතා තිකෙක්කියාස් රණ්ඩියාක

205

විශාල
රුපා 100/=

චොරාකාණෑල්
මයියිවිඩා නායකර්
මේමණ්කවී

18 සිව්‍ය අකෘත්‍යාලී ග්‍රානැම්...

සකිරිතයින් ලුහු විෂිෂ්ට මුද්‍රාව් පෙනෙනු නොමැති

வெள்ளத்தின் பருக்கக்கப்பால் கலைப்பயந்தும்
கவியபொருக்கும் மேவழாயின்,
பள்ளத்தில் பிழங்கிருக்கும் குருட்ரெல்லாம்
விழிவற்றும் பதவிகாள்வர்.

ஆசிரியர் குழு

ஆசிரியர், ஸ்தாபகர் : தி. ஞானசேகரன்
இணை ஆசிரியர் : ஞானம் ஞானசேகரன்
நிர்வாக ஆசிரியர் : ஞா. பாலச்சந்திரன்

தொடர்புகளுக்கு

தொ.பேசி. ☎ 0094-11-2586013
0094-77-7306506
தொ.நகல் ☎ 0094-11-2362862
இணையம் ☎ www.gnanam.info
www.gnanam.lk
தளம்.ஞானம்.இலங்கை
மின்னஞ்சல் ☎ editor@gnanam.info
editor@gnanam.lk
அஞ்சல் ☎ 3B-46th Lane, Colombo-6,
Sri Lanka
வங்கி விபரம் ☎ T. Gnanasekaran
Acc. No. - 009010344631
Hatton National Bank,
Wellawatha Branch.
Swift Code : HBLILK LX
(மணியோட்டிலும் சந்தா அனுப்பு
பவர்கள் வெள்ளவத்தை தபார்
கந்தோரில் மாற்றக்கூழ்யதாக
அனுப்புதல் வேண்டும்)
சந்தா விபரம் ☎ Sri Lanka
ஓரு வருடம் : ரூ 1,000/-
நூறு வருடம் : ரூ 5,000/-
நூயுள் சந்தா : ரூ 20,000/-
ஓரு வருடம்

Australia (AU\$)	50
Europe (€)	40
India (Indian Rs.)	1250
Malaysia (RM)	100
Canada (\$)	50
UK (£)	40
Singapore (Sin. \$)	50
Other (US \$)	50

- ① ஞானம் சஞ்சிதையில் விரசுறைகளும் படைப்பு கணினிகள் நகர்த்துக்கூட்டு அவற்றை ஏழ்திய ஆசிரியர்களை பொறுப்பாகவர்கள்.
- ② புதைப்பயிற்சி ஏழுதுவார்கள் தமது சொந்தப் பொருள், நூத்துக்கைப்பாரி என், முகவரி, ஆகிய வற்றை உவராக ஒத்தைத்தலேயன்டும்.
- ③ விரசுறைத்திற்குத் தெர்வாகும் படைப்புகளைச் செய்துபொருத்த ஆசிரியர்களுடைய உரிமையுணர்ச்சு.
- ④ படைப்புகள் கணினியில் தட்டச்சு செய்யப்பட்ட மின்னஞ்சல்கள் அனுப்பப்பட வேண்டும்.

இழுத்துள்ளே.....

● நூர்காணல் மேமன்கவி / தி.ஞானசேகரன்	03
● கவிதைகள் ஷல்லிதாசன் ஜோலி கரவெரின்ஹா / சண்முகபாரதி	13
நிலா தமிழின்தாசன் அநுபம் றோஷி / சோ.ப. விவேகானந்தனூர் சதீஸ் மானந்தன் அல்வாய்	18 30 39 42 45
● சிறுகதைகள் கெகிறாவ ஸஹானா ஆஹாரன் (அவஸ்திரேவியா) (குறுங்கதை) கெளசி (ஜேர்மனி) ஞானம் பாலச்சந்திரன்	16 26 27 40
● கட்டுரைகள் கந்தையா சண்முகவின்கம் செங்கதிரோன் எஸ்.ஜேயபதி (அவஸ்திரேவியா)	22 33 36
● பத்தி எழுத்து கலாட்டுஷணம் எஸ்.ஐ. நாகர்கனி மானா மக்கீஸ் பேராசிரியர் துரை மனோகரன்	41 47 48
● நூல் விழர்சனம் கலாட்டுஷணம் திருமலை நவம்	43
● சமகால இலக்கிய நிகழ்வுகள் கலாட்டுஷணம் கே. பொன்னுத்துரை	51
● வாசகர் பெசுகிறார்	54

இக்யர் பக்கம்

வெள்ள அனர்த்தமும் இடர்முகாமைத்துவமும்

இவ்வருடம் மே 24^{ஆம்} திங்கள் முதல் தொடரும் அடைமழு காரணமாக ஏற்பட்ட வெள்ளப்பெருக்கு கடுங்காற்று மற்றும் மண்சிரிவு காரணமாக இற்கிறவரை 200க்கும் மேற்பட்டோர் உயிரிழந்துள்ளனர். 93 பேர் காணாமல் போயின்னர் 63 பேர் காயமடைந்துள்ளனர். 1000 கிராமங்கள் வரை பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. 6 22 510 பேர் வரை பாதிப்புற்றுள்ளார்கள். 8000 வீருகள் அழிந்துபோயின்னன. 84,555 பேர் முகாம்களில் தங்கியுள்ளனர். நாடாளவிய ரீதியில் 15 மாவட்டங்கள் இந்த வெள்ள அனர்த்தங்களால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. அதிகமான உயிரிழப்புகளும் பாதிப்புகளும் இரத்தினபுரி மாவட்டத்திலேயே பதிவாகியுள்ளன.

நமது நாட்டில் இத்தகைய வெள்ள அனர்த்தம் அடிக்கடி ஏற்பட்டு வருவதைப் பலரும் அறிவர். 1947^{ஆம்} ஆண்டிலும் இத்தகைய பாரிய வெள்ள அனர்த்தம் ஏற்பட்டது. 2003^{ஆம்} ஆண்டு பாரிய வெள்ள அனர்த்தம் ஏற்பட்டு 260க்கும் மேற்பட்டோர் உயிரிழந்தனர். அத்தகைய ஓர் அனர்த்தமே இந்தவருடமும் நிகழ்ந்திருக்கிறது.

கடந்த 2016 மே 15^{ஆம்} திங்கி ஏற்பட்ட குறாவளி, வெள்ளப்பெருக்கு மற்றும் மண்சிரிவினால் 22 மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த 104 பேர் கொல்லப்பட்டதுடன் 99 பேர் காணாமல் போயிருந்தனர்.

இவ்வாறு கடந்தகால அனர்த்தங்களைப் படிப்பினையாகக் கொண்டு இடர்முகாமைத்துவமானது இயற்கை அனர்த்தங்கள் தொடர்பில் எப்போதுமே விழிப்புடன் இருந்தல் வேண்டும். முன்கூட்டியே திட்டமிடல்களை மேற்கொண்டு மக்களை அப்பறப்படுத்தி பாதிப்புகளை ஒரளவேனும் குறைத்திருக்கலாம்.

கடந்த வருடத்தில் பாதிக்கப்பட்ட பெரும்பாலான பகுதிகள் தற்போதும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. அப்பகுதியில் வாழும் மக்களே அதிகம் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். இது அனர்த்த முகாமைத்துவத்தின் அசமந்தப் போக்கையே தெளிவாகக் காட்டுகிறது.

கற்றுக்கொண்ட பாடங்களில் இருந்து தெளிவைப் பெற்று மீண்டும் அவ்வாறானதோர் அனர்த்தம் ஏற்படாதவாறு வருமுன் காத்தல் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் அத்தகைய தூரோக்கு, மாறி மாறி வரும் நமது அரசாங்கங்களிடையே இல்லை என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது.

வெள்ள அனர்த்தம் ஏற்படுவதற்கு இயற்கையின் சீற்றும் மட்டும் காரணமாக இருப்பதில்லை. சரியான முறையில் வடிகால்கள் அமைக்கப்படாமை, நீர் வடிந்தோடும் இடங்களை மறிந்துக் கூட்டங்கள் நிர்மாணிக்கப்படுதல், அத்தகைய நிர்மாண வேலைகளுக்கு அனுமதி வழங்கப்படாமை, சுட்டிவிரோதமாக அமைக்கப்பட்ட கட்டடங்களை அகற்றாமை போன்ற காரணங்கள் வெள்ள அனர்த்தத்தைப் பன்மடங்காக்குகிறது.

அரசாங்கத்திலுள்ள கையுட்டுப் பெறுபவர்களும் மோசிடிக்காரர்களுமே இதற்குப் பிரதான காரணர்களாக விளாங்குகின்றனர் எனக் கூறப்படுகின்றது. சென்ற மாதம் வெள்ளவத்தையில் மூன்று மாடிக் கட்டிடம் ஒன்று இடிந்து விழுந்து மூவர் உயிரிழந்தமைக்கும் இத்தகைய மோசிடிக்காரர்களின் செயற்பாடுகளே காரணமாகப் பர்க்கப்படுகின்றன.

தற்போதைய அனர்த்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களைப் பாதுகாப்பதற்கு அரசாங்கம் துரித நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. மீட்புப்பணியில் முப்படையினரும் களம் இறக்கப்பட்டுள்ளனர். நிவாரணப் பணிகளும் துரிதக்கியில் இடம்பெறுகின்றன. இது பாராட்டப்படவேண்டியது.

மேலும், இத்தகைய அனர்த்தங்களிலிருந்து மக்களைப் பாதுகாக்க சில திட்டங்களை அரசாங்கம் வகுக்க வேண்டியது அவசியமாகிறது. நமது நாட்டின் நில அமைப்பு, காலநிலை என்பவற்றைக் கருத்திற்க கொண்டு ஆபத்தான பகுதிகள் அடையாளங் காணப்படல் வேண்டும். வடிகால் அமைப்புத்திட்டங்கள் மறுசீரமைக்கப்பட வேண்டும். அனர்த்த வேலைகளில் பாதிப்பு ஏற்படக்கூடிய இடங்களிலிருந்து மக்களைத் துரிதமாக வெளியேற்றுவதற்குரிய திட்டங்களை வகுக்க வேண்டும். இவற்றின் மூலம் பாதுமக்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய இழப்புக்களை பெருமளவு தவிர்க்கலாம்.

பாடங்களைக் கற்றுக்கொள்ளும் கடைசி அனர்த்தம் இதுவாகக் கொண்டு, எதிர்காலத்தில் இடர்முகாமைத்துவச் செயற்பாடுகள் அரசாங்கத்தினால் திறமையிக்க திட்டமிடலுடன் அமைய வேண்டும் என்பதே எமது வேண்டுகோள்.

1) நீங்கள் பிறந்த மேமன் சமூகத்தின் பெயரை தமிழ் இலக்கியப்பற்றில் ஆழமாகப் பதிவுசெய்தவர். அந்தச் சமூகம் பற்றிய ஒரு சிறு அறிமுகத்தை முதலில் சூறாங்கள்.

வட.இந்தியாவின் குஜராத் மாநிலத்தை பூர்வீக மாகக் கொண்ட சமூகம்தான் மேமன் சமூகம். ஒரு நாற்றாண்டு காலத்திற்கு முன்பாகவே வர்த்தக நோக்குடன் அச்சமூகத்தைச் சார்ந்த ஒரு தொகுதியினர் இங்கு குடியேறினர். 1947 ஆம் இந்தியா பாகிஸ்தான் பிரிவினை யுடன் உலகின் பல்வேறு நாடுகளில் குறிப்பாக பாகிஸ்தான், தென்னாபிரிக்கா, இலங்கை என பல்வேறு நாடுகளில் அவர்கள் பரவலாக குடியேறினர். மேமன் சமூகத்தினரின் மொழி மேமன் மொழி. அதற்கு எழுத்து வடிவம் கிடையாது. அதற்கு பேச்சு மொழி மட்டுமே.

2) நீங்கள் ஒரு கவிஞராக உருவாகுவதற்கு ஏதுவாக இருந்த உங்களது கரும்பஸ் கூழல், இளமைக் காலம் எத்தகையதாக இருந்தது?

மேமன் சமூகத்தினரை பொறுத்தவரை அவர்களது மேமன் மொழி வரிவடிவம் இல்லாத மொழி என்பதனால் அந்த சமூகத்தில் பிறந்தவர்கள் ஆங்கிலம், தமிழ், சிங்களம் ஆகிய மொழிகளில் தம் பாடசாலைக் கல்வியைத் தொடர வேண்டியவர்களாக இருந்தார்கள். எனது தந்தையார் எங்களை தமிழ் மொழி மூலமான பாடசாலையில் சேர்த்தார். அதுவே நான் தமிழ் கற்றுக் கொள்ளும் சூழலை உருவாக்கியது. பாடசாலையில் கற்கும் பொழுதே வாசிப்புப் பழக்கம் தொற்றிக் கொண்டது. அந்த நாட்களில் நான் வாசித்தது துப்பறியும் நாவல்கள். அவ்வாறான வாசிப்பின் பொழுதுதான் என தந்தையார் நிர்வகித்த ஒரு

நோக்காணல்

மேமன்கவி

சந்திப்பு: தி. ஞானசௌகரன்

தொழிற்சாலையில் பணிபுரிந்த எஸ்.ஐ.சேகர் என்ற ஒருவர் இருந்தார். அவர் ஓவியரும் கூட. நல்ல கலை இலக்கிய ரசிகர். ஒருநாள் என் கையில் இருந்த துப்பறியும் நாவல் ஒன்றினை கண்டு இந்த மாதிரியான புத்தகங்களைப் படிக்க வேண்டாம் எனக் கூறி ஒரு தமிழ் நாவலை கையில் கொடுத்து இந்த மாதிரியான புத்தகங்களைப் படியுங்கள் என்று கூறினார். அவர் எனக்குக் கொடுத்த தமிழ் நாவல் நா.பார்த்தசாரதியின் குறிஞ்சி மலர். அந்த நாவலின் வாசிப்புத்தான் என் வாசிப்புப் பயணத்தை திசை திருப்பியது. அன்று தொடக்கம் ஈழத்து மற்றும் தமிழகத்து சஞ்சிகைகள், நாவல்கள், சிறுகதைகள் என்றெல்லாம் வாசிக்கத் தொடங்கினேன். அந்தச் சஞ்சிகைகளுக்கு கேள்வி பதில் பகுதிக்கு கேள்விகள், வாசகர் கடிதப் பகுதிகளுக்குக் கடிதங்கள் என எழுதினேன். இந்த வாசிப்பின் பொழுதுதான் எழுத்தாளனாக வேண்டும் என்ற ஆசை தோன்றியது. நஜிமுதீன் என்ற நண்பருடன் தொடர்பு இருந்தது (இன்று எம்முடன் இல்லை) அவரும் நானும் தலா ஒரு சிறுகதை எழுதினோம். அவற்றை கொழும்பு டாம் வீதியில் அமைந்திருந்த கடையிலிருந்து மூஸ்டாக் முஹம்மது என்பவர் வெளியிட்டிருந்த தமிழ் அமுதம் எனும் சஞ்சிகைக்கு போய் கொடுத்தோம். துரதிஷ்டவசமாக அவரது அக்கடை தீப்பற்றிக் கொண்டது. ஆனாலும் கதை எழுதும் எனது ஆர்வம் குறையவில்லை. இந்த கலை இலக்கிய உணர்வு பரவலாகிக் கொண்டிருந்த எனது வாசிப்பினை செம்மைப்படுத்திக் கொண்டிருந்தது. இதேவேளை எனது இன - குடும்பச் சூழலில் தமிழில் கலை இலக்கியங்கள் வாசித்தல், கலை இலக்கியங்களைப் பற்றிய உணர்வு, புனைவு, சிறுஷ்டத்தனம் என்ற மாதிரியான விடயங்கள் சாத்தியில்லாத நிலையில் இவை எனக்குள் எழு சிறுவயதிலேயே எனக்குள் இருந்த சில அம்சங்கள் காரணமாக இருந்தன.

பத்து வயதாக இருக்கும் பொழுதே உறங்க செல்லும் வேளை என் உடன் பிறந்த சகோதர சகோதரிகளுக்கு கதைகள் சொல்வேன். எங்க வீட்டின் கதை சொல்லியாக இருந்தேன். அக்கதைகள் ஒரு ஊரில் ஒரு ராஜா இருந்தார் என்ற மாதிரியான பாட்டிக்

கதைகள் அல்ல. விநோதமான கதைகள். திழர் திருப்பங்கள் கொண்ட கதைகள். புனைந்த கதைகள். அப்படிச் சொல்லும் கதைகளை விறுவிறுப்பான கட்டத்தில் நிறுத்தி நாளை சொல்கிறேன் என்பேன். உம்மா தூங்க அனுப்புவதற்கு முன்பே என் கதை கேட்க அவர்கள் நேர காலத்துடன் தூங்க வந்து விடுவார்கள். புனைவு, சிறுஷ்டத்தனம், தொடர்கதைகளின் அத்தியாயங்கள் விறு விறுப்பான இடத்தில் நிறுத்துதல், மர்ம நாவல்களின் விறுவிறுப்பும் மர்மம், மேஜிக்கல் ரியலிசம் என்பவற்றை பற்றிய பரிச்சயம் எனக்கு ஏற்படுவதற்கு முன்பே எனது பத்து வயதில் அத்தன்மைகள் நான் புனைந்து என் சகோதர சகோதரிகளுக்கு சொன்ன கதைகளில் வெளிப்பட்டிருக்கின்றன.

ஆனாலும் தமிழ் அமுதம் சஞ்சிகைக்குக் கொடுத்த கதை வெளிவராத நிலையில் எனது வாசிப்பு மேலும் விரிவடைந்தது. அக்காலகட்டத்தில் எழுத வேண்டும் என்ற உணர்வை விட பரந்த நிலையில் வாசிப்பை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற உணர்வே மேலோங்கி நின்றது. சிறிது காலத்திற்கு பின் தமிழ் அமுதத்திற்கு கொடுத்திருந்த கதையின் பிரதியை எடுத்துப் பார்த்தேன். அது சிறுகதையாகவே இருக்கவில்லை என்று எனக்குப் பட்டது. இதற்குக் காரணம் அக்கால கட்டத்தில் தமிழகத்து, ஈழத்து முக்கிய சிறுகதையாளர்கள், நாவலாசிரியர்கள், கவிஞர்களின் பிரதிகளைப் பற்றிய பரிச்சயம் உண்டாகி இருந்தது. அத்தகைய வாசிப்பின் பொழுது எனக்குள் ஒரு எண்ணம். கவிதை எழுதிப் பார்ப்போம் என்று முறையாக பழந்தமிழ் இலக்கியங்களை, யாப்பிலக்கணத்தை ஒரு பண்டிரிடம் பயிலும் சூழல் கிடையாது. பாடசாலை வாழ்க்கை 8ஆம் வகுப்புவரை. வாசிப்பு வழியாக கவிதை நால்கள் படித்த அநுபவம். சுயமாக கவிதை இலக்கணத்தை புரிந்துகொள்ள முயற்சி செய்தேன். அப்பியாச கொப்பி கொப்பியாக கவிதைகள் எழுதிக் குவித்தேன். இப்படிதான் எனது எழுத்துலகப் பிரவேசம்.

அன்றைய காலகட்டத்தில் இன்று கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் நடைபெறுவது போல், கொள்ளுப்பிட்டியில் அமைந்துள்ள தேயிலை பிரசாரச் சபையின் கேட்போர்

கூட்டத்தில் அடிக்கடி இலக்கியக் கூட்டங்கள், நூல் வெளியீடுகள் நடைபெறும்.

பத்திரிகையில் அவை பற்றி வரும் செய்திகள் பார்த்து அங்கு போய்விடுவேன். அங்குதான் ஈழத்தின் முக்கியமான பல எழுத்தாளர்கள் வருவார்கள். பேராசிரியர் கைலாசபதி, பேராசிரியர் சிவத்தம்பி, சில்லையூர் செல்வராஜன், இளங்கீரன் செ.கணேசலிங்கன், முருகையன், ஈழவாணன் இப்படியாக பலரை கண்டேன்.

எனது வாசிப்பை பரந்த நிலையில் வளர்த்துக் கொள்ள அங்கு வெளியிடப்படும் நூல்களை வாங்கிப் படித்தேன். அது மட்டுமல்லாமல் அக்கூட்டங்களின் உரைகளில் குறிப்பிடும் நூல்களின் பெயர்களை குறித்து வைத்து மறுநாள் தேடி வாங்கி வாசித்தேன். அது மட்டுமல்லாமல் கூட்டம் தொடங்க முன் அந்த ஈழத்தாளர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் நின்று பேசிக்கொண்டிருப்பார்கள். அப்பேச்சில் சில நூல்களை பற்றி பேசுவார்கள். அவர்களது உரையாடலை ஒரு ஓரத்தில் நின்று ஒற்று கேட்பேன், அந்த உரையாடல்களில் குறித்து பேசும் நூல்களின் பெயர்களை குறித்து வைத்து கொண்டு உடனடியாக மறுநாளே அந்த புத்தகங்களை தேடி எடுத்து விடுவேன். இப்படியாக அவர்களின் வாசிப்பு தரத்திற்கு என்னை உயர்த்திக் கொண்டேன். இன்றைய கொழும்பில் அமைந்துள்ள பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை போல் அன்று வெள்ளவத்தையில் இந்த நாட்டின் முக்கிய படைப்பாளியான செ.கணேசலிங்கம் நடத்திக் கொண்டிருந்த விஜயலட்சுமி புத்தகசாலை இருந்தது. அதிலிருந்துதான் தமிழக ஈழத்து முக்கிய சஞ்சிகைகள், நூல்களைப் பெற்றுக்கொண்டேன். கொள்ளுப்பிடிட்டியில் அமைந்துள்ள தேயிலை பிரசாரச் சபையின் கேட்போர் கூடத்தில்தான் நான் முதல் முதலாக மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா அவர்களை பார்க்கிறேன், இப்படியாக பல இலக்கிய கூட்டங்களில் அவரை காண்கிறேன். மல்லிகையை பாடசாலையில் கற்கும் காலத்திலேயே ஆமர் வீதியில் அமைந்துள்ள புத்தகக் கடையில் முதன் முதலாக வாங்கினேன்.

1974ஆம் ஆண்டு நடுப்பகுதியின் ஒரு நூளில் புறக்கோட்டை இரண்டாம் குறுக்குத்

தெருவில் நடந்துகொண்டிருந்தேன். கையில் மு.தளையசிங்கத்தின் போர்ப்பறை நூல். (அன்றைய காலகட்டத்தில் அந்த நூல் பேசிய விடயங்கள் முழுமையாக விளங்கியது என்று சொல்ல மாட்டேன். அதனை மீண்டும் மீண்டும் படித்துக் கொண்டிருந்தேன்.) முன்னால் ஒருவர் நடந்து கொண்டிருந்தார். அவர்தான் மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா அவர்கள். அவருடன் பேச வேண்டும் என்ற ஆசை. ஆனால், தேயிலை பிரசார சபையில் நடந்த கூட்டங்களில் அவரது ஆவேச பேச்சுக்களைக் கேட்டதால் ஒரு பயம் இருந்தது. ஆனாலும் அன்று தைரியத்தை வரவழைத்து பின்னால் ஓடி அவரிடம் என்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டேன். ஆச்சரியத்துடன் பார்த்தார். கையில் உள்ள மு.தளையசிங்கத்தின் போர் பறை நூல். 19 வயது மேமன் பாய் பொடியன் தமிழ் இலக்கியத்தை பற்றியும், தமிழ்க் கவிதை பற்றியும், கவிதை என்றும் பேசுகிறான் என்பதுதான் அவரது ஆச்சரியத்திற்குக் காரணம். அன்றைய நாட்களில் ஒவ்வொரு மாதமும் மல்லிகையை முடித்து, கொழும்பு வந்து புறக்கோட்டை மலிபன் வீதியில் அமைந்துள்ள அவரது அபிமானியும் இலக்கிய ரசனையாளருமான குருசாமி அவர்களது கடையில்தான் தங்குவார். அங்கு என்னை அழைத்துச் சென்றார். அந்த சந்திப்பின் பயன் இரண்டு மாதம் கழித்து, மல்லிகை இதழ் ஒன்றில் இளந்தளிர் என்ற தலைப்பில், எனது சிறிய புகைப்படம் போட்டு, அறிமுகக் குறிப்பு எழுதி இருந்தார். எனது முதல் கவிதையை அச்சில் கண்ட பொழுது அடைந்த மகிழ்ச்சியை விட பன்மடங்கான சந்தோஷம் எனக்கு. இந்த நாட்டின் முக்கியமான ஒர் இலக்கிய சிறுசஞ்சிகையான மல்லிகையில் என்னைப் பற்றிய அறிமுகம். அதுவே என் இலக்கியப் பயணத்தில் பெரும் திருப்பத்தை ஏற்படுத்தியது. அவருடனான தொடர்பு மூலம் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்க தொடர்பு ஏற்படுகிறது. அந்தத் தொடர்பு காரணமாக மார்க்கிலியம் பற்றிய பரிச்சயம் ஏற்படுகிறது. கருத்தியல், அரசியல், வர்க்கம், கோட்பாடு இவ்வாறாக பல விடயங்களை பற்றி விளக்கம் கிடைக்கிறது. அதன் பயனால் மு.தளையசிங்கத்தின் போர் பறை போன்ற புத்தகங்கள் புரியத்தொடங்குகின்றன.

ஈழமும்
தமிழும்

வீராச்சாமி செட்டியாரன் நரைத்த குடும்

பாடியவர் : வெ. கனகசபை (அளவிட்டி)

தாலம் : ~1829 – 1873

கனகசபைப் புலவர் பாடுவதற்கு காலமும் இடமும் வேண்டியதில்லை. ஒரு பாட்டுப்பாட வேண்டுமென வேண்டினால் உடனே பாடிவிடுவார். இவரின் பாடும் திறமையை நோக்கி புலவன் என்றும் புலவன் கனகசபை என்றும் மக்கள் குறிப்பிட்டனர். கனகசபை அவர்கள் சென்னையில் அகராதிப் பணியிலிருந்த போது அப்பணியில் விளாதாசமங்களி நூலை எழுதிய வீராச்சாமி செட்டியார் அவர்களும் பணிபுரிந்துள்ளார்.

ஒருவர், வீராச்சாமி செட்டியாரின் நரைத்த குடுமியை கனகசபைக்குக் காட்டி, “இதன்மீது ஒரு பாட்டுப் பாடுவீர் புலவர்” என்றாராம். உடனே புலவர் கனகசபை நரைத்த குடுமிமீது பின்வரும் பாடலைப் பாடியுள்ளார்.

நாவலர் வியக்கப் பாவலர் நாவா
ஏன்கலை மதிவளர்ந் தோங்கிப்
பாவலர் முகங்செம் பதுமமாக் குவிக்கும்
பான்மையோன் மாயனோ டுளத்து
மாவலர்வீரா சாமிவேள் குஞ்சி
மலரயன் டேவிவெண் கஞ்சப்
புவலர்ந் திருப்ப வதன்மிசை யிருந்த
பொற்பெனப் பொலிந்திலங் குறுமால்

பிரேம்ஜி ஞானசுந்தரம், ராஜஞ்சீகாந்தன், சோமகாந்தன், லெ.முருகபுதி, மு.கனகராஜன் இப்படியாக முற்போக்கு இலக்கிய இயக்க உறுப்பினர்களுடன் நெருக்கம் ஏற்படுகிறது. மார்க்ஸிய நூல்களைத் தேடித் தேடி படிக்கிறேன். இன்றைய எனது இந்த இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தொடர்பே அடிப்படை காரணியாக அமைந்தது.

இன்றைய வரையிலான எந்தவொரு இலக்கிய அரசியல் சமூக கோட்பாடுகளைப் புரிந்துகொள்ள இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தொடர்பும் அதன் மூலம் கற்றுக்கொண்ட மார்க்ஸியமும்தான்

எனக்கு வழி வகுத்தது. தொடர்ச்சியாக எழுத்துப் பணியில் ஈடுபட ஊக்கமாக அமைந்தது.

இவ்வாறாக, ஜீவா அவர்களின் உறவும் தொடர்பின் காரணமாகவும் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தொடர்பு காரணமாகவும் மார்க்ஸியத்தினை கற்றுக் கொண்டேன். இன்றைய வரையிலான எந்த வொரு பிரச்சினையையும் ஆழமாகவும் அவதானமாகவும் நோக்குவதற்கு வழிவகுத்தது. அந்த இயக்கத்தைப் பற்றி எந்தவொரு விமர்சனமும் எனக்கு இருக்கவில்லை. இன்றும் இல்லை. ஏனெனில் அந்த இயக்கம் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு ஆற்றிய

பங்களிப்பு மகத்தானது. இன்று அந்த இயக்கம் இயங்காவிட்டனும் அக்கற்று மறப்பதற்கில்லை. இதனை அவ்வியக்கத்தை இன்றும், அன்றும் எதிர்த்தவர்களும், எதிர்ப்பவர்களும் ஏற்றுக்கொண்ட உண்மை.

3) நீங்கள் எழுதிய முதற்கவிதை, வெளியிட்ட முதற்கவிதைத் தொகுதி ஆகியன பற்றிக் கூறுவ்கள்.

எனது முதலாவது கவிதை 1974ஆம் ஆண்டு சுதந்திரன் பத்திரிகையில் தமிழ் என் மூச்ச என்ற தலைப்பில் வெளிவந்தது. தொடர்ந்து தேசாபிமானி மல்லிகை மற்றும் அந்த நாட்களில் தமிழ்நாட்டு, திண்டிவனத்தில் ஆரம்பத்தில் பாரதிதாசனினால் நடாத்தப்பட்ட “குயில்” சஞ்சிகையை அப்பொழுது டாக்டர் வகாப் என்பவர் நடத்தி வந்தார். அச்சஞ்சிகையில் எதுகை மோனையுடன் கூடிய என் பல கவிதைகள் வெளிவந்தன. நம் நாட்டுப் பத்திரிகைகளில் சிறுவர் பகுதியில் சிறுவர் கவிதைகள் வெளிவந்தன. அக்காலகட்டத்தில் புதுக்கவிதை பரிசுயம் ஏற்படுகிறது. மு.மேத்தாவின் கண்ணர்பூக்கள் முதற் கொண்டு ஞானக்கூத்துவின் அன்று வேறு கிழமை எனப் பல புதுக்கவிதைகள் வாசிக்கக் கிடைக்கிறது. அக்காலகட்டத்தில் தான் ஈழவாணனுடன் தொடர்பு ஏற்படுகிறது. அக்னி இரண்டாவது இதழோடு அவருடன் அக்னிக்காக பணி ஆற்ற முடிகிறது. அக்காலகட்டத்தில் புதுக்கவிதையை பற்றி ஆழமாக கற்று கொள்ள முடிகிறது.

தாய்மொழி தமிழ் அல்லாத ஒருவர் என்ற வகையில் எனது 19ஆவது வயதில் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் எழுத்தாளர் கூட்டுறவு பதிப்பின் வெளியீடாக எனது முதலாவது தொகுதி யுகராகங்கள் வெளிவருகிறது. எழுத வந்த இரண்டு வருடத்திற்குள் ஒருவர் புத்தகம் போடக்கூடாது என்ற இன்றைய என் கருத்துக்கு மாறாக அந்நால், இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்க உறுப்பினர்களின் ஊக்கத்தின் பேரில் வந்தது.

4) தாங்கள் கருத்தியல் ரதியாக முற்போக்கு இலக்கிய அணியைப் பலப்படுத்துவதில் சலிப்படையாது உழைத்து வந்தீர்கள். நற்போது முற்போக்கு அணி சோர்வுற்று

நிலையில் அதனை மீண்டும் கட்டி எழுப்ப எவ்வித முயற்சிகளும் எவ்வாலும் முன்னெருக்கப்படாது ஏன்?

இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தைப் பொறுத்தவரை அது வெறுமனே ஒரு சிறிய அறைக்குள் நூல்கள் வெளியீடுகள் கருத்தரங்குகள் நடத்துவதற்கான சங்கம் அல்ல. அதற்கென ஒரு கருத்தியல் பார்வை இருந்தது. ரட்யாவின் உடைவுக்கு பின் உலக அளவில் முற்போக்கு இயக்கம் சந்தித்த நெருக்கடி காரணமாகத்தான் அது நிறுத்தப்பட்டது எனும் பிழையான கருத்தினை சிலர் சொல்லி வருகிறார்கள். உண்மை அது வல்ல. ஈழத்தில் 80களுக்கு பின் ஏற்பட்ட சமூக அரசியல் நிலவரங்கள் அதனை இயக்க விடவில்லை. அத்தோடு அச்சங்கத்திற்கு தலைமை வகிக்கும் வகையிலான தலைமைத் துவம் இல்லாமல் போனதும் ஒரு காரணமாக கொள்ளலாம். ஆக, இன்றைய தழுவில் அதனை இயக்குவது என்பது ஓர் பாரிய பணி. அதற்கான செயற்பாட்டாளர்களும், தலைமைத்துவமும் இன்றைய நம் வசம் இல்லாத நிலையில் அதனை இயக்குவது சாத்தியமில்லாத ஒன்றாக இருக்கிறது.

5) சமீபத்திலில் நீர்வைப் பொன்னையன் வெளிக் கொணர்ந்த முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் பற்றிய நூலில் தாங்கள் உட்பட சில முக்கிய முற்போக்கு அணியைச் சேர்ந்தவர்களின் பெயர்கள் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளனவே!

என் பெயர் மட்டுமல்ல இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தில் பணி யாற்றிய பலரின் பெயர்களும் பங்களிப்பு களும் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளன. இதற்கு அந்த நூலை தொகுத்தவர்களின் தனிப்பட்ட காழ்ப்புனர்ச்சிதான் காரணம். முற்போக்கு இயக்கத்தைச் சார்ந்த அவர்கள் வரலாற்றை குறைவுடன் எழுதுவது மனதிற்கு விசனத்தினை ஏற்படுத்துகிறது.

6) பொமினிக் ஜீவா தனது இருப்பிடத்தைக் கொழும்புக்கு மாற்றிய பின்னர் அவரது வலது கரம்போல் இயங்கி

வந்துள்ளீர்கள். அந்த அனுபவங்களை முதலில் சுறு மல்லிகை நின்றுபோனதன் அயப்படைக்காரணம் எது என்பதையும் மல்லிகையை மீண்டும் வெளிக்கொண்ட நீங்கள் ஏதாவது முயற்சி எடுத்தீர்களா என்பது பற்றியும் சூறுவங்கள்

உண்மைதான் செய்து இருக்கலாம் தான். அது சாத்தியம் ஆகாமல் போனதற்கு காரணம் ஒன்று இருக்கிறது. ஸமத்தில் அன்றும் சரி, இன்றும் சரி, தமிழ்ச் சூழலில் வந்து கொண்டிருந்த, வந்து கொண்டிருக்கும் சிறு சுஞ்சிகைகளிலிருந்து மல்லிகை வேறுப்பட்ட ஒர் அரசியலை கொண்டதாக இருந்தது. நான் இங்கு சொல்லும் அரசியல் என்பது மல்லிகை ஆசிரியரும் அவர் சார்ந்த முற்போக்கு இயக்கம் கொண்டிருந்த கருத்தியலை சொல்லவில்லை. வெளிப்பார்வையில் மல்லிகை என்பது அது ஒரு தனிமனித முயற்சியாக தெரிந்தது. பெரும்பாலான சிறுசுஞ்சிகைகள் அப்படித் தான். ஆனால் மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா அவர்களை பொறுத்த வரை யாழ்ப்பாண சமுகத்தின் அடக்கப்பட்ட ஒடுக்கப்பட்ட சமுகத்திலிருந்து பாரிய போராட்டங்கள் ஊடாக தன்னை ஒரு தமிழ் எழுத்தாளராக தக்க வைத்துக் கொண்டவர், அதன் காரணமாக மல்லிகை வெளியிடுவதில் அவருக்கு பல சிரமங்கள் இருந்தன. அத்தோடு அவருக்கான சில கட்டுக்கோப்புகளை அவர் கொண்டிருந்தார். அதனால் மல்லிகை என்றால் ஜீவாதான். வேறு யாராலும் அதனை செய்ய முடியாது. 50ஆண்டினை நோக்கி போய் கொண்டிருந்த மல்லிகை அவரது உடல் நல குறைவின் காரணமாக நிறுத்தப்பட்டது. ஆனாலும் அவரது இலக்கையும் ஆசையையும் நிறைவேற்றும் வகையில் 1966ஆம் ஆண்டு மல்லிகையின் முதல் இதழ் வெளிவந்தது. 2016 ஆம் ஆண்டில் அதற்கு பொன்விழா. அதனை முன்னிட்டு மல்லிகை பொன் விழா மலர் ஒன்றினை வெளியிடுவது என அவரது மகன் தீவிபனும் நானும் முடிவு செய்து இருக்கிறோம். அத்தோடு ஜீவா அவர்களின் 90வது பிறந்த தினத்தினை முன்னிட்டு ஜீவா90 பதிவுகள் நூல் ஒன்றினையும் வெளியிட உத்தேசித்து இருக்கிறோம். அதற்கான பணிகள் செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

7) தங்களது கவிதைப் போக்குகளைப் பற்றியும் அதில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களைப் பற்றி கொஞ்சம் சொல்லுவங்கள், அதிக பழமங்களைக் கையாள்கிற்கள் என்ற மாதிரியான குறை ஒன்றும் சொல்லப் பட்டது. அதை பற்றியும் சொல்லுவங்கள்

உண்மையில் நான் வானம்பாடி கவிதை இயக்கத்தின் தாக்கத்தால்தான் புதுக்கவிதை எழுத வந்தவன் என்பது மறுப்பதற்கில்லை. ஆனால் மார்க்கிய கருத்தியலை மார்க் கியத்தையும் பயின்று கொண்டிருந்தேன். கவிஞர் ஈழவாணனுடனும் அவர் நடத்திய அக்னி இதழின் தொடர்புடன் புதுக்கவிதை பற்றி ஆழமாக பயின்றேன். அத்தோடு நவீன் இலக்கியங்களையும் தேடிப் படித்துக் கொண்டிருந்தேன். அக்காலகட்டத்தில்தான் தமிழில் புதுக்கவிதையை அறிமுகப்படுத்திய எழுத்து சுஞ்சிகையையும் அதன் வெளியீடு களையும். அதன் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்த சிறுசுஞ்சிகையையும் தேடிப் படத்தேன். மேற் குறித்த போக்காளர்களின் கவிதைப் போக்கினை அன்று நான் சார்ந்திருந்த முற்போக்கு இலக்கிய இயக்கம் ஏற்றுக் கொள்ளாத ஒரு நிலை இருந்தது. அதற்கு நியாயமான காரணம் இருந்தது. அவர்களின் கவிதைகளின் பாடுபொருள் தனிமனித ரீதியான வெளிப்பாடுகளே அதிக அளவில் இருந்தன. ஆனால் எனக்கு அக்கவிதைப் போக்காளர்களின் கவிதை உருவத்தில் ஆழந்த பிடிப்பு ஏற்பட்டது. அதன் காரணமாக நான் சார்ந்திருந்த மார்க்கியப் பார்வையிலான உள்ளடக்கத்தையும், அவர்களின் கவிதை உருவத்தைப் பயன்படுத்தி புதுக்கவிதைகள் எழுதினேன். அதன் காரணமாக அதிக அளவிலான படிமங்களையும் கையாண்டதனால் அக் கவிதைகளில் இருமைத் தன்மை அதாவது புரியாத் தன்மை இருந்தது. அதன் காரணமாக அவை வாசகர்களுக்கு சரியான முறையில் போய்ச் சேரவில்லை. காலப் போக்கில் ஈழத்து கவிதைப் போக்கில் ஏற்பட்ட அதாவது 80களுக்கு பிறகான கவிதைப் போக்கில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தையும் உள்வாங்கினேன். அதற்கு பிறகான எனது கவிதைகளில் ஒரு மாற்றம் ஏற்பட்டது. ஆனால் 80களுக்கு பின் ஈழத்து தமிழ்பேசும் மக்களின் வாழ்வியலில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தின் காரணமாக

ஆழத்து இலக்கியத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றத்துடன் என்னை இணைத்துக் கொண்டேன். ஆனால் என்னை மட்டுமல்ல தென்பகுதி மற்றும் மலையகம் போன்ற பகுதிகளில் ஆக்க இலக்கியங்களில் 80களுக்கு பின்னான சமூக அரசியல் நிலவரங்களால் பாதிப்பை பற்றி எழுதப்பட்ட படைப்புகளை பற்றியோ, படைப்பாளிகளைப் பற்றியோ அக்காலகட்ட வட-கிழக்கு படைப்புகளையும் பற்றியும் படைப்பாளிகளை பற்றியும் பேச வந்த விமர்சகர்கள், ஆய்வாளர்கள் கவனிக்கத் தவறி விட்டார்கள் என்பதுதான் என்னைப் போன்றவர்களின் மனக்குறை.

8) தாங்கள் விமர்சனத் துறையிலும் ஆர்வம் உடையவராக உள்ளீர்கள். அந்த ஆர்வம் எப்படி ஏற்பட்டது? அது தொடர்பான தங்களது செயற்பாருகள் பற்றிக் கூறுவங்கள்.

முதலில் நான் தீவிர வாசகன்.. அதன்அடிப்படையில் எனது வாசிப்பு (என்னை விட சிறந்த தீவிர வாசகர்கள் ஆழத்து தமிழ்ச் சூழலில் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள்,) என்னால் வாசிக்கப்பட்ட சில படைப்புகளை பற்றிய எனது கருத்துகளைச் சொல்ல வேண்டும் என்ற உந்தலின் வெளிப்பாடே விமர்சனம் என்ற பேரிலான எனது பிரதிகள். எனது வாசிப்பின் ஆரம்ப காலகட்டத்தில் நான் ஒரு கதைப் பிரதியை இறுதிவரை வாசிக்காது இடை நடுவில் நிறுத்தி அப்பிரதியின் இறுதி பகுதியை என் நோக்கில் யோசித்திருக்கிறேன். இல்லையென்றால் எழுதிப் பார்த்திருக்கிறேன்.. பிற்காலத்தில் ஒரு வாசகனோ ஒரு வாசகியோ ஒரு படைப்பில் தனக்கான ஒரு பிரதியை உருவாக்குகிறார்கள் என்ற கோட்பாடுகளை பற்றி பயின்ற பொழுது எனக்கு அந்த பிரதிகள் நினைவுக்கு வந்தன. மொழியியல் மற்றும் குறியியல் சம்பந்தமான கோட்பாடுகளின் அறிதலுக்கு பின்ற ஒரு மொழியில் உருவாக்கும் பிரதி பன்முக அர்த்தத்தை தரக் கூடியது எனச் சொல்லப்பட்டது.. அக்கூற்று சரியானது என்பதை அன்று முதல் இற்றை வரையிலான எனது வாசிப்புக்கு உட்பட்ட பிரதிகள் வழியாக அனுபவ ரத்தியாக என்னால் உணரப்பட்டது. இவ்வாறாக எனது வாசிப்புக்கு உட்பட்ட பிரதிகளை பற்றி என்

பார்வையை இடைக்கிடை நான் பதிவு செய்து வருகிறேன். அப்பணியின் பொழுது ஒரு படைப்பு பிரதியில் படைப்பாளி சொல்லி இருக்கும் கருத்திலிருந்து மாறுபட்ட கருத்தினை நான் கண்டு கொண்கிறேன். சில வேளை ஒரு படைப்பில் ஒரு படைப்பாளி பேசியிருக்கும் அரசியலுக்கு எதிர்மறையான கருத்தினை எதிர்கொண்டிருக்கிறேன். இப்படியாக எனது வாசிப்பின் பொழுதுதான் அனுபவங்களின் பதிவுகள் விமர்சனங்கள் என்று சொல்லப்படுகின்றன. இருக்கட்டும். அவ்வாறாக அப்பிரதிகளுக்கு பெயர் இடுதல் பற்றிய அக்கறை எனக்கு அதிக அளவில் இல்லை என்றே சொல்லுவேன்.

9) உங்களின் கணினித்துறையில் ஈருபாரு மற்றும் ஒளி ஒளி ஊடகங்களுடாக தாங்கள் ஆற்றும் தமிழ் இலக்கியப் பணிபற்றிக் கூறுவங்கள்

நான் எழுத வந்த காலகட்டம் Print Media வழியாக இலக்கியவாதிகள் தங்களை வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். அத்தோடு வாணோலி போன்ற ஊடகத்தை ஓரளவுக்கு பயன்படுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். அத்தோடு தொலைக்காட்சியின் வருகையும் இணைந்து கொள்கிறது. அந்த எல்லைக்குள் தான் எனது இலக்கியச் செற்பாடுகளும் அமைந்திருந்தன அதன் பிறகு கணினி இணையம் வருகிறது. இவற்றுடன் நான் தொடர்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டேன். கணினி இணையம் என்பவற்றை நானே கற்றுக் கொண்டேன். அச்சுக் கலையின் வருகையால் செய்தியும் இலக்கியமும் மக்களிடம் போய்ச் சேருவதற்கான பரப்பினை விரிவுபடுத்தி இருந்தாலும், வாணோலி தொலைக்காட்சி கணினி இணையம் என்பனவற்றின் வருகை அப்பணியினை மேலும் விரிவுப்படுத்தியதோடு துரிதப்படுத்தியதுமே அந்த ஊடகங்களின் தனித்துவம் எனலாம்.

அவை புதிய கலை இலக்கிய வடிவங்களையும் நமக்கு பெற்றுத்தந்தன. (உதாரணத்திற்கு வாணோலி நாடகம், தொலைக்காட்சி நாடகம் என்ற மாதிரியான) மேலும் இந்த ஊடகங்களால் சில பயண்கள் ஏற்பட்டன. படைப்பாளிக்குமான இடைவெளி குறைந்து

விட்டது. படைப்பாளியுடனான உறவு மேலும் நெருக்கமானது. ஒரு படைப்புக்கான எதிர்விணையாற்றல் துரிதமாகவும் நேரடி யாகவும் படைப்பாளிக்கு வந்து சேரும் ஒரு சூழலை உருவாக்கியது. இந்த மாறிய சூழலை எனது கலை இலக்கியச் செயற்பாடுகளுக்கு பயன்படுத்திக் கொண்டேன். எனக்கு முந்திய தலைமுறையினர் அத்துறைகளுக்கு தம்மை தொடர்புடூத்திக் கொள்வதில் அதிக ஆர்வம் காட்டாத நிலையில், இன்றைய சூழலில் குறிப்பாக சமூக ஊடகங்களின் வளர்ச்சிக்குப் பின் அவர்களும் அந்த சூழ்க்கு வரத் தொடங்கி விட்டார்கள். இன்று கணினி இணையம் என்பவற்றின் வளர்ச்சியின் மூலம் குறிப்பாக சமூக ஊடகங்கள் வலைப்பதிவுகள் தனிமித் தெவகுசன ஊடகங்களாக உரு வாக்கி இருக்கின்றன. அவற்றை கலை இலக்கிய முயற்சிகள் பற்றிய பரவலான அறிதலை உருவாக்கிக் கொள்வதற்கு நான் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறேன்.

10) தாங்கள் கிடுவரை எத்தனை நூல்களை எழுதியள்ளிர்கள் அவற்றிற்குக் கிடைத்த பரிசுகள் விருதுகள் பற்றிக்கூறுவது

எனது முதலாவது கவிதைத் தொகுப்பான யுகராகங்கள் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் எழுத்தாளர் கூட்டுறவு பதிப்பகம் வெளியீடாக 1976 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. அதற்கு பேராசிரியர் எம்.ஏ.நு. மான் அவர்கள் முன்னுரை வழங்கியிருந்தார். தொடர்ந்து வந்த எனது மூன்று தொகுப்புக்களையும் தமிழ்நாடு நர்மதா பதிப்பகம் வெளியிட்டது. 1982 ஆம் ஆண்டு ஹிரோசிமாவின் ஹீரோக்கள் இதற்கு மு. மேத்தா முன்னுரை. 1984 ஆம் ஆண்டு இயந்திரச் சூரியன் இதற்கு கவிஞர் வைரமுத்து முன்னுரை. 1990 ஆண்டு நாளையை நோக்கிய இன்றில் எனும் தொகுப்பு இதற்கு கவிக்கோ அம்துல் ரஹ்மான் முன்னுரை வழங்கி இருந்தார். இந்த நாலே இலங்கை சாலைத்திய மண்டலப் பரிசுகளை பெற்றது. முற்றும் முழுதுமாக ஒரு புதுக்கவிதைத் தொகுப்பு தமிழ்ச் சூழலில் சாலைத்திய மண்டலப் பரிசுகளை பெற்றது அதுவே முதல் தடவையாக அமைந்தது. 1990 ஆம் ஆண்டு மல்லிகைப் பந்தல் எனது கவுது கவிதைத் தொகுப்பான மீண்டும் வசிப்புதற்காக எனும்

தொகுப்பினை வெளியிட்டது. இதற்கு கவிஞர் இ. முருகையன் அவர்கள் முன்னுரை வழங்கி இருந்தார். 2005 ஆம் துரைவி வெளியீடாக எனது ஆறாவது தொகுப்பான உனக்கு எதிரான வன்முறை எனும் தொகுப்பு வெளிவந்தது. இது யாழ் இலக்கிய வட்டத்தின் சிறப்பு விருதினைப் பெற்றுக் கொண்டது. இத்தொகுப்பிற்கு பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி அவர்கள் முன்னுரை வழங்கி இருந்தார். சமீபத்தில் எனது மணி விழாவினை முன்னிட்டு கொடகே எனது ஏழாவது தொகுப்பான ஆதிகளின் புதைகுழிகளிலிருந்து எனும் கவிதைத் தொகுப்பினை வெளியிட்டது. கட்டுரைத்தொகுப்புகள் இரண்டு வெளிவந்துள்ளன. ஒரு வாசகனின் பிரதிகள், மற்றும் மொழி வேலிக் கடந்து ஆகிய இரண்டையுமே கொடகேதான் வெளியிட்டது. இதில் ஒரு வாசகனின் பிரதிகள் எனது கட்டுரைகளின் தொகுப்பாகும். மொழி வேலி கடந்து எனும் கட்டுரைத் தொகுப்பில் சிங்களத்திலிருந்து தமிழக்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்ட 12 சிங்கள இலக்கியங்களைப் பற்றிய விமர்சனங்கள் அடங்கிய நூலாகும். இது 2013 ஆம் ஆண்டுக்கான துரைவி விருதினைப் பெற்றுக் கொண்டது.

11) தங்களது படைப்புகள் ஏதாவது வேற்று மொழிகளில் மொழிமாற்றம் செய்யப் பட்டுள்ளதா?

ஆம் சிங்களம். ஆங்கிலம் ரஷ்ய போன்ற மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

12) தமிழ் சிங்கள் இலக்கிய உறவை பல்புத்துவதில் அர்ப்பணிப்புடன் இயங்கி வருகிறார்கள். அது தொடர்பான தங்களது செயற்பாடுகள் பற்றிக் கூறுவது

இந்த நாட்டில் 50கள் தொடக்கம் இருமொழிச் சமூகங்களிடையே முரண்பாடுகள், பிரச்சினைகள், புரிந்துணர்வின்மை நிலவத் தொடங்கிவிட்டன. பின்வந்த அரசுகள் அவற்றைத் தீர்க்க பேச்சு வார்த்தைகள், அறிக்கைகள், அரசியல் தீர்வுகள், சட்டங்கள் போன்ற பல வழிகளில் முயற்சித்தன. ஆனால், கால அளவில் இங்கு நடந்தேறிய சமூக அரசியல் நிகழ்வுகள், சம்பவங்கள்

அந்த முரண்பாடுகளையும், பிரச்சினை களையும், புரிந்துணர்வின்மை அதிகரிக்க வைத்தனவே தவிர, அவற்றை தீர்ப்பதற்கான வழிமுறைகளைப் பற்றிய சிந்தனைகள் வலு இழந்த நிலைமையே தோற்றியது. ஆனால் இந்தக் காலகட்டத்தில் இத்தகைய நெருக்கடிகள் மத்தியிலும் முற்போக்கு என்னம் கொண்ட இருமொழிச் சமூகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் தேசிய உணர்வுடன் இன ஒருமைப்பாட்டினை வற்புறுத்தி வந்ததுடன், அதற்கான அரசியல் தீர்வுகளையும் முன் வைத்தனர். அதேவேளை அத்தீர்வுகளுக்கு பலம் சேர்க்க இருமொழிச் சமூங்களின் சாதாரண மக்களின் பிரச்சினைகள் பரஸ்பர நிலையில் புரிந்துக் கொள்ளப்படவேண்டும் என்ற கருத்தும் வற்புறுத்தப்பட்டது. அதற்கான ஒரே மார்க்கம் இருமொழிச் சமூக இலக்கியங்கள் பரஸ்பர மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட வேண்டும் என உணர்ப்பட்டது. இன ஜக்கியத்தையும் ஒருமைப்பாட்டையும் உருவாக்கும் நோக்குடன் அக்கால தொடக்கம் அரசு மட்டத்திலும் தனிநபர் முயற்சிகளாலும், சிங்கள-தமிழ் இலக்கியங்கள் மொழிபெயர்க்கும் பணி சிறிது அளவான நிலையில் தொடங்கப்பட்டது.

13) அத்தகைய பணி பறவலாக எத்தகைய மயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன?

இந்த நாட்டில் இனவாதம் மேலோங் கிருந்த நிலையில் இருமொழிச் சமூகங்களிடையே 70கள் தொடக்கம் இன ஜக்கியமும், ஒருமைப்பாடும் புரிந்துணர்வும் ஏற்படும் வகையிலான் தீர்வுக்கு இரு மொழிச் சமூகத்தின் சாதாரண மக்களின் பிரச்சினைகள் புரிந்துக் கொள்ள அச்சமூகங்களின் இலக்கியங்கள் மொழி மாற்றம் செய்யப்பட வேண்டும் என்ற கருத்து மேலும் வலுப் பெற்ற தொடங்கியது.

அப்பணியானது அரசியல் தீர்வுக்கு பக்கத்துணையாகவும் அழுத்தம் கொடுப்ப தாகவும் அமையும் என்ற கருத்தில் ஆர்வ முடைவர்களின் செயற்பாட்டால் தனிப்பட்ட முறையில் சிங்கள தமிழ் இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள் நடந்தேறின. இக்காலகட்டத்தில் இன ஜக்கியம் ஒருமைப்பாடு என்பதற்கான செயற்பாடுகள் இயக்க ரீதியாகவும்

நடந்தேறின. இலங்கைகயில் 50களில் தோற்றும் பெற்ற, இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் தொடக்கத்திலேயே அது தேசிய ஒருமைப்பாடு, தேசிய இலக்கியம் என்ற கருத்து நிலைகளை தனது முக்கிய நிலைப்பாடுகளாகக் கொண்டிருந்தமையால் 70களில் இன ஜக்கியம் தேசிய ஒருமைப்பாடு போன்றவற்றின் அவசியம் அதிகரித்த பொழுது, அச்சங்கம் தீவிரமாக இப்பணியில் இறங்கியது. அதுவொரு எழுத்தாளர் சங்கமாக இருப்பினும் கூட, அன்றைய காலத்தின் தேவையைக் கருதி இனப்பிரச்சினை தீர்வுக் கென பல அம்ச திட்டங்களை முன் வைத்தது. அந்த பல அம்சத்திட்டங்கள் அமுலாகாமல் போனாலும் அன்றைய அரசுகள் மற்றும் சம்பத்தப்பட்டவர்கள் முன்வைத்த இனப் பிரச்சினைக்கான தீர்வுத் திட்டங்களிலும் சரி, இன்றுவரை முன் வைக்கப்படும் தீர்வுத் திட்டங்களிலும் சரி, அன்று இலங்கை முற் போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் முன்வைத்த பல அம்ச திட்ட வரைவுகளில் இடம் பெற்றிருந்த பல அம்சங்கள் இடம் பெற்று வருவதைக் காணக் கூடியதாக இருக்கிறது. அதில் ஒர் அம்சமாக இரு மொழி இலக்கியங்கள் பரஸ்பர மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்படவேண்டும் என்ற தொனியிலான கருத்தும் முன் வைக்கப் பட்டு இருந்தது. அதனைத் தொடர்ந்து 1979 ஆம் ஆண்டு இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் கொழும்பில் பண்டாரநாயக்க சர்வ தேச மாநாட்டு மண்பத்தில், சிங்கள-தமிழ் எழுத்தாளர் ஒருமைப்பாடு மாநாட்டினை நடத்தியது. அத்தோடு அச்சங்கத்தினை பிரதி நிதித்துவப்படுத்திய டொமினிக் ஜீவாவை ஆசிரியராகக் கொண்டு வந்து கொண்டிருந்த மல்லிகை சஞ்சிகையில் கணிசமான சிங்கள எழுத்தாளர்களின் இலக்கியப் படைப்புக்களை தமிழில் மொழிபெயர்த்து தொடர்ந்து வெளியிட்டதோடு, அப்படைப்புக்களை ஒரு நாலாகத் தொகுத்து சிங்களச் சிறுகதைகள் என்ற தலைப்பில் வெளியிட்டது. அதே நாலை தமிழகத்தில் என்சிபிளச் வெளியீடாக வெளியிட்டும் வைத்தது. அத்தோடு நில்லாமல் மல்லிகையில் பல சிங்கள எழுத்தாளர்களின் படங்களை அட்டைப்படத்தில் பிரசரித்தது மட்டுமல்லாமல் அவர்களைப் பற்றிய குறிப்புக்களையும் வெளியிட்டது.

இது எதைக் காட்டுகிறது என்றால் இன்ஜக்கியத்திற்கும் ஒருமைப்பாட்டுக்கும் புரிந்துணர்வுக்குமான செயற்பாடுகளில் தமிழ்தரப்பில்தான் அதிக அளவுக்கு கவனம் செலுத்தப்பட்டதோடு, அத்தரப்பிலிருந்துதான் இயக்கர்த்தியாகவும் அப்பணி மேற்கொள்ளப்பட்டது என்பதைத்தான். சிங்கள சமூகத்திலிருந்து இத்தகைய செயற்பாடுகள் (அதாவது தமிழ் இலக்கியங்களை சிங்களத்தில் மொழி பெயர்த்தல், இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வுக்கு எழுத்தாளர்கள் இயக்கர்த்தியாக செயற்படுதல் போன்ற முயற்சிகள்) குறைவாகவே இருந்தன. முற்போக்கு எழுத்தாளர் சம்கத்தின் செயற்பாடுகளின் காரணமாக சிங்கள எழுத்தாளர்களுடன் தொடர்புபடுதல் ஓரளவுக்கு சாத்தியப்பட்டப் பொழுது, அக்குறை முற்போக்கு எண்ணம் கொண்ட சிங்கள எழுத்தாளர்களின் மத்தியில் உணரப் பட்டது.

அதன் பிரதிபலிப்பாக சிங்கள புத்தக நிறுவனங்கள் சிங்கள இலக்கியங்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிடும் பணி தொடங்கியது. அக்காலத்தில் எம்.டி குணசேன கொடகே போன்ற சிங்கள புத்தக நிறுவனங்கள் அப்பணியில் ஈடுபட்டன. அத்தோடு சிங்கள தமிழ் எழுத்தாளர்கள் நண்பர்களாக ஒன்றினைந்து சிங்கள தமிழ் இலக்கியங்களை மொழிமாற்றம் செய்யும் பணியில் ஈடுபட்டார்கள், (உதாரணத்திற்கு எம்.எச்.எம் ஷம்ஸ்- பராகிரம கொடித்துவக்குவ போன்றவர்களின் இணைவு)

14) கொடகே நிறுவனத்துடன் இணைந்து தமிழ் சிங்கள் உறவுப் பாலம் அமைப்பதில் துங்களது செயற்பாடுகள் எத்தகையதாக இருக்கிறது..

2000களில் இப்பணி மேலும் விரிவடைகிறது. கொடகே போன்ற நிறுவனங்கள் சிங்களதமிழ் மொழிபெயர்ப்பு நூல்களைப் பணியிடும் பணியனை மேலும் விஸ்தரிக்கிறது. அதே போல் ஆனைமடுவ தோத்தன்ன போன்ற அமைப்புக்கள் இத்தகைய பணிகளில் தீவிரம் காட்டின, இவ்வாறாக தமிழ் சிங்கள மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள் இன்று பரவலாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. இது இரு தரப்பில் இனவாத சிந்தனைகள் கொண்ட

இலக்கியவாதிகளையும், சிந்தனையாளர்களையும் கடந்து நாங்கள் அடைந்த வெற்றியாகும்.

கொடகே நிறுவனம் இந்த நாட்டின் முக்கியமான ஒரு வெளியிட்டு நிறுவனம். வருடந்தோறும் நூற்றுக்கணக்கான சிங்களம் தமிழ் ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளில் நூல்களை வெளியிட்டு வருகிறது. இந்த நாட்டில் சிங்கள தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள் பரவலாகுவதற்கு முன்னதாகவே தமிழ் சிங்கள இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள், சிங்களதமிழ் அகராதிகள் என்ப வற்றை அது வெளியிட்டு வந்துள்ளது. அவர்களுடன் திக்குவல்லை கமால் மற்றும் என் போன்றவர்கள் இணைந்து பணியாற்றிய காலம் தொடக்கம் சிங்களதமிழ் மொழிபெயர்ப்பு நூல்களை அவர்கள் வெளியிடும் பணியினை மேலும் விரிவுபடுத்தினார்கள். அத்தோடு, ஈழத்து இலக்கியப் பரப்பின் தரமான முக்கியமான தமிழ் இலக்கிய ஆளுமைகளின் சுய தமிழ் நூல்களை நாங்கள் பரிந்துரை செய்த பொழுது, எந்தவிதமான மறுபடிமின்றி அவ்வாறான நூல்களையும் வெளியிட்டும் வருகிறது. வெறுமனே அவர்கள் நூல்களை வெளியிடாது எழுத்தாளர்களுக்கான சன்மானத்தையும் சிங்கள எழுத்தாளர்களுக்கும் வழங்கும் அதே அளவில் உரிய முறையில் வழங்கி வருகிறது.

அதுமட்டுமின்றி அவர்கள் வருடந்தோறும் நடத்தி வந்த கொடகே சாகித்திய விருதுக்கு சில ஆண்டுகள் முன் தொடக்கம் தமிழ் நூல்களுக்கும் கொடகே சாகித்திய விருதினை வழங்கி வருகிறது. அவ்விருதுக்காக தெரிவு செய்யப்படும் சிங்கள ஆங்கில நூல்களுக்கு வழங்கும் பணத்தொகைக்கு சமமான அளவில் தமிழ் நூல்களுக்கும் வழங்கி வருகிறது. அதே விழாவில் சிங்கள ஆங்கில மொழிகளில் எழுதும் எழுத்தாளர்களுக்கு வழங்கி வந்த கொடகே வாழ்வநாள் சாதனை விருதினை தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கும் வழங்கி வருகிறது. அவர்கள் நடத்தும் முத்த எழுத்தாளர்களை கொள்விக்கும் விழாவிலும் தமிழின் முத்த எழுத்தாளர்களையும் தேர்ந்தெடுத்து கொள்வம் அளித்து வருகிறது. மேலும் சமீபத்தில் அவர்களால் அறிவிக்கப்பட்டுள்ள

இலக்கியப் படைப்புகளுக்கான கையெழுத் துப் போட்டியில் தமிழ் இலக்கியப் படைப் புக்களுக்கான கையெழுத்துப் பிரதிகளும் கோரப்பட்டுள்ளன. அதிலும் சிங்கள மொழி கையெழுத்துப் போட்டியில் தேர்ந் தெடுக்கப்படும் பிரதிகளுக்கு வழங்கப் போகும் அதே அளவான பரிசுத் தொகையை தமிழ் கையெழுத்துப் பிரதிகளுக்கும் வழங்கவுள்ளார்கள்.

அதேவேளை அமைப்பு ரத்யாக சிங்கள தமிழ் எழுத்தாளர்கள் ஒன்றினைய வேண்டும் என்ற எண்ணமும் அந்த நிறுவனத்திற்கு இருந்தது. அந்தவகையில் மேலே குறிப்பிட சிங்கள தமிழ் எழுத்தாளர்களை உள்ளடக்கிய அமைப்புக்களில் சிங்கள-தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியம் கொடகே நிறுவனத்தின்

அனுசரணையுடன் அமைக்கப்பட்ட ஒர் அமைப்பாகும்.

கொடகே நிறுவனம் இத்தகைய தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும், தமிழ் சிங்கள மொழிபெயர்ப்புக்கும் ஆற்றும் பணியினை வெறுமனே வியாபார நோக்குடனோ, கடமைக்காகவோ மேற்கொள்ளவில்லை. அதன் நிறுவனர் தேசபந்து சிறிகமண கொடகே அவர்கள் தமிழ் பேசும் மக்கள் மீதும், அவர்தம் இலக்கியங்கள் மீதும் கொண்டிருக்கும் மாண்சீகமான பிடிப்பும் கரிசனையும்தான் கொடகே நிறுவனம் அத்தகைய முயற்சிகளில் ஈடுபடுவதற்கான அடிப்படை காரணமாக இருக்கிறது.

கூபோயுமி குழில் வாழ்க்கை !

வெஷல்லிதாசன்

தேழித் தேழி

தெரிந்தெடுத்து நான்

ஆகையாசையாக நட்டுவளர்த்த

மா, பலா, வாழை, மாதுளை

முருங்கை மரங்களைல்லாம்

காய்த்துக் குலுங்கியும் கனிந்தும்

என்னைப் பார்த்துச் சிரிக்கின்றன.

ஆளாலும் அவ்வய்யோது

நான் வசித்த

வீட்டு வாசல்களுக்கு வெளியே

தெருவில் நின்றயா

அவற்றைப் பார்த்து

ரோசிக்கவே முடிகிறது என்னால்,

அதில் ஒரு

காயை கனியைத் தள்ளும்

பறித்தெடுக்கும் உரிமை எனக்கில்லை.

நாளைய நினம் நான்

எனது பதினாறாவது

வாடகைக் குழிருப்பை நோக்கி

நகருகின்றேன்.

அங்கேயும்

அந்த வீட்டின் வெற்றுத் தரையிலும்

எனது மரம் நாட்டும் ஆதங்கத்தை

நிலை நிறுத்த

ஒரு சில மரங்களையாவது

நட்டு வளர்த்தெடுத்து யாமரித்துவிட்டு

இன்னும் சில வருடங்களின் மின்

பதினேழாவது வாடகை குழிருப்புக்கு

நான் நகரவேண்டி வருமா...

இல்லை நான் செல்லவிருக்கும்

பதினாறாவது குழிருப்புடன்

எனது “குயில் வாழும் வாழ்க்கை”

கூடு பாய்ந்து ஓரேயழையாக

ஒய்ந்து உள்ளொடுங்குமா

யாருக்கையா தெரியும்!

15) ஹந்த நேர்காணல் ஊடாக ஞானம் சுஞ்சிகைக்கும் அதன் வாசகர்களுக்கும் என்ன கூற விரும்புகிறீர்கள்?

ஸம்தீதப் பொறுத்த வரை பெரும் வணிகச் சுஞ்சிகை சூழல் என்பது கிடையாது. அத்தோடு தமிழகத்தில் சிறுசஞ்சிகைச் சூழல் ஒன்று தோன்றுவதற்கான காரணிகள் ஸம்தீவிருந்து வேறுபட்டவை. தமிழகத்தில் மணிக்கொடி தோன்றுவதற்கு அன்று அங்கு இருந்த பெரு வணிகச் சுஞ்சிகளுக்கு எதிரான அல்லது மாற்றான ஒரு செயற்பாடாக அமைந்தது. ஆனால் ஸம்தீல் சிறுசஞ்சிகை சூழல் ஒன்று தோன்றுவதற்கு இந்நாட்டில் வெளிவந்த பிரதேச தேசிய ரீதியான பத்திரிகைகள்தான் பக்கபலபாக அமைந்தன. உதாரணத்திற்கு மறுமலர்ச்சி சுஞ்சிகையும் அதற்கான குழுவும் தோன்றுவதற்கு அன்று

வெளிவந்த ஸமேகசுரி பக்கபலமாக இருந்தது. அத்தோடு இங்கு பெரும் வணிக சுஞ்சிகைகள் இருக்கவில்லை. அத்தகைய சுஞ்சிகைகளுக்கான சந்தையை ஏலவே ஆனந்த விகடன் கல்கி பிற்காலத்தில் வெளிவந்த குழுதம் போன்றவை ஆக்கிரமித்திருந்தன. அதனால் தான் ஸம்தீ ஆனந்த விகடன்களோ, ஸம்தீ குழுதங்களோ அவற்றிற்கு முன்னால் தாக்குப் பிடிக்க முடியவில்லை அதற்கு நாம் மேலே சொன்ன பிராந்திய தேசிய பத்திரிகைகளின் காத்திரமான கலை இலக்கியத்தை வளர்க்கும் பண்பு குறையாத நிலையில், இன்று வரை கூட, ஸம்தீ பிரதேச தேசிய பத்திரிகைகளில் வணிகத் தன்மை கொண்ட எழுத்துக்களை பார்க்க முடியாது. அத்தகைய எழுத்தை தருகின்ற எழுத்தாளர்கள் இங்கு நம்மத்தியில் இல்லை. அப்பத்திரிகைகளில் வரும் படைப்புகள் ஏதோ விதத்தில் காத்திரமாக இருந்தன. அவை இளம் எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளாக இருப்பினும்கூட. கால அளவில் இங்கும் சரி தமிழகத்திலும் சரி கல்வித்துறையில் ஏற்பட்ட ஜனநாயகம், உலக அளவில் தமிழ் பேசும் சமூகம் எதிர்கொண்ட சமூக அரசியல் அனுபவங்கள் காரணமாக காத்திரமான எழுத்தினை வாசிக்கும் வாசகர்களின் எண்ணிக்கையைக் கூட்டியது. அதனால் அந்த வணிகச் சுஞ்சிகைகளுக்கு மாற்றாகவோ எதிராகவோ தோன்றிய சிறுசஞ்சிகைகளை அவர்களே வெளியிட வேண்டிய நிரப்பந்தத்திற்கு ஆளாகினர். உதாரணத்திற்கு குழுதம் தீரா நதியை ஆரம்பிக்கிறது. ஆனந்த விகடன் தடத்தை கொண்டு வருகிறது. ஆனால் ஸம்தீ சிறுசஞ்சிகைச் சூழல் வேறு தளத்தினை அடைகிறது. அதுதான் புலம்பெயர்வு சூழல். இத்தகைய சூழலில் இந்த நாட்டில் சிறுசஞ்சிகைகள் தோன்றிய வண்ணம் இருந்தன. மல்லிகை, கலைச்செல்வி, வசந்தம், சிரித்திரன், அலை, ஈறாக ஞானம், ஜீவநந்தி, மகுடம், படிகள், கலை முகம், இப்படியாக அப்பணி தொடர்கிறது. அவை வணிக ரீதியான வெற்றி எட்டாது இருக்கலாம், தொடர்ந்து வெளிவராமல் போய் இருக்கலாம். ஆனால் ஸம்தீ கலை இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு அவை

பகிள்வோம்....

ஸமூம் தமழும்

ஆறுமுக நாவலரின் மருமகரான பொன்னம்பல மர்ன்னாயவர்கள் புராணபடன்னத்துக்கு பொருள்கூறும் நுட்பம் பலராலும் வியந்து பதியப் பெற்றுள்ள ஒரு செய்தி ஆகும். பொன்னம்பலப்பிள்ளையின் மாணவரான சி. தணைசையர் பின்வரும் சம்பவத்தை பதிவு செய்துள்ளார்.

“ஓருமுறை இவர் வண்ணார்பண்ணைச் சுவன்தொவல் வசந்த மன்றபத்தில் பெரியராணம் பத்தபொது தஞ்சாவூர் சம்பந்தர் திருக்கல்யாணம் யடிமைக் கேட்பதற்காக ஆய்வுக் கணக்கான சனங்கள் வந்துருந்தார்கள். இருப்பதற்கு மன்றப்பம் இடம் பெறாமையால் வந்துக்கழற்றுஷ் சனங்கள் சத்தம் செய்யத் தொடர்ச்சிகார்கள். அங்குள்ள அத்கார்கள் சத்துஞ் செய்யவண்டிமறை சொல்ல அமைந் செய்துங் கொலம் சனங்கள் சத்துஞ் செய்தார்கள். அப்பொழுது இவர்களை அமைந் செய்த்துருப் பாயாம் நாம் பதிக்கு தொடர்ச்சிகார்கள். உடனே சனங்கள் எல்லாம் வந்துக்கழற்றையும் நோக்காமல் அமைந்யார்முநுந்துவர்ட்டார்கள். இதனால் சனங்களுக்கு இவர் சொல்லும் பொருளாகக் கேட்டல் எவ்வளவு அவா இருந்ததென்பதையும், இவர் சொல்லும் பொருட்சுவையுள் மன்றமை எவ்வளவு என்பதையும் நாம் அறந்துகொள்ளலாம்.”

ஆற்றிய- ஆற்றி வரும் பணி முக்கியமானது. அதேவேளை ஈழத்து சிறுசஞ்சிகைகளைப் பொறுத்தவரை பெரும்பாலானவை தனிமனித முயற்சிகளாகவே இருந்தன. இருக்கின்றன. அவற்றில் சிரித்திரன், மல்லிகை ஒரு சில சஞ்சிகைகள்தான் நீண்ட காலமாக வெளிவந்தன. இன்றைய நிலையில் மல்லிகையும் நின்று விட்டது. சிரித்திரன், மல்லிகை, கலைச்செல்லி போன்றவை நிறுத்தப்பட்டபின் வெளி வரமுடியமல் போனதற்கு பொருளாதார ரீதியான காரணங்கள் இருக்கவில்லை அதற்கு அப்பால் அச் சஞ்சிகைகளை நடத்திய ஆளுமைகளின் அச்சஞ்சிகைகளுடான் பிணைப்பும் அர்ப்பணிப்பும் காரணமாக அமைந்தன. அதனால் தான் கலைச்செலவி நிறுத்தப்பட்ட பின் இன்னொருவரால் கலைச்செலவியை கொண்டு வர முடியவில்லை. சிரித்திரன் நின்றபின் சிரித்திரனை இன்னொருவரால் கொண்டு வரமுடியவில்லை. (அதற்கான முயற்சிகள் பல தடவை மேற்கொள்ளப்பட்ட பொழுதும் அது சாத்தியமாகவில்லை. மல்லிகைக்கும் இக்காற்று பொருந்தும்.)

இன்றை நாளில் ஞானம் தொடர்ந்து இடைவிடாது சுமார் 18 வருடங்கள் வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு இதன் ஆசிரியரின் அர்ப்பணிப்பும் பிணைப்பும் தான் காரணமாகிறது. அத்தோடு கடந்த காலங்களில் இந்த நாட்டில் வெளிவந்த சிறுசஞ்சிகைகள் தோன்றிய சமூக அரசியல் பொருளாதார நிலவரங்கள் வேறுபட்டு இருந்தன. அத்தோடு சிறுசஞ்சிகை பெரும் சவால்களை எதிர்கொள்ள வேண்டி இருந்தது. அது போன்று ஞானம் தோன்றிய சமூக அரசியல் பொருளாதார நிலவரமும் வேறுப்பட்டதோடு, அதற்குமுன் தோன்றிய சிறுசஞ்சிகைகள் எதிர்கொண்ட சவால்களிலிருந்து வேறுப்பட்ட சவால்களை எதிர்கொள்ள வேண்டி இருந்தது. அதில் வெளிவந்த படைப்புகள் பேசிய விடங்கள் முதல் கொண்டு, ஞானம் வெளிவந்த முறைமை அதாவது அது வாசகர்களை சென்று அடையும் வழிமுறைகள் போன்றவற்றில் பல்வேறு சவால்களையும் அது வழியாக ஏற்பட்ட மாற்றங்களுக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டி இருக்கிறது.

அத்தகைய மாற்றங்களுக்கு முகம் கொடுத்து இடைவிடாது தவறாது ஞானம் தொடர்ந்து வெளிவந்துக் கொண்டிருப்பது. பாராட்டத்தக்க பணி என்றே சொல்ல வேண்டும். அத்தோடு இதுவரை காலம் ஈழத்தில் தோன்றிய சிறுசஞ்சிகைகள் புரியாத பல சாதனைகள் புரிந்ததன் மூலம் ஈழத்து சிறுசஞ்சிகைகளின் வரலாற்றில் ஒரு சிறப்பான இடத்தினை பிடித்திருக்கிறது. உதாரணத்திற்கு அது வெளியிட்ட போர் இலக்கியச் சிறப்பிதழ் மற்றும் புலம்பெயர் இலக்கியச் சிறப்பிதழ் ஆகிய இரு பிரமாண்டமான தயாரிப்புக்களை சொல்லலாம். அத்தோடு ஞானம் வெளியீடாக வெளியிட்டுள்ள முக்கிய நூல்களையும் இவற்றில் இணைத்துக் கொள்ளலாம்.

ஞானம் ஆசிரியர் என்னிடம் அதன் தளக்கோலத்தை பற்றி அடிக்கடி அபிப்பிராயம் கேட்பார். அதை கொஞ்சம் மாற்றவேண்டும் என்றெல்லாம் அடிக்கடி சொல்வேன். பிற காலத்தில் ஆழ்ந்து கவனித்த பொழுது ஈழத்தில் தோன்றிய சிறுசஞ்சிகைகள் ஒவ்வொன்றும் அவற்றுக்கான தனித்துவமான தளக்கோலத்தை கொண்டிருப்பதை காணக் கூடிதாக இருந்தது. கலைச்செல்விபோல் மல்லிகை இருக்கவில்லை. மல்லிகைபோல் ஞானம் இல்லை. ஞானம்போல் ஜீவநிதி இல்லை. ஜீவநிதிபோல் மகுடம் இல்லை. இதுதான் ஈழத்து சிறுசஞ்சிகளின் தனித்துவப் போக்கு.

அத்தோடு ஞானம் வாசகர்களை சென்றடையும் நவீன வழிமுறைகளைப் பற்றிய பிரக்ஞையும் கொண்டிருக்கிறது. என்பது மகிழ்ச்சி அளிக்கிறது. வெறுமனே அச்சுப்பிரதிகளை மட்டுமே வாசகர்களை சென்ற அடையும் வழிமுறையில் மட்டும் தங்கியிராது பல்வேறு நவீன வழிமுறைச் சூழலுக்கு தன்னை மாற்றிக்கொண்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்க ஒரு பணியாகும்

எதிர்காலத்தில் ஏற்படப் போகும் சகல வழிகளிலான மாற்றங்களுக்கும் ஈடு கொடுத்து ஞானம் தன்னை தக்கவைத்துக் கொள்ளும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

**அவுஸ்தரேலிய அக்ட்னக்கிணஞ்சீ இணையத்தளம் நடத்திய அமர்ர் அருண்விஜயராஜ்
ஞாபகார்த்த உலகளாவிய சிறுக்கதைப் போட்டியில் முதல் பர்ஸ் பெற்ற சிறுக்கதை.**

அது துடுதுடுத்துப் பறக்கும் பட்டாம்புச்சி. எந்தேரமும் அதனுடைய மனதும், சிந்தனைகளும், என் உடம்பும்கூட சிறுக்கத்துக்கொண்டேயிருக்கும். எப்போதும் தரையிலே தரித்து நிற்காத ஒரு துள்ளல்; மேலே தேடித்தேடி ஒடும் பெரிய எண்ணங்கள்.

தாய் திகைத்து நின்றிருந்தாள். எந்தக்கதை இந்தக் குழந்தைக்குத் தெரியக்கூடாதென்று அவள் மறைத்து மறைத்துப் போற்றினாலோ, அந்தக் கதை இந்தக் குழந்தைக்கு எப்படித் தெரிந்தது? அவள் இந்த மாளிகைக்குள் காலடி வைக்கும்போதே மறைக்கப்பட்ட கதை அது. அதன் விபரங்கள் அவளுக்குக்கூடத் தெரியாது என்று சொல்லலாம். பின்னாளில் அவள் சேவகர்கள் மூலமாகக் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டதுதான். அவர்களுடைய பாலையும்கூடத் தெளிவாக அவளுக்குப் புரியவில்லை. லேசாகவே விளங்கிக் கொண்டிருந்தாள். இந்தக் குழந்தைக்கு அது எப்படித் தெரிந்தது?

கேத்ராவு ஸஹானா

“உனக்கு எப்படித் தெரியும் அந்தக் கதை?”

பாண்டிய மகாராணி வியப்புடன் கேட்டாள். சேன மாமா சொன்னார் என்று குழந்தை அரண்மனையின் தலைமைச் சேவகனுடைய பெயரைச் சொன்னது. அவர்தான் பெரும்பாலும் குழந்தையைத் தோளில் தூக்கித் திரிபவர். எப்போதும் குழந்தை அவரிடம் கதைகேட்டுத் தொந்தரவு செய்வதை அவள்கூடக் கண்டிருக்கிறாள்.

அந்த ஐந்து வயதுக் குழந்தை கையை நீட்டி இருட்டின் ஊடே அடர்ந்து தெரிகின்ற காட்டைக் காட்டிச் சொன்னது.... “அதோ... அந்த வழியாகத்தான் முத்தம்மா போனார்களாம்.... பாவம், என் அண்ணனும் அக்காவும்.....!எங்கே போனார்களோ?” கன்னத்தில் கையூன்றி யோசிக்கத் தொடங்கிற்று.

பல நாட்களாக குழந்தையின் நச்சரிப்பு தாங்கமுடியாத அளவுக்கு அவளை வதை செய்தது. அவள் எதுவுமே தெரியாத ஒரு பேதை இளவரசியாகவே இந்தச் சிவந்த மண்ணில் காலடி வைத்தாள். பெற்றோர் அவளுக்கு இளவரசன் விஜயனைத் திருமணம் முடித்துக் கொடுக்கப்போவதாகப் பேசிக்கொண்டார்கள். இலங்காபுரி இளவரசன் விஜயன் பாண்டிய இளவரசியைப் பெண்கேட்டுத் தூது அனுப்பியிருப்பதாகவும், அவளது பெற்றோர் அதற்கு இணங்கியிருப்பதாகவும் அவள் அறிந்தாள். பின்னர் அவளை ஒரு கப்பலிலே ஏற்றித் தன் தோழியருடன் மணப்பெண்ணாக அனுப்பிவைத்தார்கள். அவள் இங்கே வந்து சிலவருடங்கள் ஆகின்றன. அதற்குள் அவள் வயிற்றிலே பிறந்த இந்தக் குழந்தை படுத்தும்பாடு.....!

முத்தம்மாவைப் பார்க்கவேண்டும் என்று குழந்தை கூறும் இவ்விடயம் அவளுக்கும்

பெரிதாகவே பட்டது. ராஜா ராணிக் கதைகளையும் தேவதைக் கதைகளையும் மறுத்துத் தனது குழந்தை கேட்கும் அவளது கதை என்ன? நாங்கள் வருமுன்பு இங்கே இருந்தவளாம். தன்னைப்போலவே இரண்டுபேர் அண்ணானும் தங்கையுமாக இந்த மாளிகையிலே வாழ்ந்தார்களாம். நாங்கள் வரும்போது அவர்கள்யாரும் இங்கே இல்லையாம். தனது தனிமைக்குத் துணையாக அவர்கள் வேண்டுமாம். வேண்டுமே வேண்டும் என்று குழந்தை அடம் பிடிக்கிறது.

அவளுக்கும் அந்த ‘வேண்டும்’ என்ற எண்ணம் எழுந்து விஸ்தாரமாக வளர்ந்து வருகின்றது. தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்-இங்கே இருந்தவர்கள் எங்கே போனார்கள்? என்ன ஆனார்கள்?

சேனவிடம் விசாரித்தாள். அவளுக்குத் துணையாக அவனும் வருவதாகச் சொன்னான்.

கைக்குழந்தையோடு வருவது சிரமமாக இருக்கவில்லை, குழந்தை இயற்கையாகவே காட்டுவதில் மிக ஈடுபாடு கொண்டிருந்ததால். சேனவும் இருந்ததால் எந்தப் பயமும் இல்லை. அவள் தைரியமாகப் புறப் பட்டுவிட்டாள்.

விடியலிலேயே அவர்கள் கிளம்பி விட்டார்கள். கானகவழி மிகச் சூட்சம மாயிருந்தது. சேன வழியைத் தேடிக்கொண்டு முன் நடந்தான். ஏலவே பயன்படுத்தப்பட்டிருந்த ஒரு தடத்தின்வழி அவர்கள் சென்று கொண்டிருந்தார்கள். சில இடங்களில் அது தேய்ந்து அழிந்து போயிருந்தது. அப்போதெல்லாம் அவன் புதிய வழியை உருவாக்கிக்கொண்டு அவளை அழைத்துச் சென்றான்.

குழந்தை கொட்டக் கொட்ட விழித்துப் பார்த்தபடி அவர்களுடன் நடந்து கொண்டிருந்தது. சிலபோது கால் வலிக்கிறதென்று தளர்ந்து அவளைத் தூக்கச் சொன்னது. இருவரும் மாறி மாறித் தூக்கிக் கொண்டார்கள்.

சூரியன் நடுவானில் நெருங்கியிருந்தது. தூரத்தே மேகங்கள் ஓடி ஓளிந்து கொண்டிருந்தன. மரங்களின் அடர்த்தி சிறிது சிறிதாகக் குறைந்து செல்கின்ற ஓரிடத்தில் அவர்கள் சுற்று இளைப்பாறுவதற்காக அமர்ந்தார்கள். அந்த இடம் உண்மையிலேயே தங்கி இளைப்பாறத்தக்க விதமாகவே புற்றிரையாகக் கிடந்தது. சிறிய குன்றுப் பாறைகள்

அங்கும் இங்கும் இருந்தன. அதில் அமர்ந்து கொண்டார்கள். கொண்டு வந்திருந்த உணவை உண்டார்கள். தண்ணீர் குடித்தார்கள்.

கணவனுக்குச் சொல்லாமலே தான் கிளம்பி வந்ததை எண்ணி அரசி கலக்க முற்றாள். அவளது கணவன் மிகக் கொடியவன் என்றாலும், குழந்தையைக் காணும்போது உருகி விடுவான். எனவே, குழந்தையை முன்னிறுத்தி ஏதாவது சாட்டுச் சொல்லாம் என்று எண்ணியிருந்தாள். தான் மிகச் சாதாரணமான ஒரு நூல் புடைவையைத்தான் கட்டிக்கொண்டிருந்தாள். குழந்தைக்கும் அவ்வாறே அணிவித்துக் கூட்டி வந்திருந்தாள். தேவதைக் கதைகளை மறுத்துத் தன் மகள் யானைக் கதைகளையும், இயற்கைத் தேவதையின் கதைகளையும் கேட்டாள் என்பதைச் சொன்னால் கப் சிப் என்று அடங்கிவிடுவான்; ஆறு பார்க்க வந்தோம் காடு பார்க்க வந்தோம். எந்தக் காரணம் பொருத்தமானதென்று அவள் யோசிக்கத் தொடங்கினாள்.

அவனது இயல்புகள் பலவகைகளில் அவளுக்கு ஆச்சரியம் ஊட்டுவன. எதற்கு என்று தெரியாமல் அலட்டுவான்; அதிருவான். மக்களொடு அவன் நடந்து கொள்ளும் விதமும் அவளுக்குப் பிடிபடவில்லை. கடல் கடந்து பெற்றோரைத் துறந்து வந்து இப்படித் தான் அல்லல்பட வேண்டியிருப்பதைப் பற்றி அவள் தன்னைத்தானே நொந்து கொள்வாள்.

தூரத்தில் ஏதோ ஒலி கேட்பதுபோலிருந்தது. அவர்கள் மூவரும் கூர்ந்து அவதானித்தார்கள். ஆம். அதுகுழந்தைகளின் ஒலி. அவர்களது பேசும், சிரிப்பும். அது கிட்ட ஒலிப்பதுபோல வந்துகொண்டிருந்தது. அவர்கள் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்த இடம் சிறிது மறைவாக இருந்தது. எனவே, எழுந்திராமல் அவதானித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அவர்கள் எதிர்பார்த்தது போலவே நடந்தது. அவர்கள் அமர்ந்திருந்த இடத்தை நோக்கியே அந்தச் சிறுவர்கள் வந்து சேர்ந்து விட்டார்கள். அவர்களைக் கண்டதும் திகைத்து நின்றார்கள். ஏழு, எட்டு வயதுக் குழந்தைகள். ஒரே உயரத்தில் இரட்டையர்கள்போலத் தென் பட்டார்கள். இடையிலே சிறுதுணி. கோவணம் கட்டியிருந்தார்கள். கைகள் நிறையப் பழங்கள். பையன் சிறிய கம்பொன்றை

எதிர்காலப் பிரஜையின் பாடல்

தமிழாக்கம்: சண்முகபாரதி

இன்னும் மலராத் தேசமொன்றில்
இருந்து வந்தவன் நான்

இங்கு பிறந்தது நான் மட்டுமல்ல
நீ மட்டுமல்ல
நாம் சோதரர்கள்.....

தருதற்கு கைநிறைய
அன்புண்டு என்னிடத்தில்
'நானாய்' நிறைந்த
அன்பைவிட ஏதுமில்லை

என்னிடம் ஓர் இதயமும்
அழுகைகளும் உண்டு
ஆனாலும் அவை
என்னது மட்டுமல்ல

இன்னும் மலராத் தேசமொன்றில்
இருந்து வந்தவன் நான்

தருதற்கு நிறைய
அன்பினைத் தாங்கிய நான்,

இன்னும் மலராத் தேசமொன்றின்
பிரஜைகள் பலருள் ஒருவன்

ஐராவி கருவிரின்ஹா
(Jose Caraverinha - 1922)

மொலையிய கறுப்புக் கவிஞர்
பத்திரிகையாளராக விளங்கியவர்:
African Writing today போன்ற பல
தோகுப்புக்களில் இவரது
கவிதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

வைத்துக் கொண்டிருந்தான். அதன் முனை கூராக சீவப்பட்டிருந்தது.

மலங்க மலங்க விழித்தார்கள். கைகளில் உள்ள பழங்களைச் சுவைத்துச் சாப்பிடலாம் என்ற ஆனந்த உணர்வில் தம்மிடத்திற்கு ஒடி வந்தவர்கள், தமது பழங்களைப் பறிக்க வந்திருக்கின்ற அந்தியர்களைக் கண்டது போலிருந்தது அவர்களது மருண்ட பார்வையுடன் பற்றைகளை நோக்கி பின்புறமாகவே நகர்ந்தார்கள்.

சேன எழுந்து நின்றான். “ஜீவத்து..... திசால்” என்று கூவிக்கொண்டே அவர்களைக் கட்டியைனத்தான். “இங்கேயா இருக்கி நீர்கள்....? நீங்கள்தான் என்று நான் ஊகித்துக் கொண்டேன். உங்கள் தாய் எங்கே..?”

அவனது குரலை ஓரளவு இனக்கண்டு கொண்ட சிறுவர்கள் அவனருகில் வந்து நின்று அவன் முகத்தை ஏற இறங்கப் பார்த்தார்கள். அந்தப் பார்வை படிப்படியாக ஆதங்கமாக மாறி பெரிய கேவலாக வெளிப்பட்டது.

“அம்மா எங்களை இங்கே விட்டுவிட்டுத் தனியே சென்று விட்டார். தன் ஆட்களிடம் உதவி கேட்டுப் போனார். நீண்டகாலம் ஆகிவிட்டது. இன்றுவரை காணவில்லை”.....

சேனவின் விழிகள் ஆச்சரியத்தால் விரிந்தன. இதென்ன சொல்கிறார்கள் இந்த மழைகள்? குவேனி விஜயைனத் திருமணம் செய்து இரட்டையர்களைப் பெற்று சிறிது காலம் சந்தோஷமாக வாழ்ந்த பின்னர், அவன் தன்னை இலங்காபுரி மன்னன் விஜயனாக அறிவித்துக்கொண்டு பல வருடங்கள் ஆகின்றனவே! அதன் பிறகு அவன் பாண்டிய இளவரசியை வரவழைத்ததும்..... மணம் செய்ததும.... பச்சைப் பாலகர்களோடு குவேனியை வீட்டைவிட்டுத் தூரத்தியதும்.... அவள் தன் கழுத்திலே கத்தியை வைத்தாள் என்று அவளைப் பற்றிப் பொய்க் கதைகளைப் பேசித் திரிந்ததும்.... இன்று விஜய மன்னனின் இளைய குழந்தைக்குக்கூட நான்கு வயதாகிவிட்டதே.... எல்லாவற்றையும் அருகிருந்து பார்த்தவன் அவனல்லவா?

அந்தக் காட்சியைக் கண்டபோது அவன் மிக மனம் நொந்து உள்ளத்தால் அழுதான் எனினும், மன்னனுக்கு எதிராக வாய்திறக்க வல்லார் யார்? அதுவும் கொடுங்கோலனுக்கு மறுப்பாக....

ஆனாலும் இந்தக் குடும்பம் எங்கோ ஒரு முலையில் நல்லபடி வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் என்று அவன் நம்பினானே.....

“உங்கள் அம்மா எந்தத் திசையில் சென்றார்கள்?” குழந்தைகள் காட்டில் ஒரு திசையைச் சுட்டிக் காட்டின.

அவனுக்குப் பழக்கமான பாதைதான். சிலவேளை, நீண்ட நாட்களின்பின்பு வந்து சேரலாம். இந்தக் குழந்தைகள் தன்னந்தனியே காலங்கழிப்பது எப்படி? “அண்ணன் எனக்குப் பெரிய பாதுகாப்பு.” என்றது பெண் குழந்தை. மிருகங்கள்கூட அவர்களோடு நன்கு பழகி விட்டனவாம். இரவிலே சற்றுப் பயமாக இருந்தாலும் சமாளித்துக் கொள்வார்களாம். அண்ணன் மரக்கிளையில் ஏறி சற்றிவர அவதானித்து பாதுகாப்பை உறுதி செய்து கொள்வானாம். இரு கைகளையும்போல தனக்கு உற்ற துணை வேறில்லை என அவன் பெரிய மனிதத் தோரணையோடு கூறினான்.

சேன சின்னக் குழந்தையை அறிமுகம் செய்து வைத்தான். அவர்களது பாதை குழந்தைக்குப் புரியாவிடினும், அவர்களோடு இணைந்துகொண்டு நீண்டநேரம் விளையாடியது. அந்த இடைப் பொழுதில் மகாதேவி சேனவிடம் நடந்து முடிந்த கதையை முழுதாகக் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டாள். வெலவெலத்து நின்றாள்.

மாலை மயங்குவதற்கு முன்னர் வீடு சென்றுவிட வேண்டும் என்று அவள் எண்ணிக் கொண்டிருந்தாலும் இன்னும் அதற்கு நீண்ட நேரம் இருப்பது போலப்பட்டது. சற்று தூரம் சென்று வரலாம். மாளிகையின் அலட்டல்களை விட இந்தக் காட்டின் இயற்கை எழிலோடு இருக்கிறது; இதமாக இருக்கிறது.

அவர்கள் புறப்பட்டார்கள். குழந்தைகளும் அவர்களோடு சிறிது தூரம் கூட வந்தன. அப்பால் அவை விடைபெற்று ஆற்றிலே நீந்தி விளையாடத் தொடங்கின.

அம்மாவின் ஏக்கம் குழந்து நிற்கும் அக்குழந்தைகளின் விழிகள் அவளைக் கலக்கமுறச் செய்தன. இவ்வளவு விடயங்கள் தனக்கு முன்னால் நடந்திருப்பதை எண்ணி அவள் வியப்படதூதது மட்டுமல்ல, சிறிது வெட்கமும் கொண்டாள். அந்த இடத்தில் ஒரு பொருத்தமற்ற உறுத்தலாகத் தான் நுழைந்து விட்டதுபோல அவளது உள்ளாம்

நூல் : குதிரை வாகனம் (நாவல்)

ஆசிரியர்: வி.சீவுகுமாரன்

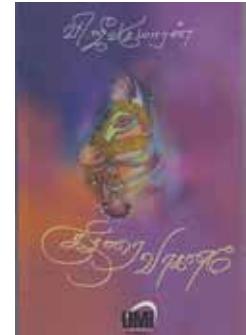
பதிப்பு : 2017

தென்மார்க் நாட்டில்
மரணப்படுக்கையில்
இருக்கும் ஒருவரது
நன்விடை
தோய்தலாகவும்
சமகால நிகழ்வுகளின்
பதிவாகவும் வர்க்கப்
பட்ட இந்த நாவல்
சமுத்து சமுக
வரலாற்றில் ஆறு
தசாப்து

காலத்தில் நிகழ்ந்த, நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கிற சமுக மாற்றத்தின் வெட்டு முகம் எனக் கொள்ளத்தக்க தகைமை கொண்டது. மரணப் படுக்கையில் இருப்பவர் யாழ் குடாநாட்டின் காரைநகரைச் சேர்ந்த வணிகப் பெருமகன் சண்முகத்தாரின் மூன்றாவது தலைமுறையைச் சேர்ந்தவர். தாத்தா சண்முகத்தாரின் பெருமைகள், சொந்த நாட்டிலுள்ள குலதெய்வமான முருகன் கோயிலுடன் இணைந்த வாழ்வு, அந்த கோயிலுக்கு தங்கள் குடும்பத்தின் பெயரால் கொடுக்கப்பட்ட குதிரை வாகனம், குடும்பத்தின் பெருமையையும் அடையாளத்தினையும் நிலை நாட்டும் முதாதையர் சொத்தான பெரிய வீடு இவையெல்லாம் காலவோட்டத்தில் சரிந்து போகின்றன. கோயில் குருக்கள், சாம்பவசிவ சூருக்களின் மகன் பாலனின் நட்பு பால்ய காலம் முதல் தென்மார்க் நகர்வரை தொடர்வதும் நண்பர்கள் பரஸ்பரம் ஒருவருக்கு ஒருவர் மற்றவரது குடும்ப நலனில் அக்கறை காட்டும் பண்பும் நட்பின் இலக்கணங்கள்.

1958 மற்றும் 1983 ஆம் ஆண்டுகளில் இடம்பெற்ற இனக்கலவரங்கள், விடுதலை இயக்கங்களின் தோற்றும், குடும்பத்தில் வளர்ப்பு மகளாக உரிமை பெற்ற பயிதா என்ற சிங்களப் பெண் இயக்கத்தில் சேருதல் போன்ற விடயங்கள் நாவலோட்டத்தில் பதிவாகின்றன.

வாசிக்கத் தொடங்கினால் வாசித்து முடித்த பின்னரே மற்றவேலை என நிரப்பந்திக்கும் ஒரு ஒட்டியுப்பு இந்த நாவலுக்கு உண்டு. சிக்கல்கள் அற்ற அத்தியாய அடுக்குமுறை, சிறந்த மொழி நடை, நேர்த்தியான விவரணம் என்பன இந்த நாவலை தரமான நாவலாக ஆக்கியிருக்கிறது. ஜீவக்குமாரனுக்கு மேலும் ஒரு வெற்றி கிடைத்திருக்கிறது.

அசுயையுற்றது. இப்போதே இங்கிருந்து தப்பி ஒடிவிட வேண்டும் என்பதுபோன்ற ஆவேசம் அவளை உந்தித் தள்ளியது. சேனவும் உள்ளக் குழந்தை மூடிய கனத்து மௌனத்தோடு நடந்துகொண்டிருந்தான்.

இன்னொரு சிறிய ஒடைக்கருகில் வந்து சேர்ந்தார்கள். சிறிது இளைப்பாறலாம் போலிருந்தது. குழந்தை கரைக்கருகில் கால்களை நன்றாக விளையாடிக் கொண்டிருந்தது. மெல்லிய இளங்காற்று வீசியது. அவ்வழகிய இடத்தில் ஏதாவது தடயங்கள் உண்டாவென சேன சற்றுமுற்றும் பார்த்தான். ஓரிடத்தில் தீ மூட்டிய அடையாளமாக விறகுத் துண்டங்களும், சாம்பலும் சிதறிக் கிடந்தன. சில மண்பானைகள்.... அப்பால் சற்று தூரத்தில் எலும்புக் கூடுதல்களும் கிடந்தது. அதைப் பார்த்துவிட்டு அவன் சரேலெனத் திரும்பியபோது அவன் பின்னால் ராணியும் நின்று கொண்டிருந்தான். இருவருமே அது மிருகத்துடையது அல்ல என்பதை உணர்ந்து கொண்டார்கள். ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டார்கள். திடீரென அது எழுந்து நின்றது. தோலும் சதையும் போர்த்து பெண்ணுருவாகியது. அது குவேனி!

“ஓ..குவேனி...!” ஆச்சரியத்தில் கூவினான் சேன. “மாமா..மாமா”

ராணி அவள்தான் குவேனி என்பதை அறிந்ததும் சிறிது அதிர்ச்சியற்றாள். தன்னை அறிமுகம் செய்து கொள்ளத் தயங்கினாள்.

“ஓ..குவேனி... உனக்கு என்ன நடந்தது..?”

“என்னவென்று சொல்ல மாமா..? இதுதான் என் கதி. நான் இப்போது உயிரோடு இல்லை... என் ஆத்மாதான் அலைந்து திரிகின்றது”

“ஓன்றும் புரியவில்லை.. நடந்ததைச் சொல்லம்மா..”

தன்னை விஜயன் தூரத்தியடித்த பிற்பாடு தான் காட்டுவழியே திரிந்து அல்லறப்பட்டதை அவள் எடுத்துச் சொன்னாள். இரண்டு பச்சைக் குழந்தைகளோடு இரவிரவாக பயணம் செய்தாள். உணவில்லாமல் தவித்தாள். பாதுகாப்பின்றி பயந்தாள். என்ன செய்வ தென்று தெரியாமல் நீண்ட நாட்களைக் கழித்தபின்னர் மீண்டும் தன் இனத்தாரிடமே சென்று உதவிகோரத் தீர்மானித்தாள். ஆனால், அவளது உள்ளத்தில் ஏதோ ஒர் உணர்வு தடுத்தது. குழந்தைகளை அங்கே கொண்டுபோகக் கூடாது என்று முடிவெடுத்து

பகிரவோம்....

ஆழும் தமிழும்

19ஆம் நூற்றாண்டில் நல்லூரில் வாழ்ந்த திருஞானசம்பந்தமீஸ்வர் அவர்கள், தர்க்க சால்திரா ஆராய்ச்சியிலும் தர்க்கவாதம் செய்வதிலும் மிகவும் விருப்பமுடையவர். இதனால் இவரை தர்க்கநுடை நாலுதார் என்று அனைவரும் அழைத்தனர்.

அவர்களை அப்பால் நிறுத்திவிட்டுச் சென்றாள். மூத்த மகனின்மீது அவளுக்கு நல்ல நம்பிக்கை இருந்தது. அத்துடன், தான் தனியே செல்வதே நல்லதெனப் பட்டது. அப்படி எண்ணி தன் மனிதர்களிடம் சென்றபோது....!

கல்லடியும் பொல்லடியும் பரிசாகக் கிடைத்தன. அபயம் கேட்டு வந்தவள் தூரத்தியடிக்கப்பட்டாள். ஒட ஒட விரட்டப் பட்டாள். இறுதியில் எல்லாருமாகச் சேர்ந்து அவளைத் தாக்கினார்கள். கல்லால் அடித்தே கொன்றார்கள்....!

குவேனி ஓலமிட்டு அழுத் தொடங்கினாள். அந்த சப்தம் கேட்டு அங்கு வந்து பார்த்த குழந்தை அவளைக் கண்டு அதிசயித்து, “யார்..?” என்றது.

“உன் மூத்தம்மா” ராணியை அப்போது தான் அவள் கண்டாள். சேன அவளை அறிமுகப்படுத்தினான். அவள் விழிகள் மலர நீண்ட நேரம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். அந்தப் பார்வையில் பொறாமையின் சாயல்கூட இல்லை.

“ஓ விஜயய...!நீ என்ன செய்தாலும் உன்னை என்னால் மறக்க முடியாது” உன்மீது நான் கொண்ட காதல்.....ஓ.....எவ்வளவு ஆழமானது..! நீ என்ன செய்தாலும் பொறுத்துக் கொள்ளுமே அது..! ஏன் என்னைத் தூரத்தியடித்தாய்? ஒரு மூலையில் எனக்கு இடம் தந்திருந்தால்கூட வாழ்ந்திருப்பேனே....! உன் குழந்தைகளைப் பார் இப்போது.. காட்டிலே அலைந்து திரிகிறார்கள். வேடர்களைப்போல வாழ்கிறார்கள் “ஜயோ..!”

நீண்ட நேரம் அரற்றினாள். அந்தப் பாதையின் முழு அந்தமும் புரியாவிட்டாலும் ராணி கலங்கிறின்றாள். அந்த ஓலம்..! அதன் பிழிறல்.....! உள்ளே சமூன்றெழும் கனல்

அவள் அறியாததா?

“நீ விஜயனுக்கு ஆரம்பத்திலேயே இடம் கொடுத்து விட்டாய்” சேன தன் குழலை மறந்து உரக்கக் கத்தினான். அவனுக்கு இனி இந்த இடம் மட்டுமே தான் என்பதுபோல ஒரு உணர்வு என்ன நடந்தாலும் அதை எதிர்கொள்வேன் என்ற தைரியம்....!

“நாங்கள் எவ்வளவு சந்தோஷமாக.... ஒற்றுமையாக வாழ்ந்த நாடு இது..! நீ இடம் கொடுத்ததால் எல்லாம் வந்தது”

“ஓ..நான் செய்த தவறு” என் தலைவிதி.... நான் ஏன் அப்படிச் செய்தேன்..? எழுநாறு தோழர்களையும் மந்திரத்தால் சிறை வைத்தது போல அவனையும் பிடித்து வைத்திருந்திருக்கலாம். ஆனால்..ஆனால்.. நான் அவனை விரும்பிவிட்டேனே....! எவ்வளவு பெரிய ஆண்மகன் அவன்....! எல்லாம் மாயை என்று அப்போது புரியவில்லை.”

“போதும் நிறுத்து” நீ செய்ததெல்லாம் துரோக வேலை... அவனை நம்பினாய்.... நமது நாட்டையே தாரை வார்த்தாய்.... உன் இனசனத்தார்..! அவர்களையெல்லாம் கொலை செய்ய உதவினாய்.... நீ நினைத்ததெல்லாம் நடந்தது. எல்லாமே நடக்குமா? அதுதான் உனக்கு இப்படி ஆனது... உன் சுயநினைவும் தன்மானமும் உன்னாலேயே பறிபோனது கொடுமையில்லையா? இது பாலைவனப் பூமியாக இருந்திருந்தால்கூட நீ விட்டுக் கொடுத்திருக்கலாமா?

சேனவின் குற்றச்சாட்டை ஓப்புக் கொண்டதுபோல அவள் கேவிக் கேவி அழுதாள். வெறித்துப் பார்த்தாள். குழந்தை அவளாருகே வந்து ஏறிட்டுப் பார்த்தது. “ஓ.. விஜய.. உனக்காக நான் என் உயிரையும் கொடுத்திருப்பேனே” என்று அன்புடன் அதனை அணைத்துக் கொண்டாள். “எல்லாம் நான் கொண்ட அன்புதான்”. பாசம்தான் காரணம்.. என் பெருமைகளையெல்லாம் நான் மறந்து போனதற்கு அதுதான் காரணம். நான் உணர்ச்சிக்கு அடிமையானேன்.. சலனப்பட்டேன்..... குருடியைப்போல ஆகி விட்டேன்.....

பாண்டிதேவி அருகே வந்து அவளைத் தோழமையோடு பார்த்தாள். குவேணியிம் அழுகை தீர்ந்து சிறிது ஆசவாசமடைந்தாள்.

“உங்களைப்படற்றி மாளிகையிலுள்ளவர்கள்

யாருமே எனக்குச் சொல்லவில்லை. உங் களுக்கு இவ்வளவு அறியாயம் நடந்திருக்கு மென்று நான் நினைக்கவுமில்லை. எனக்குத் தெரியவும் தெரியாது..” வேற்று பாலையின் சங்கடத்தோடு கூறினாள்.

“உன்னைச் சொல்லி என்ன குற்றம் காண்பது? நீ பெண்.....வெறும் பெண்.... என்னைப்போல கணவனைத் தெய்வமென்று நினைக்கின்ற ஒரு பெண்.... இன்னொருவரின் ஆசைக்கு இரையாக வேண்டியவள்..... அவ்வளவுதான்....எந்த விதத்திலும் ஒரு பெண்ணுக்கு நியாயமும் பாதுகாப்பும் இல்லை என்பது என்னைப்போலவே உங்கதையிலும் உண்மைதான்....”

பெரிய கிழவியின் தோரணையோடு சொன்னாள்.

“உங்களை அரக்கியென்றும் பூதமென்றும் சொன்னார்கள்”

குவேணி எக்காளமிட்டுச் சிரித்தாள்.

“அப்படியா? எல்லாம் சொல்வார்கள். பூதம் என்றால் திருமணம் முடித்து மனுஷக் குழந்தை பெறுமா? அதுவும் சாதாரணமாகவா? இரட்டைக் குழந்தைகள்..! பெற்று வளர்க்கவில்லையா? விஜயன் வரும்போதுகூட நூல் நூற்றுக் கொண்டிருந்தேனே.... அரக்கியென்றால் அப்படிச் செய்ய முடியுமா?”

சிறிது மௌனத்தின்பின் மீண்டும் தொடர்ந்தாள்.

“எல்லாம் சொல்லி முடித்துவிட்டார்கள். இப்போது பல வருடங்கள் ஆகிவிட்டன. இன்னும் ஆயிரம் வருடங்கள் ஓடும்... அது இரண்டாயிரம், மூவாயிரம் என்றாகும்.... ஆனாலும் அந்தப் பொய் அப்படியே இருக்கும்..... உண்மை அடிஆழுத்தில் இருக்கும். அது காலங்காலமாக வெளியே வராது. அது என் ஆத்மாவக்குத் தெரிகிறது. இப்படியே என் கதை அழிந்து போகட்டும் என்பது என்விதி. பெண்ணின் சுதந்திரம், மரியாதை என்பதெல்லாம் அவள் மனசளவில் அனுமதிக்காமலே சுரண்டப்படும்.. ஓ.. ஜீவத்தத்..! திசால.....! என் செல்வங்களே.. உங்களைப் போல!” அவளது அழுகை காற்றிலே கலந்து சுழன்று சுழன்று அடித்துக் கொண்டேயிருந்தது..

மட்டக்களப்பின்

பூரணமார்கா

கந்தையா சுன்முகவிஸ்கம்

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் மண்ணுர் கிராமத்தின் கந்தசவாமி ஆலயம் பற்றி மார்க் விற்றேக்கர் என்னும் மாணிடவியலாளர் ஆய்வு ஒன்றை எழுதியுள்ளார். அமெரிக்காவின் பிரின்ஸ்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் கலாநிதிப் பட்ட ஆய்வுக்காக சமர்ப்பிக்கப்பட்ட இந்த ஆய்வின் தலைப்பு *Divinity and Legitimacy in a Temple of Lord Kantan* என்பதாகும். மட்டக்களப்பின் ‘தேசத்தக் கோவில்களில்’ ஒன்றான மண்ணுர் முருகன் ஆலயம் பற்றிய இவ்வாய்வின் பிரதான விடயப் பொருள், அவ்வாலயத்தின் நிரவாகம் தொடர்பாக எழுந்த பிணக்கு ஆகும். ஆயினும் கோயில் பிணக்குப் பற்றி ஆராயும் இந்நால் மட்டக்களப்பு சமுகத்தின் சாதியமைப்பு, தாய்க் குடி வழி அமைப்பு, சமூகக் கட்டமைப்பு, மட்டக் களப்பின் விவசாய உற்பத்திமுறை, உற்பத்தி உறவுகள் ஆகியன பற்றி மாணிடவியலாளர் ஒருவரின் நோக்கிலான நுண்ணாய்வாக அமைந்துள்ளது.

மட்டக்களப்பின் உற்பத்தி முறையும், உற்பத்தி உறவுகளும் பற்றி விற்றேக்கர் கூறியிருப்பவற்றைச் சுருக்கமாக கூறுவதே எனது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

விற்றேக்கர் மண்ணுர் கிராமம் பற்றியே எழுதுகிறார். ஆயினும் அவர் கூறும் கருத்துக்கள் மட்டக்களப்புப் பிராந்தியம் முழுமைக்கும் பொருந்துவதாக உள்ளதைக் காணலாம்.

மட்டக்களப்பின் விவசாய உற்பத்தி நீர்ப்பாய்ச்சலை ஆதாரமாகக் கொண்ட நெல் வேளாண்மையைப் பிரதானப்படுத்துவது, மட்டக்களப்பைக் கைப்பற்றி அங்கு ஒரு கோட்டையை 1622 இல் கட்டிய போர்த்துக்கேயர் விவசாயத்தில் அக்கறை செலுத்தவில்லை. 1639 இல் அங்கு வந்த டச்சுக்காரரும் விவசாய விருத்தியில் பெரிதாக அக்கறை காட்டாவிடுனும், மட்டக்களப்பின் கடலேரியை அடுத்த மேற்கு ஓரத்தில் இருந்த குளங்களின் பராமரிப்பு வேலையை இராஜகாரிய ஊழியமுறையைப் பயன்படுத்திச் செய்வித்தனர். பிரித்தானியர் ஆட்சியின் போது மட்டக்களப்பு அரசாங்க அதிபராக இருந்த பேர்ச் (Birch) என்பவர் 1850 களிலும் 1860 களிலும் மட்டக்களப்பின் நீர்ப்பாசனக் குளங்கள் அணைக்கட்டுகள் என்பவற்றைத் திருத்தி விவசாய விருத்தியை மேற்கொள்வதற்கு ஆலோசித்தார். 1855 - 60 காலத்தில் இலங்கையின் ஆளுநராக இருந்த ஹென்றி வார்ட் என்பவரின் கவனத்திற்கு இவ்விடயத்தை கொண்டுவந்த பெருமை பேர்ச்சிற்கு உரியது.

காடுகள் களாந்களாய்ன

மட்டக்களப்பின் கடந்த பொற்காலம் பற்றியும், ஒரு காலத்தில் மட்டக்களப்பு இலங்கையின் ‘நெற் களஞ்சியமாக (Rice Bowl) இருந்தமை பற்றியும் பேர்ச் சூறியிருப்பவை மிகைப்படுத்தல்’ என்றே விற்றேக்கர் கருத்துரைக்கின்றார். பண்டைய நீர்ப்பாசனக் குளங்களும் அணைக்கட்டுகளும் மட்டக்களப்புப் பிராந்தியத்தில் பரவலாக அழிவடைந்த நிலையில் காணப்பட்டது உண்மையே. ஆயினும் வரலாற்றின் எந்தவொரு கட்டத்திலும் அந்த நீர்பாசன அமைப்புக்கள் அணைத்தும் ஒருசேர்

நன்னிலையில் வைக்கப்பட்டு இலங்கையின் நெற் களஞ்சியமாக மட்டக்களப்பு இருந்தது என்று கூறுவதற்கு ஆதாரம் இல்லை என்பதே விற்கிறேக்கர் கருத்து. ஆயினும் பேர்ச் கண்டகனவு ஆக்கபூர்வமான சீர்த்திருத்தங்களுக்கு வழிவகுத்தது. 1856 இன் பின்னர் கிழக்குக் கரையோரப் பிராந்தியத்தின் நீர்ப்பாசனக் குளங்கள் பல திருத்தப்பட்டன. அவ்வாண்டு இயற்றப்பட்ட 9 ஆம் இலக்க நீர்ப்பாசனக் கட்டளைச் சட்டம் நீர்ப்பாசன வேலைகளின் முன்னேற்றத்திற்குக் காரணமாயிற்று. 1870 களில் மட்டக்களப்பில் இருந்து நெல் வடக்கேயுள்ள யாழ்ப்பாணத்திற்கும், ஊவா மாகாணத்தின் பதுளையில் உள்ள தேயிலைத் தோட்டங்களிற்கும் ஏற்றுமதியாயிற்று. சில சமயங்களில் மட்டக்களப்பில் இருந்து இந்தியாவிற்கும் நெல் ஏற்றுமதியாயிற்று.

‘மட்டக்களப்பு மாவட்டக் கையேடு’ என்னும் நூலின் ஆசிரியர் முதலியார் கனகரத்தினம் கிழக்கு மாகாணத்தில் ஏற்பட்டுவரும் நெற்செய்கை முன்னேற்றம் பற்றிச் சில புள்ளிவிபரங்களைத் தந்துள்ளார். 1869 ஆம் ஆண்டில் மட்டக்களப்பு மக்களின் உணவுத் தேவைக்காக 6000 புசல் நெல்லும் 43000 புசல் அரிசியும் இறக்குமதி செய்யப்பட்டதாக அவர் கூறினார். இவ்வாறு நெல்லை இறக்குமதி செய்த நிலை மாறியது. 1916 ஆம் ஆண்டில் 7195 புசல் நெல் அங்கிருந்து ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது என அவர் குறிப்பிட்டார். இத்தொகை பதிவாகிய வெளித்தெரியும் ஏற்றுமதி எனவும், உள்நாட்டுத் தரைவழியாக மேலும் பெருந்தொகை வெளியே அனுப்பப் பட்டிருக்கலாம் என்றும் அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் புனரமைப்புச் செய்யப்பட்ட நீர்ப்பாசனக் குளங்களில் திவலான், நவக்கிரி என்ற இரு குளங்களின் புனரமைப்பால் மன்றூர் கிராமம் நன்மை பெற்றது. 1860 ஆம் ஆண்டிற்கு இடைப்பட்ட 40 ஆண்டுகால எல்லையில் மன்றூரில் 628 ஏக்கர் நீர்ப்பாசனக் காணி விருத்தியாக்கப்பட்டது. இவை தனியார் உடமைகளாக இன்று விளங்குகின்றன. மன்றூரைப் போன்றே படுவான்கரைக் கிராமங்கள் பலவற்றிலும் தனியார் உடமைகளாக நீர்ப்பாச்சல் காணிகள் உருவாகின. ‘முடிக்குரிய காணி’ எனப்பட்ட

அரசு நிலம் காடுகளாக இருந்தன. இவை களனிகளாயின. இன்று மண்டுரில் வயல்களும் குடியிருப்புக்களுமாக உள்ளவற்றில் பெரும் பகுதி ஒரு காலத்தில் காடாக இருந்தது. ஓ கிறேடி (O’ Gready) என்ற அரசாங்க அதிபர் 1866 இல் காணிப்பதிவு வேலைக்காக அங்கு சென்றபோது மண்டுர் கோவிலின் பூசகர் எதிரே இருந்த நிலப்பகுதியைச் சுட்டிக்காட்டி அதனைக் ‘காடு’ எனக் கூறியதாக அரசாங்க அதிபர் பதிவு செய்துள்ளார்.

போடியார்கள்

மண்டுரிலும், படுவான்கரைக் கிராமங்களிலும் விருத்தி செய்யப்பட்ட இந்தக் காணியின் உடைமையாளர்கள் யார் என்ற கேள்வி எம்மனதில் இயல்பாக எழுகின்றது. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி முதல் வளர்ச்சி பெற்ற இந்த நில உடைமையாளர்களே ‘போடியார்கள்’ என அழைக்கப்பட்டனர். அப்படியானால் 19 ஆம் நூற்றாண்டில்தான் ‘போடியார்கள்’ தோன்றினார்களா என்ற கேள்வி எழுகிறது. வன்னிச் சிற்றரசுகள் (எழு) இப்பகுதியை ஆண்டபோது நில உடைமையாளர்களாக இருந்தவர்கள் ‘முக்குவ வன்னிமைகள்’ எனப்பட்டனர். இப்பகுதியின் ஆட்சி உரிமை பெற்றிருந்த இச் சிற்றரசுகள், போடியார்களின் சுட்டினைவாகவே இருந்தன எனவும், கண்டியில் உள்ள அரசனின் பெயரளவிலான ஆளுகைக்கு உட்பட்ட சிற்றரசுகள் “உள்ளுரில் இறைமையும் சடங்கியல் மேலாண்மையும்” உடையவர்களாக இருந்தனர் எனவும் கே.எம்.டி. சில்வா என்ற சரித்திரி ஆசிரியரை மேற்கோள்காட்டி விற்கிறேக்கர் கூறுகின்றார். 1950 களில் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்கள் கொண்டுவரப்பட்டன. 1972 இல் காணி உச்சவரம்புச் சட்டம் மேட்டு நில காணியின் உரிமையை நபர் ஒருவருக்கு 20 ஏக்கராக மட்டுப்படுத்தியது. அக்காலம்வரை போடியார்களின் ஆதிக்கம் இப்பகுதியில் நிலைபெற்றிருந்தது.

பெரும்பாலான போடியார்களின் பரம்பரை மூலம் முக்குவர், வேளாளர் என்ற இரு சாதிகள் என்பது தெரியவருகிறது. ஆயினும் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் முஸ்லிம் வர்த்தகர்களும் காணிகளைப் பெருமளவில் கொள்வனவு செய்து நில

உடைமையாளர்களாயினர். மட்டக்களப்பின் நில உடைமைமுறை மூன்று அடுக்குகளை உடைய சரண்டல் முறையாக இருந்தமையைக் கனகரத்தின முதலியார் தரும் விபரங்களில் இருந்து அனுமானிக்கலாம். இக்கட்டமைப்பின் உச்சத்தில் இருந்தவர்கள் போடியார்கள். அவர்களுக்குக் கீழே அடுத்த படியில் 'மூல்லைக்காரர்' எனப்படும் வயல்களில் பயிரிடுதலை மேற்பார்வை செய்வோர் இருந்தனர். அவர்கள் உழுதல் முதல் அறுவடை வரையான வேலைகளை 'வேலைக்காரர்' எனப்படும் உழைப் பாளர்களைக் கொண்டு செய்வித்தனர். இவ்வாறு மூன்று படிநிலைகளைக் கொண்ட உற்பத்தி உறவுகளின் கட்டமைப்பு சிக்கல் வாய்ந்தது. இதன் தொழிற்பாட்டை இம் முறையின் கீழ் உற்பத்தியின் பங்கீடு எவ்விதம் நடைபெற்றதென்பதைக் கொண்டு விளக்கலாம். 1870 க்கு முற்பட்ட காலத்தில் இருந்தே விளைந்த நெல்லின் 1/5 பங்கைப் போடியாரும், இன்னொரு 1/5 பங்கை மூல்லைக்காரனும் பெற்றுக்கொள்ளும் முறை இருந்து வந்தது. விளைச்சலின் 3/5 வயல் வேலைகளில் சம்பந்தப்பட்ட வேலைக்காரர்களுக்கு நெல்லாக அளந்து கொடுக்கப்பட்டது. இதனைவிட விதைப்புக்காக கொடுக்கப்பட்ட விதை நெல்லின் 50% த்தை மூல்லைக்காரனிடமிருந்தும் மீதி 50% த்தை வேலைக்காரர்களிடமிருந்தும் போடியார்கள் பெற்றுக்கொண்டனர். போடியார்முறை வெறும் ஒப்பந்த முறையாக அன்றி மரபுவழி உரிமைகளும், கடமைகளும் கொண்ட ஆண்டான் அடிமைமுறை யாகவும் இருந்தது. போடியாரின் வீட்டு வளவு களைச் சுத்தப்படுத்தல் வேலியடைத்தல் விளைபொருளை அவரது வீட்டிற்குக் கொண்டு போய்ச் சேர்த்தல் போன்ற பல கடமைகளை வேலைக்காரர்கள் செய்ய வேண்டும். வண்ணார், அம்பட்டர், பறையர் போன்ற சாதிகளின் வேலைக்காரர்களுக்கு சடங்கியல் கடப்பாடுகள் இருந்தன. போடியார், புது வருடம், தீபாவளி போன்ற தினங்களின் போது கைவிசேஷம் கொடுப்பார். கைவிசேஷம் கொடுப்போனது உயர்வையும் பெறுவோனது தாழ் நிலையையும் சுட்டிநிற்பது. 1870 களின் பின்னர் வயல் நிலங்களின் அளவு அதிகரித்து

நில உடமை முறை வலுப்பெற்றபோது போடியார், மூல்லைக்காரன், வேலையாளர் உறவுகள் மேலும் மேலும் 'சரண்டல்' தன்மையுடையனவாய் மாறின. இவ்வாறு கூறும்போது 1870 க்கு முந்திய போடியார் முறை பலவீனமானது என்று பொருள்கொள்ள முடியாது என்றும் விற்றேக்கர் கூறுகிறார். 1817 ஆம் ஆண்டளவிலேயே பஸ்குவல் முதலியார் என்ற கிறிஸ்தவப் போடியார் ஏருமைத்தீவு என்ற முழுத் தீவையுமே தனது உடமையாக வைத்திருந்தார் என்பதைக் கனகரத்தின முதலியார் குறிப்பிடுகின்றார்.

"ஏற்குறைய பத்துமைல் சுற்றளவுள்ள பரந்த வயல்நிலம், கடல் ஏரியில் இருந்து சில அடிகள் உயர்ந்த நிலத்தில் வியாபித்திருந்தது" என்று 1921 இல் எழுதிய கையேடு நூலில் அவர் ஏருமைத்தீவு பற்றிக் குறிப்பிட்டிருந்தார். படுவான்கரையில் உள்ள ஓரேயொரு கத்தோலிக்கக் கிராமமான சொறிக்கல்முனையை தாபித்த பெருமையும் பஸ்குவல் முதலியாருக்கு உரியது என்பதை ஊரவர்களின் வாய்மொழியாகவே அறிந்து கொள்ளலாம். சொறிக்கல்முனை மண்டுரில் இருந்து 10 மைல் தெற்கே உள்ளது. பஸ்குவல் முதலியார் காலத்து போடியார் முறை, 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் வயல்நிலங்களின் அளவுப் பெருக்கத்தோடு, இறுக்கமான உறவுக்கட்டமைப்பாக நிலைபெற்றதென்றே கருதலாம்.

வளர்ச்சிக் குறைவு

போடியார், மூல்லைக்காரன், வேலைக்காரர் என்போரிடையே ஒருவகைப் பங்குமையும், அதன் மூலம் கூவி உழைப்பைப் பெற்றுக் கொள்ளும் முறையும் 1920கள் அளவில் வளர்ச்சி பெற்றிருந்தன.

"விதைநெல், உழுதலுக்காக கொடுத்த ஏருமைகளின் வாடகை, அறுவடை, சூடிப்புச் செலவுகள் என்பனவற்றை 50% வட்டியுடன் அறவிட்டுக் கொண்ட நில உடைமையாளர்கள் உற்பத்தியின் மூன்றில் இரண்டு பங்கைத் தமதாக்கிக் கொண்டனர். இது இலகுவான காரியமாக இருந்தது"

இவ்வாறு அரசாங்க அதிபர் ஒருவர் எழுதியிருப்பதை B.H.பாமர் மேற்கோள்

காட்டிருப்பதை விற்றேக்கர் குறிப்பிடுகிறார்.

காலம் செல்லச் செல்ல போடியார் முறை விணைத்திறன் அற்ற முறையாகவும் மாற்றுத்தொடங்கியது.

“மட்டக்களப்பில் உருவாகிய பொருளா தார நிறுவனக் கட்டமைப்புக்களின் பயனாக உற்பத்தியின் மேன்மிகையை நிலத்தில் முதலீடு செய்து வயல் நிலங்களைக் கொள்வனவு செய்த நில உடமையாளர்கள் கைகளில் பேரளவு காணிகள் குவிந்தன. இது விவசாயக் குடியான்களை சுரண்டுவதற்கு உதவியது. ஆயினும் முதலாளித்துவ முறையிலான மூலதனத்திரட்சியின் மூலமாக உற்பத்திச் சக்திகளின் வளர்ச்சியைத் தூண்டு வதாக இது அமையவில்லை. இதற்கான காரணத்தை ஊகித்தறியும் தேவை உள்ளது. பெருந்தோட்டங்களின் முதலாளிகளுக்கு உதவ விரும்பிய பிரித்தானிய அரசாங்கம் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் கூவிகளை உயரவிடாமல் தடுப்பதற்காக அரிசியின் விலையைக் குறைக்கும் வகையில் அரிசி இறக்குமதியைச் செய்தது. இதனால் நெல் உற்பத்தியில் முதலாளித்துவ முயற்சிகள் ஊக்கப் படுத்தப்படவில்லை. 1920 களில் நெல் உற்பத்தியாளர் யாவரும் ஏகோபித்த குரவில் கூறிய முறைப்பாடு நெல் உற்பத்தியால் இலாபம் பெற முடியவில்லை என்பதே என பிறயன் (Brayne) குறிப்பிட்டுள்ளார். முதலாளித்துவ விவசாய முறை வளராமைக்குக் காலநிலை, நீரியல் காரணிகளும் தடையாக அமைந்தன. பருவமழை தப்புவதாலும் நீரியில் கட்டுப்பாடு இன்மையாலும் நெல் அறுவடை வீழ்ச்சியறும் ஆபத்தும் இருந்து வந்தது. பணமாகச் சேகரித்து முடக்குவதற்கு பதிலாக உற்பத்திக்கான மூலதனத்திலும், காணி அபிவிருத்தியிலும் முதலிடுவதற்குத் தூண்டுதல் “இருக்கவில்லை” உற்பத்தி சக்திகளின் வளர்ச்சிக்குக் காரணமான தடைகளை மேற்கூறியவாறு விபரித்திருக்கும் B.H.பாமர், போடியார்களின் மனப்பாங்கினைப் பின்வருமாறு விளக்கிக் கூறினார்.

“முதலாளித்துவ முறையின்படி உற்பத்தி விளைத்திறனை அதிகரிப்பதை விடுத்து விவசாயிகளின் உழைப்பைப் பிழிந்தெடுப் பதிலேயே நில உடமையாளர்கள் நாட்டம் கொண்டனர். அவர்கள் அபகரித்துக்

கொண்ட மேன்மிகையைத் தம்மைச் சமூகப் படிநிலையில் மேலும் உயர்த்திக் கொள்வதற்கான செலவுகளிலும், ஆடம்பர நுகர்வுச் செலவிலும் தம்பிள்ளைகளுக்குச் சீதனத்தையும், வெளிநாட்டுக் கல்வியையும் வழங்கவும் செலவிடலாயினர்.”

வெளிநாட்டுக் கல்வியை வழங்குவதில் மட்டக்களப்புப் போடியார்கள் ஈடுபட்டனர். என்று B.H.பாமர் பதிவு செய்யும்போது மிகைப்படுத்தல் ஒன்றைச் செய்கின்றார் என்றே கருதலாம். இலங்கையின் பிறபகுதிகளின் உயர் வகுப்பினர் பிறநாட்டுக்கு தம் பிள்ளைகளை அனுப்பி கல்வி கற்பித்தமை போன்ற ஊக்கம் மட்டக்களப்பின் போடியார்களிடம் இருக்கவில்லை.

1970 களின் நில உடமைச் சீர்திருத் தங்களின் பின்னர் போடியார் என்ற வகுப்பு மறைந்து விட்டது. விற்றேக்கர் 1980 களின் முற்பகுதியில் மட்டக்களப்புக்கு வந்தபோது போடியார் என்ற சொல்லின் பொருள்கூட படிப்பறிவில்லாத விவசாயி என்பதாக மாறியிருந்தது. உயர் அந்தஸ்தில் இருந்த போடியார் படிப்பறிவில்லாத ஒருவர் என்ற நிலைக்குத் தாழ்ந்தபோதும் அடிப்படையான நில உடமைமுறை மாறவில்லை என விற்றேக்கர் கூறுகிறார்.

விற்றேக்கர் கள் ஆய்வு செய்த மண்டூர் கிராமத்தில் 1978இல் ‘றெட்பான’ நிறுவனம் ஆய்வு ஒன்றைச் செய்தது. இந்த ஆய்வறிக்கையின் படி மண்டூரில் 3106 நபர்கள் இருந்தனர். இவர்களில் 145 பேர் 3 ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட நெற்காணியை உடமையாகக் கொண்டிருந்தனர் 274 பேர் 3 ஏக்கருக்கும் குறைந்த நெற்காணியின் உடமையாளராவர். 3 ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட நெற்காணி உடமையாளர்களில் 16 நபர்களிடம் மண்டூரின் காணிகளின் 50% இருந்தது. மண்டூரில் 18 வயதுக்கு மேற்பட்ட ஆண்கள் 750 பேர் இருந்தனர். இவர்களில் 608 பேர் தம்மைக் கூவித்தொழிலாளர் என அழைத்தனர். இப்புள்ளி விபரங்கள் பெரும் நில உடமையாளர் சிலரிடம் காணி உரிமை குவிந்திருப்பதையும், கிராமத்தின் பெரும்பான்மையினர் கூவி உழைப்பாளர் களாய் இருப்பதையும் காட்டுகிறது.

சுருக்கம்

- 19 ஆம் நூற்றாண்டில் மட்டக்களப்பில் நீர்ப்பாய்ச்சல் குளங்கள் திருத்தப்பட்டன. நெற் காணியின் பரப்பளவு அதிகரித்தது. உற்பத்தியும் அதிகரித்தது.
- 20 அரிசிப் பற்றாக்குறை நீங்கி, மட்டக்களப்பு நெல்லை ஏற்றுமதி செய்யும் பகுதியாக மாறியது.
- 21 போடியார் நில உடைமை முறை பலம் பெற்றது. போடியார், மூல்லைக்காரன், வேலைக்காரர் என்ற அதிகாரப் படிநிலைக் கட்டமைப்புடைய சுரண்டல்

முறையாகப்	போடியார்	முறை
அமைந்தது.		
4. சேவைச்சாதிகள் நில உடைமையாளர் களுக்குச் சேவைக் கடமைகளை வழங்கின.		
5. போடியார் முறை விணைத்திறன் மிக்கதாக இருக்கவில்லை. அது முதலாளித்துவ முறையாக விருத்தியடையவில்லை. போடியார் என்ற சொல் படிப்பறிவற்ற விவசாயி என்ற பொருள் உடையதாகவும் மாறியது.		

○○○

வானதியும் கிரிஜாவும் நல்ல நண்பிகள். இருவரும் ஒரே பாடசாலையில் தான் ஆசிரியராகக் கடமை பார்க்கிறார்கள். வானதி விஞ்ஞானப் பாடம் கற்பிப்பதால் தனக்கு நிறைய வாசிக்க வேண்டும் என்று சொல்லி கிரிஜாவின் காரிலேயே காலையில் பாடசாலைக்குப் போவதும், மாலை வீடு திரும்புவதுமாக காலம் போய்க்கொண்டு இருந்தது.

அன்றும் கிரிஜா கார் ஒட்டிவர வானதி விஞ்ஞானப் புத்தகத்தை வாசித்துக் கொண்டிருந்தாள்

“இஞ்ச பார் வானதி வாகனம் ஒடிக்கொண்டு டிவைசைப் பாவிக்கிறது லயிற் சிக்கினஸ் விழுந்ததும் தெரியாமல் சற்பண்ணிக் கொண்டு நிற்கிற ஆட்களைக் கண்டால் வெறுப்பு வெறுப்பாக வருகுதுதடி.”

“ஓமடி கிரிஜா இப்படியான ஆட்களுக்கு டிவைஸ்லே தொடாத மாதிரி பயங்கரமான எச்சரிக்கை கொடுத்து கூடுதல் (F)பயின் அடிக்க வேணும்”

இருவரும் கதைத்து கொண்டு வந்ததில் வீடு வந்துவிட்டது. கிரிஜா காரை நிறுத்தியதும்.

“கிரிஜா உள்ளவாவன் நேற்று பலுடா செய்து பிறிச்சக்குள்ள வைச்சனான் ஒரு கிளாஸ் குடிப்பம்”

வீட்டினுள்ளே போய் வானதி கொடுத்த பலுடாவை குடிக்கும் போது வானதியின் கணவர், பிள்ளைகளை முற்றத்தில் இறக்கிவிட்டு வீட்டு துபால்பெட்டியில் இருந்த கடிதங்களை கையில் எடுத்துக்கொண்டு உள்ளே வந்தவர், வானதி உமக்கு.....” என்று ஒரு கடித உறையை அவளிடம் நீட்டினான்.

“எனக்கா..”அலட்சியமாக கடிதத்தை வாங்கி உடைத்தவள் அதிர்ச்சியில் உறைந்து விட்டாள்.

மூன்று வாரங்களுக்கு முன் சனிக்கிழமை ஸ்ப்பிறிங் வேல்ரோட்டில் புத்தகம் வாசித்துக் கொண்டு கார் ஒடியதற்காக கைவேப் பொலிசாரின் கமராவில் பிடிப்பட்டிருப்பதாக பொலிசார் \$900.00 டொலர்கள் (F)பயின் அனுப்பியிருக்கிறார்கள் .

பலுடா குடித்துக்கொண்டிருந்த கிரிஜா சத்தமில்லாமல் வெளியேறினாள்.

○○○

ஆவூரான்
அவுந்திரேவியா

தன் முயற்சி பலித்தால், வாழ்க்கை வைரங்கள் மின்னுமாப் போல் உணர்வு தோன்றும். விண்ணைப் பிடிப்பதானால், இன்னும் முயற்சி வேண்டுமென உள்ளமும் உடலும் இணைந்து கொள்ளும். தனியளாய்தான் தன் மகனின் வைத்தியப் படிப்புக்குத் துணையாய் நின்றாள், துணையிழந்தால், துவண்டு விடுவார் என்னும் வாக்குகளை உள்வாங்கி ஏப்பமிட்டாள். அவள்தான் சுதா. முதல் முறை சம்பளத்தைப் பெற்றுக் கொண்ட வேந்து, அம்மாவின் கையில் ஆழகான புடவையையும் 500 ஓயிரோ பணத்தையும் கொடுத்து “அம்மா சம்பளம் போட்டிற்றாங்கள். உங்களுக்கு என்னவும் வேணுமென்றால், இதில் வாங்குங்க. பேசாமல் இதையும் கொண்டு போய் எனக்கென்று சேர்த்து வையாதீங்க. விளங்கிச்சா”.

“போடா, போ”... இனி ஏன் உங்களுக்குச் சேர்க்கப் போறன். வாற என்ற மருமகளுக்கு வகை வகையா நான் வாங்கிக்கொடுக்கத் தேவல்லையா?

“என்ன மருமகளுக்கா. உங்களுக்கென்ன பயித்தியமா? ஆகத்தான் வாறவள தலையில தூக்கி வச்சீங்க. பிறகு நீங்கதான் அவஸ்தப்பட வேண்டிவரும். இப்ப ஒண்டும் அவசியமில்ல. ஆற்தலாப் பார்க்கலாம்”.

பொறு பொறு படிப்புப் படிப்பு என்டு தள்ளிப் போட்டிற்றா. இனி வாழ்க்கையின் அடுத்த கட்டத்துக்குப் போக வேணாமா? சும்மா எனக்குப் புத்தி சொல்லத் தேவல்ல. கிழட்டு வயசிலயா கல்யாணம் செய்யப் போறாய். எல்லாம் நல்லா நடக்கும். மகனின் அங்கு எப்படி என்று அறியாதவள் நான். வாற என்ற மருமகளை என்ற மகளப் போல பார்க்கப் போறன். நீ உன்ற வேலயில் கவனமா இரு”

மகனை அடக்கிவிட்டுத் தன் முயற்சியைத் தொடர்ந்தாள் சுதா. அயராத முயற்சி பலனவிக்காது விட்டதாக சரித்திருமே இல்லையே. தாயாரின் வேண்டுதலின்படி பல்கலைக்கழக வளாகத்திலே விஞ்ஞானப் பட்டப்படிப்பைக் கற்கும் மாணவி நிருபா முன்னே போய் நின்றான் வேந்து.

“எப்படி இருக்கிறீங்க. என்னத் தெரியும் என்று நினைக்கிறன்.”

“ம்”..

‘கெண்டின் போயிருந்து பேசுவோமா?’

“ஓகே..”

கோப்பியின் சுவையுடன் அவள் பேச்சின் சுவையும் இணைந்து கொள்ள. புரிய வேண்டிய பல செய்திகள் புரிந்து கொள்ள மனதுக்குள் ஒரு இனம் புரியாத இன்ப உணர்வு ஏற்படுவதை உணர்ந்தான் வேந்து. மீண்டும் அவளைச் சந்திக்கவே மனம் துடித்தது. இருவர் பேச்சும் சுமுகமாக நிருபா தான் தன் எதிர்காலம் என்பது வேந்து மனதில் நிருபணமாகிவிட்டது. சிலகாலம் பேசிய பின் முடிவைப் பெறலாம் என்று என்னி வந்த என்னம் பஞ்ச போல் சொல்லிக் கொள்ளாமலே பறந்து போனது. நிருபாவும் நிதானமாகவே முடிவெடுத்தாள்.

“நான் வெளிப்படையாகவே சொல்றன். பேசிப்பேசி நாட்களைத் தள்ளி, நாளொருநாள் எனக்குப் பிடிக்கவில்லை என்று விட்டுப் போக எனக்கு விருப்பமில்ல. ஒரு பார்வையில் புரிந்து

குறைக்கு புலங்பெயர்ந்து தாம்பத்தியங்கள்....

கெளசி (ஜெம்மி)

கொள்ளும் இது எனக்கு செட் ஆகுமா என்று. ஆகும் போல் மனம் சொல்லுது. நீங்க?" தன் பேச்சைத் தரித்தாள். கண்களை விழித்தாள். தலையை ஒருபுறம் சரித்தாள். அவள் பார்வை விழிக்குள் பதுங்கிப் போனான் வேந்து. சிக்கிக் கொண்ட பார்வையையும் பாய்ந்து கொள்ளத் துடிக்கும் மனதையும் சிக்கெனப் பிடித்தான். வைத்தியசாலையில் வகைவகையான அழகு பிம்பங்கள் தன் முன் தோன்றினாலும் சலனப்படாத மனம் இன்று மட்டும் ஏன் தடுமாறுகின்றது. இதைத்தான் விதி என்பதா? இல்லை ஈப்பு என்று சொல்வதா எதுவாக இருந்தாலும். தலையை ஆம் என்று பேச்சின்றி அசைத்தான்.

"என்ன? சொல் வேண்டும். பேசத் தெரியும் தானே.."

எப்போ கல்யாணத்தை வச்சிக்கலாம். மீண்டும் எப்போ சந்திக்கலாம்?

இருவரின் சிரிப்பும் திருமணத்தில் கொண்டு நிறுத்தியது. அமோக திருமண நிகழ்வில் தன் மகனை நிருபாக்குக் கைப்பிடித்துக் கொடுத்தாள் சுதா. ஆடம்பரமாகத் தன் மகனை அழகு பார்த்தாள். எண்ணிய எண்ணியபடியே ஆற்றிய சுதாக்கு இப்போதெல்லாம் மருமகனுக்குப் பார்த்துப் பார்த்துப் பணிவிடை செய்வதே பணியாகிப் போனது. அன்புக்குப் பஞ்சமின்றி சுதாவுடனேயே நிருபா தங்கிவிட்டாள். நிருபாவின் பல்கலைக்கழகப் படிப்புக்குப் பங்கம் வந்துவிடக் கூடாது என்பதில் சுதாவும், வேந்துவும் கவனமாக இருந்தனர். மாமியை அரவணைப்பதிலும் மகிழ்ந்து செல்லங் கொஞ்சவதிலும் பல்கலைக்கழக இறுதி நேரம் செலவாகியது. வேந்துவின் பேச்சுக்கும் வாழ்வுக்கும் ஏற்ற பெண்ணாக நிருபா திகழ்ந்தமை அவர்கள் வாழ்வில் வசந்தத்தை வழங்கியது.

மகள் நாளைக்கு எத்தனை மணிக்கு யுனிவேர்சிட்டி. ஏனென்றால், காலையில் நேரத்துக்கு எழும்ப வேண்டுமே! என்றாள், சுதா.

அம்மா உடம்புக்குச் சுகமில்ல என்று நேற்று முழுவதும் சொன்னீங்க. நாளைக்கு சும்மா அயர்ந்து தூங்குங்க. அவ தனக்கும் எனக்கும் சாப்பாடு செய்து எடுத்துக் கொண்டு போவா. ஓய்வில்லாமல் வேலை செய்தால் உடம்பு என்னத்துக்கு ஆகும். நாங்க என்ன

பகிர்வோம்....

ஆழமும் தமிழும்

உடுவிலைச் சேர்ந்த முத்துக்குமார கவராசர் என்பவர், சுன்னாகம் தீ. குமாரசுவாமி புலவர்ஸ் பாட்டனார் ஆவார். முத்துக்குமார கவராசரின் மாணவர்களின் முக்கியமானவர் சிவை தாஸாதாரம்பாளை ஆவார்.

கவராசர், கத்தோலிக்கத்துக்கு எதிராக ஞானக்கும் என்னும் நூலை இயற்றினார். இந்நாலுக்கு எதிராக அஞ்ஞானக்கும் என்னும் நூலை கிறிஸ்தவர் ஒருவர் எழுதியள்ளார். அந்த அஞ்ஞானக்கும்மிகு நாலுக்கு எதிராக, சிலம்புநாதப்பிள்ளை என்பவர் அஞ்ஞானக்கும் மற்றும் என்னும் நூலை இயற்றிய வெளியிட்டுள்ளார்.

சின்னப் பிள்ளைகளா? என்றான் வேந்து

'பறவால்லப்பா'. வீட்ட வந்து கொஞ்ச நேரந்தான் புள்ள எங்களோட கதைக்குது. மற்றநேரம் படிப்பு படிப்பு என்று பறக்குது. என்னால் ஏன்ட உதவியச் செய்றன் இன்னும் இந்த உடம்பு இருந்து என்னத்தச் சாதிக்கப் போகுது. நீங்க ரெண்டு பேரும் நல்லா இருந்தாத்தான் நானும் நிம்மதியா இருப்பன். நீ சொல்லு பிள்ளை. அவன் கிடக்கிறான்'

"நாளைக்கு 8 மணிக்கு அங்க நிக்க வேணும் மாமி"

"ஓ 6 மணிக்கு எழும்பினாக காணும்"

மறுநாள் காலை கண் விழித்தாள். உடல் அலுப்பு வாட்டி எடுத்தது. வயதாகிவிட்டால், எங்கிருந்துதான் இந்த வருத்தங்கள் எல்லாம் வந்து ஓட்டி கொள்கிறதோ! எத்தனை வருடங்கள்தான் இந்த உடல் எங்களுக்காக உழைப்பது. 110 தாண்டி யாராவது வாழ்ந்ததாக நாம் அறியவில்லை. உடல் முடியவில்ல. தட்டுத்தடுமாறிப் பார்த்தாள். மணி 7.30. உடலை நிதானப்படுத்தினாள். சமையலறையில் பெரிய சத்தம். மகனும் மருமகனும் வாக்குவாதப்படுவதும் பாத்திரங்கள் உருட்டுவதும் காதில் விழுந்தது.

"முதலே சொல்லியிருந்தால் நான் அலாரம் வைத்து எழும்பியிருப்பேன். எல்லாம் தான் தான் செய்ய வேணும். வயச் போனா போன மாதிரி இருக்க வேண்டியதுதானே. இப்ப எனக்குத்தான் தேவ இல்லாத ரென்ஸன்."

“ஒரு பாசம் என்றா என்னவென்று தெரியாத ஜென்மம். அவவே முடியாது என்று படுத்திருக்கிறா. ஏன் நீ நேற்றே சொல்லியிருக்கலாமே. வேணாம் மாமி நாளைக்கு கென்டினில் சாப்பிடுறன் என்று. ஒரு நாளுக்கு கென்டினில் சாப்பிட்டால், உடம்பு ஒன்றும் கெட்டுவிடாது. இன்றைக்கு பிந்திப் போற்றால் உன்ற படிப்பு ஒன்றும் குறையப் போற்றில்ல. எனக்கு முக்கியம் அம்மா. அவ இல்லாட்டி உனக்கு நான் இல்ல. எனக்கு இந்த வாழ்க்க இல்ல. இதக் கொஞ்சம் இப்பு புரிஞ்சுக்க.

நீ ஒன்றும் இப்படிக் கரிஞ்சு கொட்டி எனக்கு ஒன்றும் சாப்பாடு தேவையில்ல. நான் ஆஸ்பத்திரியில் சாப்பிடுவன். Tschub(போய் வருகின்றேன்)” பதிலுக்குக் காத்திராமல் தாயை ஒரு தடவை எட்டிப் பார்த்தான். புறப் பட்டான்

“உலகத்தில் இல்லாத பெரிய அம்மா. அவவும் ஏதோ பெரிய அன்பு காட்டிற மாதிரி நடிப்பு” முனுமுனுத்துவிட்டு நிருபாவும் கிளம்பிலிட்டான்.

ஒரு தாயுள்ளம் இடிந்து போனது. உண்மைக்கும் நடிப்புக்கும் வித்தியாசம் தெரியாத பெண்ணையா என் மகள் என்று கருதினேன். நெஞ்சு படபடத்தது. நோய்க்கு முதற் காரணமே மனம் என்னும் மாயப் பொருள்தானே. ஆயினும் என் மகள் பேசினால், நான் தாங்காமலா இருப்பேன். நானும் பிழை விட்டிருக்கிறேன். சின்னஞ்சிறுக்கள் பாவும் நிம்மதியாப் படுத்திருக்கலாம். இப்ப அநாவசிய சண்டை என்னால் வந்துவிட்டது என்றபடி இரவுணவை வகைவகையாய்த் தயார் படுத்தினாள். அசதியோ ஆட்டிப்படைத்தது. எனினும் பிள்ளைகளை நினைக்க, அவை இரண்டாம் பட்சம் என்று கருதினாள். உணவு தயாரானதும் மீண்டும் வந்து படுத்துவிட்டாள். இந்த உடலுக்கு ஓய்வு தேவைப்படுகிறது. அதனால் என்னைக் கேட்காமலே மூளை என்னை உறங்க வைத்திருக்கிறது. பிள்ளை யூனிவர்சிட்டி முடிக்கும் வரையாவது நான் தாக்குப்பிடிக்க வேணும். அதுக்குப்பிறகு என்ற கடமை முடிஞ்சுது என்று நான் போய்ச் சேர்ந்திருவன் என்று நினைத்தவளாய் இமை முடினாள்.

கண்விழிக்கும் போது இருவரும் ஒன்றாக

வீடு வந்திருந்தது தெரிய வந்தது. மீண்டும் நிருபாவே வாய் திறந்தாள்.

“இப்ப பாருங்க. இவக்கு முடியாதென்று கடையில் வாங்கி வந்தா. இஞ்ச ஆக்கிப் படைச்சிருக்கு. இதுக்கு என்ன செய்யப் போற்றிங்க”.

“ஆ.. அப்பிடியா! அப்ப சாப்பிடுவம். வாங்கினத பிரிஞ்சுக்குள் (Fridge) போடு. நாளைக்கு சாப்பிடுவம். “அம்மா, எப்பிடி உடம்பு இருக்கு. ஏனம்மா இப்ப சமைச்சனீங்க. சும்மா படுத்திருக்கலாமே.”

“காலயில என்ன அறியாமல் படுத்திட்டன் மகன். நீங்க கென்ணைவில் சாப்பிட்டிருப்பீங்க. வாய்க்கு ருசியாச் சாப்பிட்டாத் தானே. படிப்பு ஏறும். வேலையும் நல்லாச் செய்ய முடியும். நான் இருக்கும் வரையும் என்னால் ஏன்டவரை செய்யிறன். பிறகு உன்ற மனிசி உன்னப் பார்த்துக் கொள்வாள்” என்றாள்

“என்ன செய்யது மாமி? எதாவது பார்த்து மாமிக்கு மருந்தக் குடுங்களேன். உங்கள படிப்பிச்சுதுக்கு மாமிக்கு ஒரு வருத்தமும் வராம பார்க்க வேண்டியதுதானே உங்கட பொறுப்பு.”

நீ வேல செய்யாம இருக்கிறதுக்கென்டு சொல்லு என்று மனதுக்குள் நினைத்தவனாய். “வாங்க அம்மா. சேர்ந்து சாப்பிடுவம்” என்று சொல்லியபடி வேந்து எழுந்தான். மூவரும் ஒரே மேசையில் உணவுறந்தினர். சிறிது நேரம் தொலைக்காட்சி. அன்றைய பொழுது அமைதியாகக் கழிந்தது.

காலம் கரையவும், தன் வாழ்நாளைத் தன் மகன் மருமகளுக்காய் அர்ப்பணிக்கவும் சுதா வாழ்வு தொடர்ந்தது. சின்னச் சின்னத் தவறுகள் வராமல் தன் பிள்ளைகளை குதூகலமாய் வைத்திருந்தாள். அடிமநிதில் பெண்பிள்ளை இல்லையென்ற குறை இருந்ததுவே இவ்வாறு நிருபாவில் அளவுகடந்த பாசத் தைக் காட்ட காரணமாகியது. சிறிது நேரம் பல்கலைக்கழகம் இருந்து திரும்பிவரப் பிந்திவிட்டால், சுதா மனம் படபடவென்று துடித்துப் பாடாய்ப்படுத்தும். அவள் சிரித்த முகம் பார்த்தே மனவமைத்தி கொள்வாள். அளவுக்கு மீறி பாசம் வைக்காத்திங்க அம்மா என்று வேந்து அடிக்கடி சொல்வான். ஆனால், பாசம் என்பது வரிந்து கட்டிக் கொண்டு வருவதில்லையே. தரமான மனதுக்குத்

கலை, கலை, வலை, வலை..!

கலையெனக் கலைத்தேன், பயிரைக் கடித்தெழில் கலைத்த மாட்டைக் கலையடா....! தம்பி.... பார்! பார்! கத்தினாள் அம்மா! பார்த்தேன் தொலைவிலே கலைமான் பாய்ந்து தூண்ணியே ஓடக் கண்டேன்! கலையினைக் கலைத்துப் பெண்கள் கலையிலாத தணியக் கண்டேன்.

“கலை” கல்வி, ஆடல் பாடல் கடற்கறா, நூல், பேயோட்டாம் கலை வந்து ஆடும் பேயர் கலை ஞாம்...! கலை அன்னாரைக் கலையெடு வயலில் நெல்லுக் கனிவொடு விளைய வேண்டின் கலைவர உழைத்தால் வாழ்வில் கலையெனும் அழகு தோன்றும்.

வலைதனில் மீன்கள் சிக்கி வருத்தியெம் விருந்துமாகும் வலை பின்னும் சிலந்து முகட்டில் வாழ்ந்திடும் கவலை விட்டு நிலை கெடும் மனிதன், ஆசை வளையினுள் வருந்து மாய்வான்! வளையினுள் நண்டும் வாழும் வளையும் வில் அம்பை ஏவும்...!

வஞ்சமாய் மக்கள் சொத்தை வளைத்தவர் வளைந்தே போவார்! நெஞ்சத்தில் நேர்மை உண்மை நிறைந்தவர் வளையார் என்றும் மழை வரத் தவளை கத்தும் மனைக்கு நல் வளை கட்டாயம் “பளை”யென ஊரும் உண்டும் பருகிடும் “கள்”ஞும் பளையாம்....!

தானாக வரும். அதை மறைத்து வைக்கவோ, விலத்திக் கொள்ளவோ முடியாது. அடித்துப் போட்டாலும் பாசம் வைத்தவரைத் தேடியே ஒடும். இதே நிலைதான் சுதாவுக்கு.

அன்றொருநாள் வேந்துக்கு இரவு வேலை. நேரமோ விரைவாய் கடக்கிறது. நிருபா இன்னும் வரவில்லை. மகனுக்கு தொலை பேசியில் அழைத்தாள். அவனும் இன்று யூனிவேர்சிட்டி முடியத் தாமதமாகும் என்று சொன்னான். ஆயினும் சுதாவுக்கு மனம் இருப்புக் கொள்ளவில்லை. கடிகாரமோ நேரத்தை இரவு 9 மணியெனக் காட்டியது. இப்படித் தாமதமாக நிருபா வருவதில்லையே! ஏங்கிக் கொண்டு சாளரமுடாகத் தன் பார்வையைப் பதித்திருந்தாள்.

வீட்டின் முன்னே ஒரு வாகனம் வந்து தரித்தது. கண்ணைச் சுருக்கிப் பார்த்தாள். இருண்ட வீட்டில் சாளர் வெளிச்சம் வெளிவர அவசிய மில்லையே. வாகனத்தினுள் இருந்து இறங்கினாள் நிருபா. யாரோ கையைப் பிடித்து இழுப்பதையும் அதை விலத்தி விட்டு வாகனத்தினுள் இருந்து வெளி வருவதையும் பின் கையை இழுப் பதனால் உள்ளே செல்வதையும் கண்டாள். மீண்டும் கண்களை அகட்டிப் பார்த்தாள் சுதா. அழகான ஒரு ஆண்மகன் வாகனத்திற்குள் இருப்பது தெரிந்தது. அவன் கண்ணங்களில் நிருபாவின் உதடுகளின் அழுத்தம். மீண்டும் அவன் இதுமோடு நிருபா இதும்கள் இணைவது கண்டு சுதா ஆடிப்போனாள். சட்டென்று படுக்கையில் விழுந்தாள். நிசப்தம், என்ன செய்வதென்றே புரியாத நிலை. வழையைக் கொடுத்து உணவு பரிமாறிவிட்டே தூங்கச் செல்லும் சுதாவின் கைகால்கள் எல்லாம் நடுக்கம் கண்டன. விழிந்றீர் விழிவிட்டு விடைபெற்றது. கண்களைத் துடைத்துவிட்டு வெளியே வந்தாள்.

பளிச்சென்ற புன்னைக் கூடுதலாக முகத்துடன் குளியலறையிலிருந்து வெளியே வந்த நிருபா,

“மாமி ரெவிபோன் அடித்துச்சொல்ல

கஷ்டநிலை நூல் தமிழ்நாட்டுக்காலத்தை விடைப்பதற்காக வெளிவருகிறேன்

மறந்திட்டன். நான் வெளியில பிரெண்ட்ஸ் ஓட சாப்பிட்டிற்றன். நீங்க சாப்பிட்டிற்றுப் படுங்க”
“யார் பிரன்ட்ஸ் பிள்ளை”

“உங்களுக்குத் தெரியாது மாமி”

உணவை வெறுத்து உடலைக் கட்டிலில் சரித்தான். மனமோ சிந்தனையில் ஆழந்தது. இதை எப்படிக் கையாள்வது. நான் கண்டாகச் சொன்னால், வயசு போன காலத்தில் கண் தெரியவில்லை என்பாள். புத்தி சொன்னால், எனக்கு எல்லாம் தெரியும் என்பாள். ஏனென்றால், நிருபாவைச் சுதா நன்றாகவே படித்து வைத்திருக்கின்றாள். அளவுக்கதிகமாக இடத்தைக் கொடுத்து விட்டேனோ! என்னிலோ, அல்லது எனது மகனிலோ ஏதோ பிழையிருந்திருக்குமோ! இல்லையென்றால், இவள் வேறு துணை நாடியிருக்க மாட்டானே. மனம் தடுமாறும் வயதில் தவறுவிடுவது சாத்தியமே. ஆனாலும் தடுமாற என் மகனில் என்ன குறையைக் கண்டிருப்பாள்? இதைவிட எப்படிப் பாச்த்தை இவளில் என்னால் காட்டமுடியும். சொந்த இரத்தம் போலல்லவா கவனித்தேன். எனது மகளென்றால், நான் என்ன துரத்தியா விடப் போகிறேன். புத்தி சொல்லிப் பார்ப்போம். புரிந்து நடந்து கொள்வாள். சந்தர்ப்பம் சூழ்நிலையை திருந்தப் பார்க்கலாம். இப்போது இக்கதையை வேந்துவிடம் அறிவிக்கத் தேவையில்லை. நாளை பேசிப் பார்ப்போம் என்று அன்றைய இரவைத் தூக்கமில்லா இரவாய் அனுப்பி வைத்தாள்.

நாளும் காத்திருக்காமல் இறக்கை கட்டுகிறது. மனக்குளப்பமோ நாளுக்கு நாள் மன உளைச்சலை அளவின்றி அதிகரிக்கச் செய்கிறது. வேந்துவை நிருபா கட்டி அணைக்கும் போதும், மாமி மாமி என்று தனிடம் குழையும் போதும் சுதா மனதில் தேளொன்று இறுக்க குத்துவது போல் வேதனை வாட்டி எடுத்தது. அன்று தொலைக்காட்சியின் முன்னே மாமியும் மருமகளும் நாடகம் ஒன்றை இரசித்தபடி இருந்தனர். இதுவே சந்தர்ப்பம் என்ற படி.

பிள்ளை உன்னிடம் கன காலம் ஒரு சங்கதி கேட்கவென்று இருக்கிறன். நீ எப்படி எடுப்பியோ தெரியாது. ஆனாலும், இன்டைக்குக் கேட்கவே வேணும் என்று

முடிவெடுத்துவிட்டேன். உன்னோட படிக்கிற பெடியன்கள் யாராவது உன்ன விரும்பிற தென்று கேட்டவனுக்களோ?

கண்களைச் சுருக்கினாள், இருட்டு வெளிச்சமானால், அடையாளங்கள் வெளிப் படை அல்லவா? போதிய அளவு ஒளித்தாலும், மறைவு எப்படியோ காட்சிப்படுத்தப்படும் அல்லவா

“என் இது புதுக்கதையா இருக்கு. எல்லாருக்கும் என்னப் பிடிக்கும்”.

“எல்லாருக்கும் பிடிக்கிறதுக்கும் ஒரு வனுக்குப் பிடிக்கிறதுக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது நிருபா. இது ஒன்றும் பெரிய விடயமல்ல. இந்த வயசில் அறியாமல் பிழை விடுறது வழமைதான். ஆனால், இதக் கொஞ்சம் நீ யோசிச்சுப் பார்த்தா சரியாயிடும்.”

“என் சரியாயிடும்? நீங்க என்ன சொல்லீங்க? முழுப்புச்சனிக்காயை முழுவது மாக மறைத்தாள்.

“பிள்ளை உன்ற நன்மைக்குத்தான் சொல்லன். வேந்து அறியிறதுக்கு முதல் அந்தப் பிள்ளைட்டச் சொல்லி ஒதுங்கச் சொல்லிரு மகள். அதுதான் எல்லாத்துக்கும் எல்லாருக்கும் நல்லது.”

எந்த வார்த்தைகளும் காதில் செலுத்தாது. இருந்த இடத்தைவிட்டு விட்டென்று எழுந்தாள். தன் அறையினுள் சென்று அமர்ந்து கொண்டாள். எப்படி இந்த மனிசிக்கு இது தெரிந்தது. இதுக்கு ஒரு முடிவு கட்ட வேணும் என்று நினைத்தாள்

நிருபா நடவடிக்கைகள் சுதாவின் அச்சத்துக்கு நெய்யுற்றியது. எத்தனை காலங்கள் வேந்துவிடம் மறைப்பேன். நடிப்புலக மேதையாய் நிருபா நடமாடும் காட்சி மனதைச் செல்லாரிக்க வைத்தது. மீண்டும் மீண்டும் பேசும் பேச்சுக்கள் விழலுக்கிணறுத்த நீரானது. எப்படியும் நிருபாவை வழிக்குக் கொண்டுவந்து விடலாம் என்று போட்ட கணக்கு பொய்க்கணக்கானது.

பார்த்துப் பார்த்துச் செய்த பணிவிடைகள் பலனளிக்காமல் போனது. சேர்த்து வைத்த பாசமெல்லாம் வேசமாகிப் போனது. தாய்க் குத் தாயென போட்ட கணக்கு தப்பானது. நேசம் வைத்த மனச பேதலித்துப் போனது. இளமைக் கனவுகளும் எடுத்தெறியும்

உறவுகளும் இலகுவானதனால், அன்புக்கும் காமத்துக்கும் வேறுபாடு புரியாது போனது. நிருபா என்னும் கல்லுக்குப் பாசமென்னும் பாலுற்றிய சுதா பரிதவித்துப் போனாள். அழகுப் பெண்ணானவள் மெலிந்து துரும்பானாள். உடனிருந்தே கொல்லும் மனநோயானது பாசத்தை யாரென்று ஆராயாது பற்று வைக்கும் உனக்கு பாசமே கல்லறையாகும் என்று சுதா மனதுக்கு சபதம் போட்டது.

வேந்துக்கு உண்மை விளங்கியது. இறங்க வேண்டிய அளவுக்கு இறங்கினான். மாமி, மாமா மௌன மானார்கள். பெற்றெடுக்கவும் பார்த்துப் பார்த்து வளர்த்தெடுக்கவும் கற்பிக்கவுமே உரிமை கொண்ட புலம்பெயர் பெற்றோர் களிடையேயுள்ள ஒரு பெற்றோரே இந்த நிருபாவின் பெற்றோரும். அளவுக் கதிகமான சுதந்திர உரிமை சூழலையும் சுற்றுத்தையும் எண்ணிப் பெரிதாய்க் கவலைப்படுவதில்லை.

அன்றோருநாள் தன் பெட்டியை எடுத்தாள் இழுத்தாள். அதுகூட அவள் மனம் போன போக்குக்கு இழுப்பட்டது. வீட்டு வாசலிலே நின்ற சுதா அவளைத் தடுத்தாள்.

“நில்லு மகள் நில்லு மகள்”..... அவளின் காலில் விழுந்தாள்..

“ங்களை விட்டிற்றிற்றுப் போகாத பிள்ளா. கொஞ்சம் பொறுமையாக இரு. எல்லாம் சரியாயிடும். வேந்து தனிச்சுப் போவான். அந்தப் பெடியனிட்ட நான் கதைக்கிறன்”

“நீங்கள் ஒன்டும் கதைக்க வேண்டாம். எனக்கு இங்க இருக்கப் பிடிக்கல்ல. விடுங்க”...

காலால் எற்றிவிட்டாள். அவளைக் கடந்து போனாள். உடல் நிலத்தில் சரிந்தது. பாசம் வைத்த மனசு மயக்கமானது. வேலை முடிந்து வீடு வந்த வேந்து வாசல்படியில் மயங்கிக் கிடக்கும் தாயைக் கண்டான்.

“அம்மா! எழும்புங்க எழும்புங்க”....

அவளால் எழும்ப முடியுமானால்,

இப்போது மகனுக்கு ஓடிப்போய் குடிக்கவோ உண்ணவோ ஏதாவது கொடுத்திருப்பாளே.

ஆஸ்பத்திரிக் கட்டிலில் கிடந்த தாயைக் கான் அறையினுள் நுழைந்தான் வேந்து. ஆனால், தாயோ அவனைப் பெரிதாக அலட்சியம் செய்யவில்லை.

“போட்டது போட்டபடி கிடக்கு. இங்கே ஏன் தான் என்னக் கொண்டுவந்து வச்சிருக்கிறியோ தெரியாது. களைச்சுவரும் புள்ள. டெவில் செய்து தரக் கேட்டவள். வேந்து”. என்னடா இது. ஏன் என்ன இஞ்ச கொண்டு வந்தன்?

○○○

நால் : பாதம் காட்டும் யாதை (சிறுகதைத் தொகுப்பு)

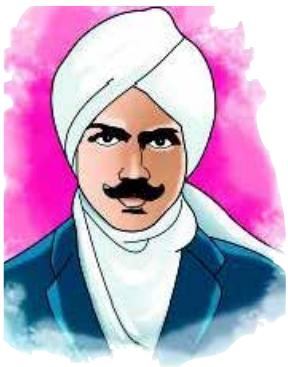
ஆசிரியர்: மைதிலி தயாபரன்

பதிப்பு : 2016

விலை: ரூபா 300/-

ஆசிரியர் 2014 முதல் 2016 வரையான மூன்று ஆண்டுக் காலப்பகுதியில் எழுதிய பதினெந்து சிறுகதைகளின் தொகுப்பு இது. 2016 இல் அனைத்துலக திருக்குறள் போட்டி 2014, 2015 இல் ஞானம் சுஞ்சிகையின் செம்பியன் செல்வன் சிறுகதைப் போட்டி 2014 இல் பிரதேச கலை இலக்கியப் போட்டி 2015, 2016 இல் தாயக ஒலி சுஞ்சிகையில் இடம்பெற்ற சிறுகதைகள் ஆகியன இத்தொகுப்பில் அடங்கியுள்ளன. நல்ல கரு வித்தியாசமான எடுத்துரைப்பு, சமூகப் படிப்பினையுட்டும் சம்பவங்கள், முடிவுகள் எனத் தனது பார்வையை ஆழமாக ஆசிரியர் பதித்திருப்பதை ஒவ்வொரு கதைகளிலும் கான முடிகிறது. சிறந்த சிறுகதைத் தொகுதி யைத் தந்த ஆசிரியர் பாராட்டுக்குரியவர்.

பாரதியார் எழுதிய முதற் கவிதை

மகாகவிபாரதியின் அச்சுவாகனம் ஏறியமுதல் கவிதை ‘விவேகபானு’ எனும் மாதாந்தப் பத்திரிகையின் யூலை 1904 இதழில் வெளிவந்த கவிதையாகும். இதனை வெளியிட்டவர் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க பரிசோதகர்களில் ஒருவரும் - ‘விவேகபானு’ இதழின் ஆசிரியரும் அதிபரும் - ‘சேற்றார்க் கவிராயர்’ எனத் தமிழுலகில் சிறப்பித்துப் பேசப்பட்டவரும் - வ.உ.சி.யின் உறவினரும் - பெரும் புலவருமான திரு.மு.ராகந்தசாமிக்கவிராயர் ஆவார். அச்சில் வெளிவந்த பாரதியின் இம் முதற்கவிதையின் தலைப்பு ‘தனிமையிரக்கம்’ என்பதாகும். காதலன் ஒருவன் தனது விரகதாபத்தைத் தெரிவிக்கும் பாங்கில் அமையப்பெற்ற இப்பாடல் இதோ.

“ருமிலனாய்! நின்னொடு குலவியின் கலவி
யயில்வதிற் கழித்தப்பனை நினைந்துயின்
இன்றெனக் கிடையேன்களில் யோசனைப்படும்
குற்றமும் வனமும் கொழித்தரப் புனலும்
மேவிடப் புரிந்துவிதியையும் நினைந்தால்
பாவியேன் நெஞ்சம் யகீரனை அரிதோ?/
கலங்கரைவிள்க்கொருகாவதும் கோழயா
மலங்குமேர் சிறியமரக்கலம் போன்றேன்
முடிம்புதினங்காள்! முன்னர்யான் அவஞ்டன்
உடம்பொரும் உயிரெனலற்றுவாழ் நாட்களில்
வளியைப் பறந்தநீர் மற்றியான் எனாது
கிளியினைப் பிரிந்துழிக் கிரியைக் கிடக்கும்
செயலையென் ஒயம்புவல் சிவனே!
மயலையிற் ரென்றவர் வகுப்பான் கவட்கே?”

அச்சில் வெளிவந்த பாரதியின் முதற்கவிதை இதுவெனினும் பாரதி எழுதிய முதற்கவிதை இதுவல்ல.

பாரதியார் (சி.கப்பிரமணியன்) இந்தியாவில் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் (மாவட்டம்) எட்டயபுரம் எனும் இடத்தில் 11.12.1882 அன்று பிறந்தார். எட்டயபுரம் அன்று பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் ஒரு சமஸ்தானமாக விளங்கியது. எட்டயபுர சமஸ்தான மன்னராக(ஜமீன்தாராக) வெங்கடேசவரரெட்டப்பழுதி அவர்கள் விளங்கிய காலம். இந்த ஜமீன்தாரிடம் தனது படிப்புக்குப் பண உதவி கேட்டு 24.01.1897 திகதியிட்டு பாரதி தனது பதினெந்தாவது வயதில் பாடல் வடிவில் எழுதி அனுப்பிய விண்ணப்பமே பாரதியார் எழுதிய முதற் கவிதையாக அறியக் கிடக்கிறது. இப்பாடலை பாதுகாத்தவர் பாரதியின் இளைய சகோதரனான சி.விசுவநாதஜயர் என்பவர். இப்பாடல் முதன் முதலாக ‘கலைமகள்’ சுஞ்சிகையின் 1974 ஆகஸ்ட் மாத இதழிலேயே வெளிவந்தது. எட்டயபுர மன்னருக்கு விண்ணப்பம் எனும் தலைப்பில் இப்பாடல் வெளிவந்திருந்தாலும் இதனுடைய மூலப்பிரதியில் தலைப்பு இல்லையென்றே அறியக் கிடக்கிறது. ‘தென்னினசை நன்காகரிற் சிங்கம் வெங்கடேசவரெட்டகன்னன் சுமுகசமுகம்’ என விளித்துப் பாரதியார் இப்பாடலைத் தொடங்கியுள்ளார். சுப்பிரமணிய பாரதியார் என அழைக்கப் பெற்ற இயற்பெயர் சுப்பிரமணியன் என உடைய பாரதியார் இந்த விண்ணப்ப பாடலின் அடியில் ‘இங்ஙனம் ஊழியன், இளைச்சு சுப்பிரமணியன், ‘எட்டயபுரம்’ எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இளைச் என்பது எட்டயபுரத்தைக் குறிக்கும் இன்னொரு பெயராகும்.

சௌகாந்தி ரோன்

அப்போதைய எட்டயபுரச் சமஸ்தானத்து ஜமீன்தாருக்கு (மன்னன்) விடுத்த விண்ணப்பம் என்பதால் பாடலின் இறுதியில் தம்மை ஊழியன் என்று பாரதியார் குறிப்பிட்டுள்ளார் என்றே எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டவேண்டியுள்ளது.

பாரதியாரின் எட்டயபுரப் படிப்பு முடிந்து மேற்கொண்டு படிக்க (1895-1898) திருநெல்வேலிக்குச் செல்லும் வேளை வந்தது. அந்தச் சமயத்தில் இவரது தந்தை தேடிவைத்த செல்வம் யாவும் இழிந்து வறுமைப் பட்டிருந்தார். கடன் சுமைவேறு. ஆனால் பாரதியாரின் படிப்பு தடைப் பட்டு விடக்கூடாது என்பதால் எப்படியோ சமாளித்து நெல்லிக்கு (திருநெல்வேலி) அனுப்பிவிட்டார். ஆனால் ஒருகட்டத்தில் படிப்புக்குப் பணம் அனுப்புவது சிரமமாய் இருந்தது. திருநெல்வேலி இந்தக்கல்லாரி என அழைக்கப்பெற்ற ஆங்கிலோ வெர்னாகுலர் பள்ளியிலேயே பாரதியைச் சேர்த்து விட்டி ருந்தார். பாரதியாரின் தந்தை சின்னச்சாமிஜயர் அவர்கள் முன்பு எட்டயபுரம் சமஸ்தானத்தில் உத்தியோகத்தராக இருந்தவர். எனினும் எட்டயபுரம் ஜமீன்தாரிடம் நேரில் சென்று உதவி கேட்கத் தயங்கினார். இதனால் பாரதியாரே தனது கவித்திற்மையை வெளி யிட்டுப் படிப்புக்குப் பணத்தவிகோரும் விண்ணப்பத்தினை அகவல் பாக்களால் வடித்துப் பாட்டாக எழுதி அனுப்பினார். அப்பாடல் (கவிதை) இதுதான்.

எட்டயபுர மன்னருக்கு வண்ணப்பம்

தென்னினசரநன்னகரிற் சிங்கம் வெங்கடேசரெட்ட கன்னன் சமூகசாலைக்கும்

திருவளர் மருமத் தொருவனுமயனு மும்பருமலகருமனரொனாப் பெருமையோ னம்பனெட் டெச் னனிர்யும் பாதுத் தாமரைப் போதிகளைதன்கநிறீக் காமனாருயர்த்தகவின்ஸெறுவென்குடை நேர்த்தலூஇம் பூந்தனித்திலக் கவிகை யார்வறாறும் பொன்னுகைளாவிட்டிறீக் கெயண்னென்முநாட்டிறுமெழுகடற் றிவினும் பண்ணவருலகினும் பாதலீ புவியினு மணிநெருஞ் சக்கரத் தாகணநிறீகீச் செஞ்சொற் பாவலர் சீர்மாறனென வஞ்சியமாற்றலருங்கூற் றென்ன வஞ்சியெனல்லார் மாமதனென் விரவலர் கன்னனெயன்றிடமற்றைப்

புரவலர் தன்மனிற் புண்ணியனென்றிடப் பார்மிகைத் தானேபேரிமைசநிறீகீக் காரொருமயிலொப் கலந்திநீண்மரங் சீராடுவளர்ந்தசூழும்பொழிலினகையிற் றெவ்வர் பணிந்திடச் சீரியர் வாழ்த்திட வெவ்வெஏத் தோயத் திறைவனுஞ் கூழ்தர வரியனைமிகைத்தானமர்கோனைவினுஞ் திருநிலம் புர்க்குமெழிலோய்! பெருவரை விற்றோன்ம் மகிய வெங்கடேசரெட்ட மன்னர்தமன்னு நீமகிழ்வொருகான்க வின்னனைமளியெனமுதியவின்னப்பம் : வார்க்டல் கூழ்ந்தவிய் பார்மிகைமாயில அகவயிற்றுவி பெருஞ்சிறப் பேர்றும் பிரைச்சடைக் கடவுளு மருந்திரு நாலொன் றநுளப் பெரிது மின்னமுதினுஞ்சைவெயைய்வறீகீ யமைந்த செந்தமிழ்த் திருமொழிரிற்றுமாதறிப்பவர் கீன்வயிகிற்நாளிகிறுகற் பவர்க்கு நன்கையவாதுநலிந்தி, மற்றைப் புன்மையிலவெம் பெவிவறவானை : உகதன் மத்தானுகைனைப் பற்பல வகையினர் புகலனூர் மாண்பினொடாளவின், ஆதுவின்,

ஜயநின் ஏருளேயருங்கத்தியென்ன வய்யவிவண்வந் துற்றவென் றந்தையார் என்னையும் புறமொழிகற்கவென் றியம்புவர் என்னையான் செய்குவதின்றமிழ் கற்றினோ மின்னையொருவரும் பேணாராதுவறி கண்ணயனம்மொழிகற்கத் துவரிந்தனன் எனினும்,

கைவிசாருள்றான் கற்பதைவ்வகை? பொருளாளன்றிக் கல்வியும் வரவில் கல்வியானன்றிப் பொருளும் வரவில்

முதற்கட் கல்வியேயமிறல் முறைமையா முதற்குப் பொருளிக்கையாதலினழியீன் வருந்தியோனின்பால் வந்தடைந்தனன். பெருந்திருவுடையைநின் பேரருஞ்சுடைமையான் மாந்தருப் புரத்தல் வேந்தர்தந் திருவருட் கிலக்கியமாதலினெனிடையர் கிந்தா எரும்பொருளுதவிநீயகைத்துமருங்கவையால் நின்கைக் கவியாளிகழ்த்துநன் னாபுற மன்றப்பார் செஞ்சேறுமியக்கவருந்திறும் அன்னாப் நீயேயருங்கதினெனவுறைத் துன்னைவந் தடடந்தவருழல்வோருயர்க்கட லென்னையிச் சீறுவனியம்புவதிந்தனின்? மன்னரின் ஏருளானுயயகைவாழ்வித் துன்னுளானேயுயிந்தோனெனப்பிரர் என்னைச் சாற்றலாலினும்புகழிக்கையைற் கீந்தருளுதிநீயினிதுவாழ்க்கலை!

மகாகவி பாரதியாரே 1908ல் பதிப்பித்த அவரது முதல் நூலான ‘ஸ்வதேசக்தங்கள்’ (முதற்பாகம்) நூலில் இடம்பெற்ற பதினாறு பாடல்களில் இவரது இம்முதற் கவிதை சேர்க்கப்படவில்லை. அதற்கு முன்னர் விகிருஸ்னசாமி ஐயர் 1907 இல் பாரதியாரின் மூன்று பாடல்களை உள்ளடக்கிச் சிறுபிரசுர மொன்றை ‘ஸ்வதேசக்தங்கள்’ என்று தலைப்பிட்டு வெளியிட்டிருந்தார். இதிலும் பாரதியார் எழுதிய முதற்கவிதை இல்லை. பாரதியாரால் 1909இல் வெளியிடப் பெற்ற ‘ஜன்மபூமி’ (ஸ்வதேசக்தங்கள் -இரண்டாம் பாகம்), நாற்பத்தியொன்பது செய்யுள்கள் அடங்கிய ‘கனவு’ (1910) மற்றும் 1914இல் ஆபிரிக்காவில் வெளியிடப் பெற்ற ‘மாதா மணிவாசகம்’ ஆகிய கவிதைத் தொகுப்பு நூல்களிலும் இக்கவிதை இடம்பெறவில்லை. இவ்வாறு வெளியிடப் பெற்ற ஸ்வதேசப் பாடல்கள் சிலவற்றைத் தொகுத்து ‘நாட்டுப்பாட்டு’ என்ற தலைப்பிட்டு பரலி ச. நெல்லையப்பர் 1919இல் வெளியிட்ட கவிதை நூலிலும் பாரதியார் எழுதிய முதற் கவிதை உள்ளடக்கப்படவில்லை.

பாரதியாரின் மறைவுக்குப் பின்னர் அவரின் மனைவி செல்லம்மா அவர்கள் ‘பாரதி ஆச்சரம்’ எனும் பெயரில் பிரசுராலயம் ஒன்றினைத் தொடங்கி

பகிர்வோம்....

ஆழம் தமழும்

புலோவியைச் சேர்ந்த வல்லபுரநாதபிள்ளை என்பவரின் மக்களே, பண்டிதர் கணபதியர்மீன்கள், ‘இலக்கணக் கொத்தர்’ என்று அழைக்கப்பெறும் வகுமாரசவாசர்புலவர், மற்றும் பார்வதி அம்மையார் ஆகியோர்.

பார்வதி அம்மையார் ('பறாய்ச்சி' என்றும் அழைக்கப் பெற்றவர்) தமது அண்ணர் வ. கணபதிப்பிள்ளை மற்றும் சிவசம்புப் புலவர் ஆகியோரிடம் கற்றவர். தமது பேரப்பிள்ளைகளான பத்மாசனி, பாலம்பிளை ஆகியோருக்கு பார்வதி அம்மையாரே கல்வி கற்பித்தார். இம்மாணவிகள் இருவரும் மதுரைத் தமிழ்ப் பண்டிதர் பரீட்சையில் சித்தியடைந்தனர் என்பது பார்வதி அம்மையாரின் புலமையை வெளிப்படுத்துவதாகும்.

முதற்கட்டமாக 1922 இல் ‘கதேசக்தங்கள்’ முதலிருதொகுதிகளை வெளியிட்டார். இதிலும் பாரதியாரின் முதற்கவிதை இடம்பெறவில்லை. பின் ‘பாரதிபிரசுராலயம்’ நிறுவி பரலி ச. நெல்லையப்பர் வெளியிட்ட நூல்களிலும் (1924-1949) இக்கவிதை அச்சேறவில்லை.

1949 இலிருந்து பாரதி நூல்களின் பதிப்புறிமையை சென்னை அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றுப் பாரதியார் பாடல்களை 1953இல் நான்கு பாகங்களாகவும் பின் 1954 இல் இந்நான்கு பாகங்களையும் உள்ளடக்கி ‘பாரதி நூல்கள் கவிதை’ நூலையும் வெளியிட்டது. இதிலும் இக்கவிதை இடம்பெறவில்லை. 1957இல் தீரு.வை.கோவிந்தன் அவர்கள் சக்தி வெளியீடாகக் கொணர்ந்த மலிவுப் பதிப்பான மகாகவிபாரதியார் கவிதைகள்’ நூலிலும் பாரதியார் எழுதிய முதற்கவிதை இடம்பெறவில்லை. பாரதி நூற்றாண்டு விழாவின் (1882-1982) பின்னர் தஞ்சாவூர்த் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் வெளியிட்ட ‘பாரதி பாடல்கள் (ஆய்வுப்பதிப்பு)’ நூலில்தான் (முதற்பதிப்பு - 1987, இரண்டாம் பதிப்பு - 1989, மூன்றாம் பதிப்பு - 2001) இக்கவிதை சேர்க்கப்பட்டது. தொடர்ந்து சீனி.விசுவநாதன் பதிப்பித்த ‘காலவரிசையில் பாரதி பாடல்கள்’ (2012) எனும் நூலில் முதலாவது பாடலாக இது இடம்பெற்றுள்ளது. மேலும் 1949 ஆகஸ்ட் மே நாளிலிருந்து பாரதியாரின் எழுத்துக்களின் கையெழுத்துப் படிகள் சென்னை அரசாங்க அருங்காட்சியகத்தில் பேணப்பட்டுவருகின்றன. பாரதியாரின் இம்முதற் கவிதை பாரதியாரின் கையெழுத்தில் இவ்வருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது.

உசாந்துணை:

- பாரதி பாடல்கள் (ஆய்வுப்பதிப்பு) - தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர் - திருத்திய மூன்றாம் பதிப்பு 2001 தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு : 77
- காலவரிசையில் பாரதிபாடல்கள் - பதிப்பு: சீனி.விசுவநாதன், முதற்பதிப்பு - 13 ஏப்ரல் - 2012

இலங்கை மக்கள் மனதில் என்றும் நிற்கும் கலாயோக் ஆண்தகுமாரசுவாமி

இலங்கையிற் பிறந்து இங்கிலாந்தில் பயின்று இந்தியாவிலே சேகரித்த கலைப் பொருட்களை மேற்குலகநாடுகளில் பிரபல்யப்படுத்தி, வாழ்நாளில் பெரும் பகுதியை அமெரிக்காவில் பொஸ்டன் நகரில் கலைப் பணிக்காகவும் தத்துவ ஆராய்ச்சிக்காகவும் செலவிட்ட கலாயோகி ஆண்தகுமாரசுவாமி தனது 70ஆவது வயதில் மறைந்து சுமார் 70 ஆண்டுகள் ஓடிவிட்டன. இப் பெரியார் நம் மத்தியில் விட்டுச் சென்ற பிரமாண்டமான விலை மதிப்பற்ற செல்வங்களுள் இந்தியக் கலைநுணுக்கங்கள், இலங்கையில் இருந்த கலை வடிவங்கள் மற்றும் சிவநடனம் போன்றன அடங்கும். இலங்கையில் இவர் வாழ்ந்த காலம் சொற்பாம். இருப்பினும் இவரினால் மக்களுக்கு ஏற்பட்ட நற்பலன்கள் பற்பல.

கலாயோகியின் தந்தையார் சேர் முத்துக்குமாரசுவாமி இங்கிலாந்தில் ஆங்கிலப் பெண்மணியான எலிசபெத் பீபீ என்பவரை 1875ல் மணம் செய்தார். இங்கிலாந்திலிருந்து திரும்பிய தம்பதிகளுக்கு கொழும்பு கொள்ளுப்பிட்டியில் ஏகபுத்திரராக ஆண்தாகென்னி குமாரசுவாமி 22.08.1877ல் பிறந்தார். லேடி குமாரசுவாமி உடல் நலக் குறைவினால் 2 வயது ஆண்தருடன் இங்கிலாந்து சென்றிருந்த போது, கணவர் 45 வயதில் கொழும்பிற் காலமானார். துரஅதிஷ்டவசமாக தாயாரும் தனயனும் இறுதிக் கிரிகையில் பங்கேற்க முடியாமற் போய்விட்டது.

இளமைக் கல்வி

கல்வி கேள்வி அறிவு நிரம்பிய தாயார், சிறிய தாயாருடன் சிறுவன் ஆனந்தர் வளர்ந்தார். இவரது சிறிய தாயாரே இவருக்கு முதற் குரு. பின்னர் விக்ஸிவ் கல்லூரியில் சேர்க்கப்பட்டு, மற்றிக்குலேஷன் பர்ட்சைக்குத் தோற்றக்கூடிய ஆகக் குறைந்த வயதிற் தோன்றி இவர் முதலாம் பிரிவில் சித்தியெய்தினார். அதன் பின் லண்டன் பல்கலைக்கழகத்திற் சேர்ந்து தாவரவியல் (Botany) மற்றும் புவிவரலாற்றியல் (Geology) பயின்று, தனது 23 ஆவது வயதில் முதலாம் தரத்தில் (First class Honours) சித்தியெய்தினார். பல்கலைக் கழகத்திற் பயின்றவேளை தங்க, வெள்ளிப் பதக்கங்களை இவர் வென்றுள்ளார்.

இலங்கை வருகை

ஆண்தர் 26 வயதில் இலங்கை வந்து அரசு கனிப்பொருள்

சீட்டி எஸ். ஜயபதி

ஆராய்ச்சிப் பிரிவில் முன்றாண்டுகள் (1903 - 1906) சேவையாற்றியுள்ளார். இங்கு தோரியனற் (Thorianite)என்ற புதிய கனிப் பொருளொன்றைக் கண்டுபிடித்தார். மற்றைய விஞ்ஞானிகள் போல தனது பெயரை இக் கனிப்பொருளுடன் இணைக்காமல் விட்டது, தன்னை இவர் விளம்பரப்படுத்தாதபண்பைக் காட்டுகிறது. இப்பண்பை இவர் வாழ்நாள் முழுவதும் பேணிவந்தார். தோரியனற் ஆராய்ச்சிக்காக ஸன்டன் பல்கலைக் கழகம் இவருக்கு விஞ்ஞானகலாநிதி (முனைவர்) பட்டம் வழங்கிக் கொளவித்தது.

கனிப்பொருள் வேலைநிமித்தம் கால்நடை யாகச் சென்றபோது கண்டிய பிரதேசங்களி லுள்ள பல புத்தவிகாரைகளிலும் கோயில் களிலும் காணப்பட்ட விலை மதிப் பற்ற ஒவியங்களும் சிற்பங்களும் உரிய பராமரிப்பில்லாது பாதிப்புக்குள்ளானதை அவதானித்து, அவற்றை காப்பாற்றும் முகமாக கண்டிய பிரமுகர்களுக்கு (Kandyan Chief) பத்திரிகைகளில் பகிரங்கக் கடிதமெழுதி, ஆவன செய்யுமாறு வலியுறுத்தினார்.

ஆனந்தகுமாரசவாமி பிரித்தானிய ஏகாதி பத்தியத்துக்கு எதிராக இலங்கைப் பத்திரிகை களில் கண்டனக் கடிதங்கள் பலனமுடியுள்ளார். இலங்கையரின் மேல்நாட்டு மோகத்தைக் கண்டித்து இரவல் இறகுகள் (Borrowed Plumes) என்னும் ஒருபிரசரத்தையும் வெளி யிட்டுள்ளார்.

இலங்கையைவிட்டுச் செல்லுமுன் இவர் சகல இன மக்களையும் ஒருங்கிணைத்து -இலங்கைச் சீர்திருத்தச் சபை - என்னும் அமைப்பை உருவாக்கி சில வருடங்கள் அதன் தலைவராக இருந்துள்ளார். இச் சபையின் சுஞ்சிகையான 'Celon National Review' விற்கும் இணைஆசிரியராகக் கடமையாற்றியுள்ளார்.

யாழ் வருகை

ஆனந்தகுமாரசவாமி யாழ்ப்பாணத்திற்கு ஒரு முறைமட்டும் வருகை தந்து அங்கு சுமார் இரண்டு வாரம் தங்கினார். இவரின் வருகைக்கு இந்துசாதனம் ஆங்கில இதழ் முக்கியத்துவம் கொடுத்திருந்தது. 1906 யூன் மாதம் இவருக்கும் பாரியாருக்கும் யாழ் இந்துக் கல்லூரி மண்டபத்தில் ஒரு மக்தான

வரவேற்பு அளிக்கப்பட்டது. அங்கு என்னை உங்களிலொருவனாக ஏற்றுக்கொள்ளவும் என்று கேட்டுக்கொண்டார். இந்தியாவின் 3000 ஆண்டு சரித்திரத்தில் தென்படும் சமயம், தத்துவம், கலாசாரம் போலச் சிறப்புள்ள இலட்சியங்களை வேறொங்கும் காணமுடியாது என்று கூறியுள்ளார். மற்றும் எமது பாரம்பரிய கல்வித்திட்டத்தைப் பெறுவாகப் போற்றினார். இக் கூட்டத்தில் பெண் கல்வியின் முக்கியத்துவத்தையும் அவர்களால் சிறுவர்களின் கலாசார அபிவிருத்தி கூடுதலாகக் கிடைக்குமென்றார்.

யாழ் இந்துவாலிபர் சங்க ஆதரவில் சமூகச்சர்த்திருத்தச் சபைக் கிளை ஒன்று ஆரம் பிக்கப்பட்டதுடன் அவரது யாழ் வருகையின் முக்கிய நோக்கம் நிறைவேறியது. அடுத்த நாள் 'யாழ்ப்பாண தமிழ் சங்கம்' ஆனந்தகுருக்கு 'வித்தியாவிநோதன்' என்ற பட்டத்தை குட்டி கொளவித்தது. ஆனந்த குமாரசவாமி தம்பதிகள் அவருடைய முதாதையரின் ஊரான மானிப்பாய் சென்று, பின்னர் கண்டி திரும்பினர்.

இலங்கையிலிருந்து இங்கிலாந்து சென்ற பின் 'மத்தியகால சிங்களக் கலை' என்னும் நூலைப் பல விளக்கப் படங்களுடன் பிரசித்தார். இந்நூல் சிங்களக் கலைகளையும் மத்திய கால சிங்கள சமூகத்தின் அமைப்பையும் சிற்பாகச் சித்தரிக்கிறது. சிங்களமக்கள் இந் நூலை ஒரு அரிய ஆவணமாகக் கருதுவர்.

1920 ஆம் ஆண்டுபலஆசியநாடுகளுக்குச் சென்றபோது, இலங்கைக்கும் வருகைதந்தார். கொழும்பில் ஆனந்தாக் கல்லூரியில் 'பண்டய சிங்களக் கலை' பற்றியும் ஹோயல் ஏசியாற்றிக் கழகத்தில் 'இந்திய ஒவியங்கள்' பற்றியும் உரையாற்றியுள்ளார்.

களாருவிபு

கலாயோகியின் 70 ஆவதுபிறந்ததினம் கொழும்பிலும் பொஸ்டனிலும் சிற்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. கொழும்பு பல்கலைக் கழகக் கூட்டத்தில் உபவேந்தர் சேர் ஜவர் ஜெனிங்ஸ், கலாநிதி மலலூசேகரா, கலாநிதி லுடுவைக் ஆகியோர் பங்குபற்றினர்.

இலங்கை அரசு 1971இல் ஆனந்த குமாரசவாமி ஞாபகார்த்தமாக மானிப்பாய் தபாற்கந்தோரில் முதல் நாள் முத்திரை

ஒன்றினை வெளியிட்டது. இந்திய அரசின் முத்திரை அவரது 100ஆண்டு விழாவில் வெளியாகியுள்ளது. கொழும்பு கலாமண்டபமிருந்து 'Green Path' வீதிக் கும், யாழ் பல்கலைக்கழக விடுதி யொன்றுக்கும் இவரது பெயர் குட்டப் பட்டுள்ளது.

கலாயோகியின் ஆக்கங்களில் மிகப் பிரசித்தி பெற்ற சிவநந்தனம் கட்டுரை உலக அறிஞர்கள் மதிப்பைப் பெற்று பலமொழிகளில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. 'சிவநந்தனம்' முதன் முதல் 1912 இல் 'சித்தாந்தத்தீகை' சஞ்சிகை வெளியிட்டிருந்தது.

அற்புதமாக கலை, விஞ்ஞானம் மற்றும் தத்துவத்தை ஒருங்கிணைத்து விளக்கியுள்ள சிவநந்தனம் இற்றைக்கு 100 ஆண்டுகளுக்கு மேல் மீண்டும் மீண்டும் பிரசரிக்கப்பட்டமை அதன் உன்னத தராதரத்தை எமக்குத் தெரியப்படுத்துகிறது. கலாயோகி உயிர் நீத்தத்தினம் கூட சிவநந்தனத்தை அச்சிடுவதற்குரிய பிரதி யைத் தயார்செய்துள்ளார்.

கலாயோகியின் 70ஆவது பிறந்த தினக் கொண்டாட்டம் நடைபெற்றுச் சில தினங்களில் அவர் அமெரிக்காவில் தனது வீட்டில் மாரடைப்பால் காலமானார். இவரது பூதவுடல் சகல மரியாதைகளுடன் தகனம் செய்யப்பட்டது. பாரியார் ஹாசா குமாரசவாமி அவரது அஸ்தியை அலகபாத்திலுள்ள திருவேணிசங்கமம் நுதியில் கரைப்பதற்கு 1965 இல் எடுத்துச் செல்லுமுன் மானிப்பாய்க்கு வருகை தந்துள்ளார்.

செயல் திறனும் உள்ளஞர்வும் மிக்க கலாயோகி கலை அபிமானிகள் ஆனந்தகுமாரசவாமி போன்ற அறிஞரை வரவும் மீண்டும் இலங்கையிற் பிறக்க வேண்டுமென மிகஆவலாக இருக்கின்றனர்.

உதவிய நூல்கள்:

1. கலாயோகி ஆனந்தகுமாரசவாமி (2006) ச. அம்பிகைபாகன்
2. சேர் முத்துக்குமாரசவாமி அவர் கள் வாழ்க்கை வரலாறு (1990) சின்னத்துரை குமாரசவாமி.

ஓஓஓ

இலங்கைத் தமிழ் லைக்கிய நிறுவகமும் இலண்டன் தமிழ் லைக்கிய நிறுவகமும் கிணங்ந்து வழங்கும்

இரா.உதயணன்
லைக்கிய விருது : 2017
பிரிசு :
ரூபா 100,000/- [ஒரு லட்சம்]

இவ்வாண்டு நாவல், சிறுகதை, கவிதை, சிறுவர் கைக்கியம், தமிழ் வளர்ச்சி கைக்கியம், அயகைப் படைப்பாளிகளின் நூல்கள் என விருதுக்காக ஸ்த்ரை (10) நூல்கள் தேர்ஸ்தெக்குக்கப்பட்டு இரா.உதயணன் கைக்கிய விருதுடன் தலை சூபா 10,000 வீதும் சூபா 100,000 சண்டு ஸ்ரிசும் வழங்கப்படவிருக்கின்றன.

இவ்வாண்டுக்கான விருதுத் தேர்வுக்காகப் படைப்பாளிகள் நூல்களை அனுப்பி வைக்கலாம்.

- * அதைத்துப் படைப்புகளும் முறை ஸதிப்பாக ஒருந்தல் ஒவண்டும்.
- * அயகைப் படைப்பாளிகளுக்கான விருதுக்குரிய நூல்கள் தவிர்ந்த ஏதைய துறைசாரா நூல்கள் அதைத்துப் படைக்கியில் வாழும் எழுத்தாளர் களினால் எழுதப்பட்டிருக்க ஒவண்டும்.
- * நூல்கள் கைக்கையில் ஸதிப்பித்திருக்க ஒவண்டும்.
- * ISBN கைக்கம் டெம்பஸ்றிருத்தல் ஒவண்டும்.
- * அதைத்து நூல்களும் 2016 கற முதலாம் திருதி வொட்டகம் 2016 யார்கழி தீ ஆம் திருதி வதையான காலப்பகுதியில் ஸதிப்பித்திருக்க ஒவண்டும்.
- * தேர்விற்காக மூன்று ஸிரதிகள் (நூல்கள்) அனுப்பப்பட ஒவண்டும்.
- * நூல்கள் யாவும் 2017.07.31 திருதிக்கு முன் அனுப்பி வைக்கப்பட ஒவண்டும்.

EjyfS; mDgg Nt z ba K ft உப

இரா.உதயணன் லைக்கிய விருது - 2017

இலங்கைத் தமிழ் லைக்கிய நிறுவகம்,

இல: 9, 2/1 வந்சன்னடம்

கொழும்பு 06.

இலங்கை.

மொழிபெயர்ப்புக் காலதை

ஆற்றல் மிக்ககாலத்தை
கைப்பிடியில் வைத்திருக்க உங்களால் முடியாதபடியால்
இந்நூற்றாண்டின் இறுதிப் போரை
காலத்திரையில் பதிவு செய்ய விரும்புகிறேன்
என்றோ ஒருநாள்
இருளைப் பின்னேதன்னியபடி
உங்கள் பிடியிலிருந்து விடுபட்டு
ஒருபுதிய சூரியன் வெளிவருகையில்
காலம் புன்னகைக்கும்

இறுதிப் போர்

இரத்தத்தால் தாகம் தீராவிட்டால்
வெறும் காற்றால் பசியாங்காவிட்டால்
கனவுகளோடு மட்டும் ஒருவரால் தாக்குப் பிடிக்கமுடியுமா?
வாதைகளில் மூழ்கியள் மனிதர்களால் புன்னகைக்கமுடியுமா?
குழ்ப்பகரமான உலகின்
சமூக யதார்த்தத்தில் அகப்பாட்டு
சுதந்திரத்தின் கொடுமையை நான் அனுபவிக்கிறேன்
ஒருகால் ஆதரவுக் குழுவினரின் உந்துதலால்
நீவெற்றியின் அலைகளைக் காண்கிறாய் போலும்
ஆனால், உண்மையில்,
சந்தேகப்படும் மனதில் கருக்கொண்ட குரோத்தத்தோடு
பங்கு போட்ட கனவுகளும் தகர்ந்து போயின

தமிழாங்கம் : சோ.ப.

வானில் நட்சத்திரங்கள் உள்ளன
சந்திரனும் சூரியனும் உள்
புரட்சிகளைத் தூண்டிய பெரிய இலட்சியங்கள் இருந்தபோதும்
வரலாறு வெறிச் சோடிக் கிட்ப்பதுபோல
எங்கள் வாழ்வில் நீதியைக் கொண்டிரும் என நம்பிய
அரசியல் நிகழ்ச்சிநிரல்கள் வெற்றுக் கோதுகளானமை காண்கிறேன்
இனியும் வண்ணக் கனவுகள் பற்றி வாக்குறுதி தராதீர்கள்
நாங்கள் தொலைத்தகனவுப் பட்டாம் பூச்சிகள்
வசப்படாத தொடுவானத்தை நோக்கிப் பறந்துவிட்டன
கால சமத்திலிருந்து உடலை இழுத்துவந்து
என் ஆற்றலை வெளிப்படுத்த முடியாது
தம் கனவுகளின் சாவு குறித்து துக்கம் அனுஷ்டிக்கும்
போர் வீரர்கள் விழித்தெழுந்து கள முனைக்குச் செல்லமாடார்கள்

எண்ணிறைந்த அம் மனித மரணங்கள்
காலத்தின் மடிப்பில் புதையண்டு போகட்டும்
ஓர் அமைதியான தொடக்கத்தின் அடையாளமாக
ஒரு ‘போதிசித்த’ மரக்கன்றை நடுங்கள்
காலத்தைப் பலியிட்டு
அதைப் புனிதராக்க உங்களால் முடியாது
என்றோ ஒருநாள் இருளைப் பின் தள்ளியபடி
உங்கள் பிடியிலிருந்து விடுபட்டு
ஒருபுதிய சூரியன் வெளிவருகையில்
காலம் புன்னகைக்கும்!

நோயாள் மூலம் : அநுபம் ரோஷ்
இடங்கலவடிவம் : கெஷப் சக்டெல்

கோள் மியர்வு

- ஞானம் பாலச்சந்திரன் -

‘மார்ஸ்லிஸ்’ (Marslish) மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பெற்ற திருக்குறள், மேசையின் மேலே வைக்கப்பெற்றிருந்தது. இலத் திரினியல் வடிவங்களிலேயே நூல்களை வாசிக்கும் வழக்கமிருப்பினும் இன்னமும் சிலர், அச்சுப் பிரதிகளை வைத்துக்கொள்கின்றனர்.

சிவராமன் கதவைத் திறந்துகொண்டு உள்ளே வந்தார். அவரின் கண்களில் மேசையிலிருந்த திருக்குறள் பட்டது. அவரது மகன் மோகன், முப்பரிமாண திரையில் மூழ்கிப் போயிருந்தான். திரையில் ஒடிய படத்தில் அடைமழை பெய்துகொண்டிருந்தது.

தனது மகனைப் பார்த்து “இன்றைய நாள் எப்படி?” என்று மார்ஸ்லிஸ் மொழியில் கேட்டார். பதிலில்லை.

செவ்வாய் கிரகத்துக்குக் குடியேறிய இரண்டாம் தலைமுறையைச் சேர்ந்தவர் சிவராமன். அவரின் தந்தைதான் திருக்குறளை மார்ஸ்லிஸ் என்னும் செவ்வாய் உலகத்துக்குரிய மொழியிலே மொழிபெயர்த்தவார்.

2117ஆம் ஆண்டு அன்னளவாக இரண்டாமிரம் குடும்பங்கள் செவ்வாயில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். தற்பொழுதும் அவர்களுக்கு பூமியில் வாழும் அவர்களின் உறவினர்களுடன் ஒரளவு தொடர்புள்ளது.

2017ஆம் ஆண்டு Stephen Hawking என்னும் விஞ்ஞானி இன்னும் 100 வருடங்களில் பூமியில் வாழ்பவர்கள் செவ்வாயில் குடியேறியேயாக வேண்டும் என எதிர்வகுறியிருந்தார்.....

பூமியில், புதைகள் கக்கப்பெற்றன..., காடுகள் அழிக்கப்பெற்றன..., குப்பைகள் பெருகிக்கொண்டன..., பனிமலைகள் கரைந்து கொண்டன..., தீவுகள் மறைந்துகொண்டன...

சனப்பெருக்கமும், வாகன நெரிசலும், இயற்கைக்கு எதிரான மனிதர்களின் வன்முறை களும் பூமியை, உடையும் பூமியாக (Fragile Planet) மாற்றிவிட்டது.

விஞ்ஞானி எதிர்வகுறியதுபோன்று செவ்வாய்க் கிரகத்துக்கான குடியேற்றம் (Colonialism) பையப்பைய சாத்தியமடைந்தது.

“தாத்தா ஏன் திருக்குறளை மொழி

பெயர்த்தார்?” திரையிலிருந்து தனது கண் களை எடுக்காமலேயே மோகன் கேட்டான்.

சிவராமன் கதிரையில் அமர்ந்துகொண்டார். செவ்வாயில் பிறந்த தனது மகன், திருக்குறள் பற்றி உரையாடுவதையிட்டு அவருக்கு மகிழ்ச்சி.

“திருக்குறளானது, இனம், மதம், மொழி, காலம் கடந்த நூல். திருக்குறளில் கூறப் பெற்றவை செவ்வாய் உலகத்துக்கும் பொருத்தமாகையால் உன்னுடைய தாத்தா மொழிபெயர்த்தார்.”

உரையாடல் மார்ஸ்லிஸ் மொழியிலேயே தொடர்ந்தது. மோகனுக்கு தமிழ் மொழி தெரியாது.

“மழை என்றால் என்ன? உழவு என்றால் என்ன? கடவுள் வாழ்த்து அதிகாரத்துக்கு அடுத்த தாக வாள்சறுப்பு என்னும் மழையின் சிறப்பு பற்றிக் கூறும் அதிகாரத்தை வள்ளுவர் ஏன் வைத்துள்ளார்?”

சிவராமன் வீட்டிலிருந்தபடி ஜன்னலினுடாக வெளியில் பார்த்தார். காற்றில்லாத, மரமில்லாத, மழையில்லாத செவ்வாய் கிரகத்தில் பிறந்த தனது மகனுக்கு மழையின் மகத்துவத்தை எவ்வாறு புரியவைப்பது. அல்லது ஏன் புரியவைக்கவேண்டும்.

மோகனும், பதிலினை எதிர்பார்க்கவில்லை.

யாழ்ப்பாணத்து, உரும்பிராயில் பிறந்த சிவராமனின் தாத்தா, யுத்தத்தின் வினைவால் ஏற்பட்ட இடப்பெயர்வு பற்றி கதைக்கையாகச் சொல்லியிருக்கிறார். ஊரிலிருந்து வெளியேறி இடப்பெயர்வால் யாழ்ப்பாணத்தான் என்னும் அடையாளம் இழக்கப்பட்டது.

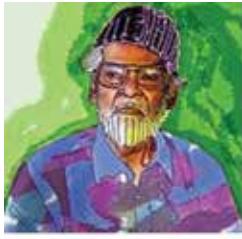
சிவராமனின் அப்பா, கண்டாவக்கு புலம் பெயர்ந்ததால் ஏற்பட்ட அவலங்களை செவ்வாய்க்குக் குடியேறிய காலத்திலும் நினைந்து நினைந்து புலம்பித் தீர்த்தார். புலம்பெயர்வால், தழும் என்னும் அடையாளம் இல்லாமல் போய் வீட்டது.

பூமியிலிருந்து செய்வாய் கோளுக்கு கோள்பெயர்ந்த சிவராமனின் உயிர் நடுங்கியது. கொள்வெயர்வால் மந்தன் என்னும் அடையாளமும் தொலைந்துவரும் தூரம் அதிகமில்லை.

அனைத்தினதும் சமத்துவத்துக்கு, அவையை வை இருக்கவேண்டிய இடங்களில் இருக்க வேண்டும்.

பல்லாயிரக்கணக்கான மைல்களுக்கு அப்பால் பூமியில் இன்னமும் மழை தூறிக் கொண்டிருந்தது.....

பூமியில் மழை தொடருமா...?

சிரமரி: தவறவிட்ட இன்னுட் சில தகவல்கள்

‘ஞானம்’ - 204ஆவது இதழை வழிமைபோல வாசித்தேன். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகதுமிகுந்ததுறை மாணவன் எம்.ஏ.எம்.எம். :பஸீல் ‘இசைமுரசு’ நாகர் ச.எம். ஹனிபா.: குறித்து ‘இன்னிசை கீதத்தால் இதயங்களை ஒன்றிணைத்த இசைமுரசு’ எனும் தலைப்பில் ஓர் அழகான ஆக்கத்தை எழுதியிருந்தார். பாராட்டுக்கள்.

தம்பி :பஸீல் தனக்குக் கிடைத்த தகவல்களை கொண்டு, பிரஸ்தாப ஆக்கத்தை தீட்டியிருக்கிறார் என்றே நம்புகிறேன். மூன்றாண்டுகளுக்கு முன்னம், ‘தினகரன்’ வாரமஞ்சரியில் ‘இசைமுரசவின் பாடல்கள் பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டும்’ என்ற சிந்தனையை விரிவாக்கி, மூன்று வாரங்களாக ஒரு தொடர் கட்டுரை எழுதினேன். அப்போது நான் திரட்டிய சில தகவல்கள், தம்பி :பஸீலின் கட்டுரையில் இல்லாமையால் - தவறவிட்ட சில தகவல்களாக இங்கே அவற்றை தொட்டுக்காட்ட விழைந்தேன். இல்லாமிய இன்னிசை உலகில் முடிகுடா சக்கரவர்த்தியாகத் திகழ்ந்த இசைமுரசு பற்றிய முழுமையான பதிவுக்கு அவை பயன்படும் என்பதால், இதோ அந்தத் தகவல்கள்.

- 1) இசைத் துறையில் பேரும் - பெருமையும், கீர்த்தியும் - கித்தாப்பும் கொண்ட இசைமுரசு அவர்கள் முதன் முதல் பாடிய பாடல் எது தெரியுமா? ‘சின்னச் சின்னப் பாலர்களே - சிங்காரத் தோழர்களே’ என்ற சிறுவர் பாடலைத்தான் முதலில் பாடனார். இப்பாடலை எழுதிய கவிஞர் தமிழ்நாட்டுக்காரர்ல்லர். நம் இலங்கையைச் சேர்ந்தவர்தான் என்றால், ஆச்சரியப்பட்டுப் போவீர்கள்.
- 2) மத்திய மலையகத்தின் கம்பளை திருநகரில் மலபார் வீதியில் வசித்து வந்த நல்லதம்பி பாவலர் என்பவரே, இசைமுரசவுக்கு முதற் பாடலை எழுதிய முத்த கவிஞராவார்.
- 3) இந்தியா ஒரு மத சார்பற்ற நாடு. அங்கு எந்தவொரு குறித்த மதத்திற்கும் தனியிடம் இல்லை. இதனால் இந்திய வானொலிகளில் மூஸ்லிம்களுக்கென்று எந்த சமய நிகழ்ச்சியும் இல்லை. இருந்து நின்று சென்னை, திருச்சி வானொலி நிலையங்களில் பக்திப் பாடல்கள் (எல்லா சமயப் பாடல்களும் கலவையாக) ஒலிபரப்பப்படும். அவ்வேளை இசைமுரசவின் ஒரு பாடலும் ஒலிபரப்பப்படும். மற்றபடி வானொலி மூலம் பிரபல்யம் பெறும் வாய்ப்பு அவ்வளவாக இசைமுரசவுக்கு ஆரம்ப காலத்தில் கிட்டவில்லை.
- 4) வானொலி மூலம் இசைமுரசுக்கு பிரபல்யத்தை - புகழை பெற்றுத் தந்தது, நம் ‘ரேடியோ சிலோன்’ என்னும் இலங்கை வானொலியே. மூஸ்லிம் நிகழ்ச்சியில் இல்லாமிய கீதங்கள் என்ற தலைப்பில், இசைமுரசவின் எல்லாப் பாடல்களையும் நம் இலங்கை வானொலி அடிக்கடி ஒலிபரப்பி, பெரும் செல்வாக்கை அன்னாருக்கு பெற்றுத் தந்த வரலாறு, நம் இலங்கை வானொலிக்கேடுண்டு.
- 5) இலங்கைக்கு இசைமுரசு ஆரம்பகாலத்தில் (1955 அளவில்) வந்தபோதெல்லாம், இலங்கையில் முதல் இல்லாமிய கீதமிசைத்த பாடகரான மர்ஹும் எம்.ஏ. ஹஸன் அலியார் வீட்டிலேயே தங்குவார். இந்த ஹஸன் அலியாரே நாகர் ச.எம். ஹனிபாவை ரேடியோ சிலோனுக்கு முதன் முதல் அழைத்துச் சென்று, அறிமுகங் செய்து, ‘இவர் சிறந்த பாடகர்’ என சிபாரிசும் செய்தார்.
- 6) இந்த மர்ஹும் ஹஸன் அலியார், இலங்கையில் - தலைநகரில் தமிழ் வளர்ந்த திண்ணையும் - தமிழ் வளர்த்த பண்ணையுமான ‘வாழைத்தோட்டம்’ என்ற கலை - இலக்கிய சோலையின் வாரிசாவார்.

கலாட்சினம் எஸ்.ஐ. நாகர்கன்

- 7) இசைமுரசு முதன் முதல் இலங்கை வந்தபோது, முதல் இசைக்கக்சேரி எங்கள் வாழைத்தோட்டத்து மிஹிந்து மாவத்தை அரசினர் முஸ்லிம் கலவன் பாடசாலையின் (இன்றைய அதன் பெயர்: அல் ஹரிக்மா கல்லூரி) பழைய கட்டிடத்தில் (ட்சு கோவில் மண்டபத்தில்) நடைபெற்றது. கட்டணம் தலைக்கு ஜம்பது சதம். விழா ஏற்பாட்டாளர்கள் இப்போதும் வாழ்கின்றனர். தொடர்ந்து கொழும்பு புதுக்கடை ‘ஆட்டுப்பட்டி பகுதி’ தெருக்களில் இலவசமாக இசைமுரசவின் கச்சேரிகள் நடந்தேறின.
- 8) இசைமுரசவின் பாடல்கள் இலங்கையிலும் - தமிழ்நாட்டிலும் பட்டிதொட்டி எங்கும் முனுமுனுக்கத் துவங்கியது, தன் பாடல்களில் ஒரு பெண் குரலையும் (கே. ராணி) சேர்த்துக் கொண்ட பின்னர்தான். இசைமுரசவும் - கே. ராணியுமாக முதன் முதலில் பாடிய ‘பாலைவனம் தாண்டி போகலாமே நாம்’ என்ற பாடலே, ஊரெங்கும் தலைவாசலைத் திறந்துவிட்டது எனலாம்.
- 9) இலங்கை வானொலி இசைமுரசவுக்கு செய்த உதவிக்குநன்றிக்கடனாக இசைமுரசு தன் ஊர் நாகரில் நிரமாணித்துள்ள தன் வீட்டில் இலங்கையிலிருந்து யார் போனாலும், எப்போதும் - எவ்வளவு நாட்களும் இலவசமாகத் தங்க இடம் தருவார் என்பது, அவரது மன விசாலத்தின் விலாசமாகும். இலங்கை கடவுச் சீட்டை மட்டும் காட்ட வேண்டும். வேறு எந்த சிபாரிசும் தேவையில்லை.
- 10) ஹிந்தி திரைஇசை உலகில் மிகப் பெரிய ஆளுமையாகத் திகழ்ந்த மர்ஹாம் மொஹம்த் ரபீக் ‘பகவான்’ என மிக நீண்ட நேரம் நீட்டிப்பாடிய பாடல் அவருக்கு புகழ் குவித்தது. இதே பாடலை நமது இசைமுரசவும் பாடியபோது, ‘என்னைவிட நீங்கள் நன்றாகப் பாடின்றகள்’ என மொஹம்த் ரபீக்கே இசைமுரசவை பாராட்டினார்.
- 11) இசைமுரசு ஏனோ எந்த கச்சேரியிலும், மேடையிலும் தனக்குப் பாடல் எழுதிய கவிஞர்களை சொல்லவேயில்லை. எந்தப் புலவரையும் எப்போதும் பிரஸ்தாபித்து புகழ்ந்ததில்லை. இது பலமா? பலவீனமா? யாரறிவார்?

இந்தங்கும்

காணாமல் பொனவன்

லீட்டுக் கதவு

காத்துக் கிடைக்கிறது

மீண்டும் அவர் வருவார் என்று

முற்றத்தில் மனைவி

முக்கிய ஆலுவணங்களுடன்!

விடுவிக்கப்படாத விளைநிலங்கள்

எதிர்பார்த்திருக்கிறது

விவசாயி தம்மை மீண்டும்

நூசிக்க வருவான் என்ற

வேதனை கனவுகளொடு

வேண்டாதவர்களை சுமந்து கொண்டு!

அகதி குடில்களில் அல்லல் படும்

அம்மாக்களின் ஆதங்கம்

பண்பாட்டோடு வெண் புரசுகளை

பக்குவமாய் வளர்ப்பது எப்படி?

அதற்குள் சொந்த நிலம்

சேர்ந்திடுமொ கைகளில்!

வெவ்கானந்தனார் சீடின்

பகிர்வோம்....

சமும் தம்மும்

1850களில் வத்திரி என்னும் ஊரில் பிறந்த தாலோதரும்யீளை அவர்கள் (இவர். சி.வெ. தாமோதரம் பிள்ளை அல்லர்) இந்தியாவிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் சைவசித்தாந்த பிரசங்கங்கள் பல செய்தவர். மேலும் இவர், ஞானச்சீத் என்னும் பத்திரிகையை நடாத்தி அதன் வாயிலாகவும் சைவசித்தாந்த உணர்ச்சியைப் பூர்ப்பியவர்.

வாழ்வியல் என்பது மகத்தான் எண்ணக்கரு என்பதற்கு அப்பால் மனிதன் ஒருவனின் அனுபவங்கள் பட்டறிவுகள் போராட்டங்கள், சவால்கள், தரிசனங்கள் சமூக இருப்புக்கள் என்ற கூறுகளை ஒன்றுகூட்டி பார்க்கும் ஒரு வாழ்வியல் களஞ்சியம்.

நேர்மையான எதிர்மறையான அனுபவங்களின் தொகுப்புத்தான் வாழ்வியல் என்பது பல அறிஞர்களின் வாழ்வியல் அனுபவங்களில் இருந்து நாம் கற்றுக் கொண்டிருக்கின்றோம். அரசியல்வாதி ஒருவன் பெறும் அனுபவங்கள் இலக்கியவாதியின் அனுபவங்களுடன் சமப்படுவதில்லை. அதே போன்றுதான் சமயவாதி யொருவனின் வாழ்வியல் அனுபவங்கள் வைத்தியன் ஒருவனின் அனுபவங்களுடன் நேர்கோட்டுத்தன்மை பெறுவதில்லை

இருப்பினும் எல்லா அனுபவங்களின் தளங்களும் ஒரு புள்ளியிலிருந்துதான் ஆரம்பிக்கின்றது. அதுதான் வாழ்வியல் தளம்.

வீ.என்.சந்திரகாந்தி எனும் எழுத்தாளனின் அனுபவப் பகிர்வுகள் தன்னுடன் முட்டி மோதிய வாழ்வியல் கோலங்களிலிருந்தும் தன்னால் செலுத்தப்பட்ட இலக்குக்கலா அம்சத்தின் ஊடாகவும். நுணுகி, நுணுகி ஆராய்ந்து பதியப்பட்டவை என்பதற்கு வீ.என்.சந்திரகாந்தியின் வாழ்வியல் அனுபவபகிர்வு எனும் நூல் தகுந்த சான்றாக காணப்படுகின்றது.

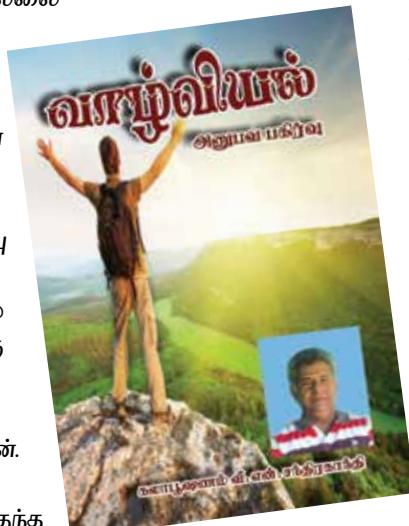
ஒரு எழுத்துலகின் பிரம்மா

என்ற வகையில் கலாபூஷணம் வீ.என்.சந்திரகாந்தியின் நாவல் சிறுகதை எனும் படைப்புக்கள் அவரின் அடையாளமிட்ட வாழ்வியல் வடிவங்களிலிருந்து பிரவாகித்து ஒடுபவை. ஆனால் அவரின் திசைமாறிய வாழ்வியல் அனுபவபகிர்வு என்ற நாலில் சற்று வித்தியாசமானதாகவும் வேறு திசை நோக்கிய படப்பிடிப்பு பதிவுகளாகவும் வெளி வந்திருப்பது அவரின் ஆரோக்கியமான அனுபவங்களின் பெட்டக இருப்பாக பார்க்கப்படவேண்டும்.

நிகழ்காலத்தில் வாழ்தல் என்ற கட்டுரை தொடக்கம் உல்லாசமும் மகிழ்ச்சியும் எனும் கட்டுரை ஈராக முப்பது கட்டிகள் இந்நாலில் பொறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இக்கட்டுரை அனைத்துமே மலைமுரச எனும் பிரதேச பத்திரிக்கையில் காலத்திற்கு காலம் எழுதப்பட்டவையின் தொகுப்பாக கொண்டு வரப் பட்டிருக்கிறது.

இக்கட்டுரையின் பிரம்மா ஆன வீ.என்.சந்திரகாந்தி தான் எழுதிய எனது உரை என்ற பகுதியில் எனது எழுபது வருட வாழ்கைப் பயணத்தில் நான் எதிர்கொண்ட சவால்கள், அடைந்த வெற்றிகள் சறுக்குண்ட சம்பவங்கள் எனது ஆழ்மனதில் பதிந்தவைதான் இந்நால் உருவாக்கத்திற்கு காரணம் என மிகக்கிதமாக கூறியிருக்கின்றார்.

நால் விமர்சனம்

வாழ்வியல் அனுபவபகிர்வு

கலாபூஷணம் திருமலை நவாம்

70 வயது வாழ்க்கை அனுபவங்கள் என்பது வாழ்கை பயணத்தில் பல சந்திகளை தாண்டிச்செல்லும் நீண்ட பயணம்.

பிள்ளைப்பருவம், பள்ளிப்பருவம், இளமைப்பருவம், இல்லறப்பருவம், குடும்பப் பருவம், முதுமைப்பருவமென பல நிலை தள்ளிச்செல்லும் பயணங்களாகும்.

ஒவ்வொரு பருவத்திலும் பெறும் அனுபவங்களும், சம்பவங்களும், சந்திப் போரும் வேறுபட்ட நிலைகொண்டவை யென்பதை உளவியலாளர்கள் மிக அழகாக வரைவிலக்கணப்படுத்திக் காட்டியுள்ளார்கள் என்பது இந்நாலின் பல இடங்களில் பதியப் பட்டிருப்பதை காண்கின்றோம்.

சந்திரகாந்தி ஒரு ஆற்றல் மிக்க மனிதன் மட்டுமல்ல வேரோடிய விழுது விட்ட, கிளை கொட்டிய, குலை கொண்ட பல்துறை சார்ந்த அனுபவங்களை அவர் தேடி பெற்றி ருக்கின்றார். அவரைத் தேடி வந்ததையும் சுவையாக அனுபவித்திருக்கின்றார் என்பதற்கு இக்கட்டுரையில் அடங்கியிருக்கும். பலவேறு ரத்தினமயமான அனுபவங்கள் எம்மை சண்டியிழுக்கின்றன.

விமர்சனபூர்வமாக அல்லது ஆய்வுநிலைப் பட்டவகையில் இந் நாலில் உள்ள கட்டுரைகளை பின்வரும் வட்டத்திற்குள் அடக்கி நோக்கமுடியும்.

1. மனிதனின் ஆளுமையும் ஆட்சியும்
2. உள்பாங்கும் உணர்வுகளும்.
3. சமூகமும் சவால்களும்.

மேற்படி மூன்று தலைப்புக்களிலும் இந் நாலின் கட்டுரைகளை வகுத்து தொகுத்து பார்ப்பது நாலின் அடக்க சொருபத்தை அறிய உதவியாக இருக்கும்.

இதில் மனிதனின் ஆளுமையும் ஆட்சியும் என்ற விவரணம் ஒரு மனிதனிடமுள்ள ஆற்றல் மிக்க குணங்களையும் அவனை விஷேஷப்படுத்திக்காட்டும் செய்கைகளையும் படம் பிடித்துக்காட்டும் கூறுகொண்டது. அந்த வகையில் பார்க்கின்றபோது அனுசரித்து போதல் முரண்படுதல் திறமையும் புகழும், சிந்தித்தலும் நிந்தித்தலும், அர்ப்பணிப்பும் அபகரிப்பும், உறவுகளும் பிளவுகளும், அன்பை சம்பாதித்தல், பகையை விலைக்கு வாங்கல், பக்கசார்பும் நடுநிலையும், கொலையும் தற்கொலையும் எனும் தலைப்புக்களில்

வரையப்பட்டிருக்கும். கட்டுரைகளில் தனி மனிதன் ஒருவனை ஆளுமைப்படுத்தும் குணங்களையும் குணக்கோலங்களையும் வடித்துக்காட்டுவனவாகும்.

ஒருவருடன் ஒருவர் ஒன்றுடன் ஒன்று அனுசரித்துப் போதல் என்பது எவ்வளவு முக்கியத்துவமும் முதன்மையும் வாய்ந்தது என்பதை கட்டுரை ஆசிரியர் தனது யாழ்ப்பான வாழ்வின் அனுபவங்கள் மூலம் அழகாக காட்டுகிறார். யாழ் கிராமங்களில் குறிப்பாக வடமராட்சியின் வடலிக்கிராமங்களில் உள்ள பணச்சடங்கு முறையையும் கிராமங்களின் விரிந்த மனோபாவங்களையும் காட்டியிருப்பது ஒரு சின்ன வயது அனுபவம்தான். அத்தகைய பணச்சடங்கு முறைகள் தற்பொழுதும் இருக்கிறதா இல்லையாவென்பதை அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

அர்ப்பணிப்பென்பது அது ஒரு மெழுகுதிரியை போல் தன்னை உருக்கி ஏனையவர்களுக்கு உதவும் குறியீடு. இந்த அர்ப்பணிப்பு சமூகசிந்தனை சமுதாய நாட்ட மெல்லாம் மனித மனங்களில் சுருங்கிப் போய்தான் தன் குடும்பமென்ற வட்ட வாழ்கைக்குள் வந்துவிட்ட போக்கையே பெரு வாரியாக பார்க்கின்றோம். இதை ஆசிரியர் அர்ப்பணிப்பும் அபகரிப்பும் என்ற கட்டுரையில் மிகத் துல்லியமாக விளக்கியிருக்கின்றார். இதற்கு அவர் எடுத்துக்கொண்ட குறியீட்டு மனிதர்களாக அன்னை திரோசாவையும் வல்லாண்மை வெறிபிடித்த ஹிட்லரையும் உதாரணப்படுத்தியுள்ளார்.

பகை என்பது சமூக வாழ்வியலில் தவிர்க்க வேண்டிய ஒன்றாக இருக்கின்றபோதும் அவை வந்துசேரும் விதமும் அடையும் முறையும் மின்னாமல் முழங்காமல் வந்து போய்விடுகின்றன. இதனை பகைமையை விலைக்கு வாங்கல் என்ற தனது அனுபவ விரிப்பில் ஆசிரியர் அழகாக எடுத்துக் காட்டுகிறார். பெண்களுடைய உலகமே வேறு. என்ன விலை கொடுத்தாலும் பகைமையை சம்பாதிப்பதில் அவர்களைப் போல் வல்ல வர்கள் எவரும் இருக்க முடியாது. அவர்கள் தம்மைப்பற்றி எப்போதும் பெரி மிதமாக எண்ணுவதும் வாயை விடுவதும் தான் எல்லா பகைகளுக்கும் காரணம் என யதார்த்த

பூர்வமான அனுபவங்களை பின்னியுள்ளார் ஆசிரியர்.

இவ்வாறு தனி மனிதனுடன் ஒட்டிப்பிறந்த ஆளுமையுடன் கூடிய குணம் குறிகளை தனது பல கட்டுரையில் ஆசிரியர் அனுபவ பதிவுகளாக பின்னியுள்ளார்.

சமூகமொன்று உருவாகுதல் என்பது எமது நிபந்தனைகளுக்கும் எதிர்பார்ப்புக்களுக்கும் அப்பாற்பட்ட விடயமாகும். சமூகமென்பதே சவால்கள் நிறைந்த ஒரு தொகுதியாகவே பார்க்கப்படுகின்றது. முரண்பாடுகளும் முட்டி மோதல்களும் சவால்களும் எவ்வளவு தூரத்துக்கு சமூகத்தில் குவிந்து கிடக்கின்றதோ அதே அளவு கூட்டுரையில் ஒற்றுமை விரிவான மனப்பாங்கு, ஒழுக்கம் நீதி பண்பு, என்றவையும் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. இதற்கு உதாரணங்களாக பல கட்டுரைகளை ஆசிரியர் ஆக்கி தந்துள்ளார்.

இக்கருத்து முனைப்பை வீ.என். சந்திரகாந்தி பல கட்டுரைகளில் நிலை நிறுத்திக் கட்டியுள்ளார். என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாக சமூக நோக்கு, அன்னதானமும் சிரமதானமும், முகநூல் எனும் சமூக வலைத் தளம் ஆகிய கட்டுரைகள் ஆழ நோக்கோடு சொல்லியிருப்பது படிப்பவர்களின் சிந்தனையை தூண்டும் செய்தியாகும்.

இன்று முகநூலின் ஆதிக்கம் குடும்பம், அரசியல், வாழ்வியல், தொடர்பாடல் என்ற துறைகளில் எவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொண்டவையாக விளங்கி வருகின்றன என்பதை நாம் அறிவோம். முக நூல் பற்றி ஆசிரியர் ஒர் இடத்தில் விமர்சனபூர்வமான கருத்தை முன்வைக்கிறார். முகநூல் நண்பர்கள் தாம் படித்தவற்றில் இருந்து பிடித்த கருத்துக்களையும் கோட்டாடுகளையும் தமது பக்கங்களில் பகிர்ந்து கொள்கின்றார்கள். அவை அநேக சந்தர்ப்பங்களில் கொல்லன் தெருவில் ஊசி விற்ற கதைபோல் ஆகிவிடு கின்றது என அனுபவழுர்வமாக கூறியுள்ளார்.

முகநூலின் ஆதிக்கம் எவ்வளவு வல்லமை பெற்றுக்காணப்படுகின்றதோ அதே போல் இடை நெருடல்களையும் தருகின்றது. என்பதை நாம் அறிந்து வைத்துள்ளோம். இவ்வாறு ஒவ்வொரு வாழ்க்கை தரிப்புகளிலும்

சந்திப்புக்களிலும் நான் பெற்ற அனுபவ முத்திரைகளை ஆசிரியர் பட்டவர்த்தனமாக பதிந்திருப்பது சத்தியசோதனையை நினை வூட்டுவது போல் காணப்படுகின்றது.

இந் நூலின் விஷேஷத்தை அம்சமென்ன வென்றால் இந் நூலுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கும் அணிந்துரை கவிஞர் தாரைத்தீவானின் “வென்றிடும்” என்னும் தலைப்பிலான முகப்பு கவிதை மற்றும் எனது உரையென்பன கட்டுரைக்கு கட்டமிட்ட வடிவங்கள் போல் இருக்கின்றன.

○○○

ரூலியே சுத்திரகாளியே...

வெலிகள் விடுங்கியாசுசு
கூலியெற்றுச் சேர்த்த
காணிகள் வெறுமையாசுசு
காலிசெய்த வீடுகளில்
களவுகள் மலிந்து போசுசு
வாலியர்கள் வாளோடு தினமும்
வீதிகளில் வலம்வருவாசுசு
பீநியோடு மக்கள்
பாலியல் பட்டியல் நாளுமே
நீண்டு போசுசு

தாலியே உயிர் என்று வாழும்
தங்கையினம் நாசமாசுசு
சோலிகள் தேஷவரும்

சீரம் காமைாசுசு
வெலியே யமிரைமேயும்
நிலைவரும் உழுகியாசுசு
கேட்டுதற்கோ ஆளில்லை
ஞலியே யுத்திரகாளியே
கொடுவாளைக் கையிலை
போலிகளை வெட்டி வீற்றது.

மாண்புதலே மீல்வாப்

POOBALASINGHAM BOOKDEPOT

*Importers, Exporters, Sellers & Publishers of Books,
Stationers and News Agents*

புதிய வரவுகள்

நாள்கூட்டுறவு	ஆசிரியர்	வெளியீடு	விலை
• கம்பியூனியஸ் (அயோத்தி காண்டம்)	கிருவின்ஸ்ளூ நடராசா	பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை	350.00
• தகவல் தொடர்பாடல் தொழில்நுட்பியல்	பிரசாந்தன்	பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை	450.00
• தமிழ் தறிபுக்குற்கள்	ச.சவுசேகரம்	பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை	130.00
• ஈழப் போன் ஒறுத்தநடக்கள்	வெற்றிச்செல்வி	ஆசிரியர்	500.00
• வென்றிலா	வெற்றிச்செல்வி	ஆசிரியர்	200.00
• இப்படிக்கு அக்கா	வெற்றிச்செல்வி	ஆசிரியர்	200.00
• இப்படிக்கு தங்கை	வெற்றிச்செல்வி	ஆசிரியர்	200.00
• போராளியின் காதல்	வெற்றிச்செல்வி	ஆசிரியர்	500.00
• சொந்த மண்ணின் அந்தியர்	இரா.சட்கோபன்	கெளர் பிரின்டர்ஸ்	350.00
• குந்த் சேத்திரத்தின் குல்	மு.பொன்னம்பலம்	குமரன் அச்சகம்	700.00
• கறுத்த கோடுகள்	எ.எஸ்.எம்.நவல்	குமரன் அச்சகம்	200.00
• தல்க்கை தகர்க்கும் தன்க்கை	ப.மதனவாசன்	வீஜாயா வெளியீடு	750.00
• அடங்கா பற்று வன்னியல் ஆத்காலத் தமிழ் வரலாறு	அருணா.செல்லத்துறை	அருணா வெளியீடு	1300.00
• சிறுகதைகளும் குறுநாவல்களும் (பார்னியல் படைப்புக்கள்)	பார்னியல் வசந்தன்	அடையாளம்	1500.00

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை

புத்தக விற்பனையாளர்கள், ஏற்றுமதி,
இரக்குமதியாளர்கள், நால் வெளியீட்டாளர்கள்

நிலைமை: இல. 202, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு 11, இணங்கல, தொ.பே: 2422321, தொ.நகல்: 2337313 மின்னஞ்சல்: pbdh@stinet.lk

கிளைகள்:

340, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு - 11.
தொ.பே: 2395665

இல. 309 A-2/3, காவி வீதி, கொழும்பு - 6.
தொ.பே: 4-515775, 2504266

இல. 4 A, ஆண்பத்திரி வீதி, பல் நிலையம்,
யாழ்ப்பாடும்.

‘கொழும்பூர் மாணா’

கிள்ளிய கைஞ்சிர

இன நல்லுறவுக்கு நற்பண்புரியும் லுணுக்கலை ஸ்ரீ!

சென்ற திங்கள், ஒரு எட்டாந்தேதி திங்கள் கிழமை மாலை கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கச் சிறிய வினோதன் மண்டபம். சித்திலெப்பை ஆய்வு மன்றத்தினர் அழைத்திருந்த வைபவத்திற்கு 4000 பேருக்குச் சமமான நாற்பதுமுன்று பேரே சமூகமளிப்பு. (ஜம்பது, பேரைத் தாண்டினால் இருக்கக்கூடிய இல்லை).

அங்கே, மலையகம், தலவாக்கொல்லை லிந்துகளையை வதிவிடமாகக் கொண்டிருக்கிற லுணுக்கலை ஸ்ரீ என்கிற ஒரு வெண்பா வித்தகி, ஒரு வரலாற்றுச் சாதனையை அறிமுகம் செய்வதில் மும்முரமாக இருந்தார். மடியில் தன் மழலையைப் பராமரித்தவாறு, துணைவர் தினகரனார் பக்கபலத்தோடு!

வைபவத்தின் 43 பேரில் மதிப்புமிகு பிரம்மஸ்ரீ சாந்தன் குழுக்கள் அவர்களும், கலை - இலக்கியமாக வாழ்க்கையை ஆரம்பித்துப் பிரபல நாடாளுமன்ற உறுப்பினராகத் திகழ்கிற ‘மல்லியப்பு’த் திலகர் அவர்களும் இந்துச் சமுகத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி!

அந்த ‘லுணுக்கலை ஸ்ரீ’ என்கிற மலைப் பிரதேசம் பெண் செய்யவிழைமுந்த காரியம் என்ன?

‘தூதர் வழித் தூய மொழி’யை, “காற்றில் செதுக்கிய கருவுலங்கள்” என அறிமுகப்படுத்தி வழங்கல்!

யார் தூதுவர்? உலகப்புகழ் ‘முண்டாக்கவி’ பாரதியாரிலிருந்து பெர்னாட்டாவரை புகழ்ந்துரைத்த முஸ்லிம் சமூக இறைத்தூதர் முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள்.

அன்னவர்கள், எச்சமுகத்தினருக்கும் பொருந்தத் தக்கதாய் அவ்வப்பொழுது வழங்கிய நல்மொழிகளிலிருந்து சமார் 1500 ஐத் தேர்ந்து வெண்பாக்களாக்கினார் ஒரு கிழக்கிலங்கைப் ‘புலவர் மணி’. அவர் மறைவில் அவை புதையலான பொழுது இந்த லுணுக்கலை ஸ்ரீ தோண்டி எடுத்து, ஏழரை ஆண்டுகள் அயரா முயற்சியில் 574 வெண்பாக்களை மட்டும் தனது யாப்பிலக்கணப் பயிற்சியின் துணையில் செப்பனிட்டுச் செதுக்கிவிட்டார். பதிப்பித்தும் விட்டார். மருதமுனை அன்னை வெளியிட்டாக அனுசரனையில்.

தமிழ் நாட்டின் ஒரு கால நீதியரசர் ஒருவரது துணைவி சௌந்தரா கைலாசம் முகம்மது நபி (ஸல்) மொழிகளில் ஈடுபாடு காட்டியதற்குப் பிறகு இலங்கை, மலையக சாமான்யப் பெண்ணுக்கும் (ஆனால் வெண்பா வித்தகி!) ஏற்பட்ட அதே ஆர்வம் அதிசயம்!

எவ்வாறாயினும், இம்முயற்சியை இன்றைய காலகட்டத்தின் கட்டாயப் பணிகளுள் ஒன்றாகக் கருதி “இன நல்லுறவுக்கு நற்பணி புரிந்தார் ஒரு மலையகத் தமிழ்ப் பெண்மணி” - என்றே கொழுந்து கிள்ளி, தெம்மாங்கு பாடிப் பதிவேன்!

அது சரி! அவர் கொடுத்த வெண்பாக்களுக்குரிய அந்தப் ‘புலவர் மணி’ யார்? இன்றிருப்பின் 108, அகவை! கிழக்கிலங்கையின் வெண்பாப்புலி, மருதமுனைப் புலவர் அ.மு.ஷரிபுத்தின் அவர்கள். அன்னாரது வாரிசுகளில் ஒருவரே காப்பியக்கோ ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன்.

எழுத்து தூண்டும் வெள்ளூர்கள்

பேராசிரியர் துகரை மனோகரன்

வேறுத்தை மனிதர்கள்

நமது நாட்டில் மதத்தலைவர்கள் என்ற போர்வையில் சண்மித்தனத்தில் ஈடுபடும் சிலர் இருக்கின்றனர். அவர்கள் அவ்வப்போது தங்கள் “திறமை”யை வெளிப்படுத்து வதற்கான சந்தர்ப்பங்களை எதிர்நோக்கிக் காத்திருப்ப துண்டு. பேரினவாதம், விதங்டாவாதம், சண்மித் தனம் - இவையே இவர்களது மூலதனம். ஆசைகளைத் தழுந்து, அகிம்சையைப் போதித்த மகான் ஒருவரின் பெயரைச் சொல்லிக்கொண்டு அரசியல் ஆசையுடன் அடாவடித்தனங்களில் அவர்கள் ஈடுபட்டுவருகின்றனர். அவர்களைப் பின்பற்றுவதற்கு என்றே ஒரு முட்கூட்டம் ப்போதும் தயார்நிலையில் உள்ளது. இந் நாட்டின் சகல பிரச்சினைகளுக்கும் அவர்கள் தான் காரணம். இவர்கள், தாங்கள்தான் நாட்டில் யோக்கியர்கள் என்று தம்மைத்தாமே கருதிக்கொள்வதுதான் வேடிக்கை. இவர்களில் ஒருசாரார் தங்களின் ஒரு பேரினவாத இயக்கத்துக்குச் சிவபக்தனான இராவணனின் பெயரைச் சூடியிருப்பதுஇன்னொரு வேடிக்கை. மகாவும்ச காலத்தில் இருந்து இத்தகைய தெருக்கூட்டம் நாட்டில் இருந்துவருகிறது. இந்த நாடு ஒரு இனத்தவருக்கும், ஒரு மதத்த வருக்கும் மாத்திரம்தான் சொந்தம். மற்றவர்கள் அனைவரும் வந்தேறுகுடிகள் என்பதுதான் அவர்களது ஒரேயொரு தர்ம உபதீசம். இத்தகைய பொய்யர்களால்தான் நாடு குட்டிச் சுவராகி வருகிறது. அவர்களுக்குப் பேரினவாத அரசியல்வாதிகளின் ஆதரவும் நிறைய உண்டு.

இத்தகைய ஒரு தெருக்கூட்டம் அண்மையில் சகவாழ்வி, கலந்துரையாடல் மற்றும் அரசகரும் மொழிகள் அமைச்சருடனான சந்திப்பு ஒன்றை வேண்டியிருந்தது. அதற்கு அமைச்சரின் அனுமதியும் கிடைத்தது. ஆயினும், சந்திப்புக்கு முதல்நாள், அதன் தலைவர், தமது ஊடகவியலாளர் சந்திப்பின்போது, குறிப்பிட்ட அமைச்சர் அந்த அமைச்சுப் பதவிக்குத் தகுதி இல்லாதவர் என்றும், ஒரு பெரும்பான்மை இனத்தவரே அதற்குத் தகுதியானவர் எனவும் குறிப்பிட்டிருந்தார். அதனால், அந்தச்

சந்திப்பை அமைச்சர் இரத்துச் செய்திருந்தார். இதனால் ஆத்திரமுற்ற அந்தப் “பெரியவர்”தம் பரிவாரத்துடன் அமைச்ச அலுவலகத்துக்கு வந்து பெரும் ரக்களையில் ஈடுபட்டார். சற்று நேரத்தில் அமைச்சர் வரவே, சாமியார் அவருடன் வாக்குவாதத்தில் ஈடுபட்டார்.

அந்தச் சந்திப்பின்போது அவர் உதிர்த்த “பொன்மொழிகள்” இவை: “இலங்கை சிங்கள வர்களுக்கே உரித்துடையதாகும். எனவே, சிங்களவர்களை நாட்டின் உரிமையாளர்கள் என்று ஏற்றுக்கொண்டால் மாத்திரமே நல்லி ணக்கத்துறை சார்ந்த அமைச்சக்கு நீங்கள் பொருத்தமானவராவர்கள். இது சிங்கள பெளத்த நாடு. இந்நாட்டுக்குச் சிங்களவர் மட்டுமே சொந்தக்காரர்கள். ஏனையோர் வெளியில் இருந்து வந்தோர். சிங்களவரின் நல்லெண்ணைத்தால்தான் நீங்கள் இங்கு வாழ்கிறீர்கள். இந்நாட்டு மொழி சிங்களம் மட்டும்தான். இங்கே வாழவேண்டும் என்றால், எல்லோரும் சிங்களம் படிக்கவேண்டும்.” ஒரு மதத்தலைவரின் வாயில் இருந்து வரக்கூடாத வார்த்தைகள் இவை. ஒரு மதத்தலைவராக இருப்பதற்கான எந்தத் தகுதியும் அவரிடம் இல்லை. உடம்பை வளர்த்த அளவுக்கு, அவர் தம் உள்ளத்தை வளர்க்கவில்லை. நீதி நியாயம் கொண்ட மக்களின் பார்வையில் அவர் ஒரு வேடிக்கை மனிதராகவே விளங்குகிறார்.

இந்த வேடிக்கை மனிதரின் கருத்துகளுக்கு அமைச்சர் தகுந்த பதிலை கொடுத்துள்ளார். “இது சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம், பெளத்த, இந்து, இஸ்லாம், கத்தோலிக்க நாடு. எல்லோரும் இந்நாட்டுக்குச் சொந்தக்காரர்கள். சிங்களவரும் இந்தியாவிலிருந்து வந்தோர் என்றே மகாவும்சம் கூறுகிறது. விஜய இளவரசன் இந்தியாவில் இருந்து இந்நாட்டுக்கு வந்து இறங்கி, ஆதிவாசி குவேனியை மணந்து, பின் அவளை விட்டுவிட்டு தென்னிந்திய பாண்டிய நாட்டில் இருந்து இளவரசியை அழைத்துவந்து மனந்துகொண்ட பிறகே சிங்கள இனம் உருவாகியது என்றே மகாவும்சக்தில் நான் படித்துள்ளேன்... சிங்களமும், தமிழும் ஆட்சி மொழிகள், தேசிய மொழிகள். ஆங்கிலம் இணைப்பு மொழி. அதுதான் அரசியலமைப்புச்

சட்டம். அதை எவரும் நினைத்த மாதிரி மாற்ற முடியாது. சட்டத்தை மாற்ற மக்கள் வாழும், வாக்குகளும், தேர்தலில் வெற்றியும் பெறவேண்டும். என அவர் தெரிவித்தார். இத்தகைய வேடிக்கை மனிதருக்குத் துணிச்சலுடன் தகுந்த பதிலை கொடுத்த அமைச்சர் மனோ கணேசன் பாராட்டுக்கு உரியவர்.

இந்த வேடிக்கை மனிதர், சட்டத்துக்குத் தாம் கட்டுப்பட்டவர் அல்லர். சட்டம்தான் தமக்குக் கட்டுப்பட்டது என்ற கருத்துக் கொண்டவர் போல நடந்துகொள்கிறார். நாட்டின் தலைமகன் தாம்தான் என்பது போன்ற ஆணவழும், அதிகாரதோரணையும் கொண்டவர். தமிழ், மூஸ்லிம் மக்களுக்கு எதிரான குருரப் பார்வையே இவரது “தர்மக கொள்கை”யாக விளங்குகிறது. பெளத்தம் போதிக்கும் அறக் கருத்துகளுக்கும் இவருக்கும் வெகுதாரம். துறவிக் கோலத்தில் அட்டகாசமாக நடந்துகொள்வது தமக்கு மரியாதை இல்லை என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடியாதவராக அவர் விளங்குகிறார். நாட்டில் பேரினவாதத்தை வளர்த்தெடுப்பதில் இவர் ஆற்றிவரும் “சேவை” அளப்பரியது. இவரது வளர்ச்சியில் கடந்த ஆட்சியாளருக்கும் கணிசமான பங்குண்டு.

இவர் போன்ற வேடிக்கை மனிதர்கள் நாட்டில் கணிசமானவர்கள் இருக்கிறார்கள். மதுகுருமார்கள், அரசியல்வாதிகள், கல்வி மான்கள், சட்டத்தரணிகள், கலைஞர்கள் மத்தியிலும் இத்தகைய வேடிக்கை மனிதர்கள் காணப்படுகின்றனர். இந்நாடு சிங்கள பெளத்த நாடு என்பதே அவர்களது ஒரே கொள்கையும், கோஷமும் ஆகும். அதைத் தவிர, அவர்களுக்குச் சிந்திப்பதற்கு உலகில் வேறு எதுவும் கிடையாது. தமிழ், மூஸ்லிம் மக்களும் இந்நாட்டின் பிரஜெக்டான் என்பதை ஏனோ இவர்கள் உணர மறுக் கின்றனர். பெரும்பான்மையினருக்கு இந் நாட்டில் இருக்கும் சுலப உரிமைகளும் இவர்களுக்கும் உண்டு என்று கருதுவதற்கு ஏனோ இவர்களால் முடிவதில்லை. தமிழர், மூஸ்லிம்களின் காணிகளை அபகரிப்பதும், அவர்கள் வாழும் இடங்களில் தங்களது வழிபாட்டுத் தலங்களை அமைப்பதும், வெறியாட்டங்கள் ஆடுவதும் இவர்களது இயல்பான செயல்பாடுகள். தங்களைத் தட்டிக் கேட்பதற்கு யாரும் இல்லை என்ற தலைக்களத்தில் அவர்கள் கூத்தாடுகிறார்கள். மனிதர்களுக்கு இருக்கவேண்டிய இயல்பான மனிதாபிமான உணர்வுகூட இவர்களுக்கு இல்லை என்பது வெட்கப்படவேண்டிய விடயம். நாட்டின் ஆட்சியைத் தங்கள்

கைகளில் எடுத்துக்கொண்டவர்கள் போல அவர்கள் நடமாடுகிறார்கள். ஆட்சியாளர்களும் அவர்களுக்குப் பணிந்து நடப்படுதே புண்ணிய மான செயல் என்று கருதிச் செயல்படுகின்றனர். ஆட்சியாளர்களின் செயல் பாடுகள் அவர்களுக்கு மேலும் ஊக்கம் அளிப்பனவாகவே இருக்கின்றன. நேர்மையும், துணிச்சலும் இல்லாத ஆட்சியாளர் காலங்களில் இத்தகைய வேடிக்கை மனிதர்கள் தோன்றுவதும், வளர்வதும் தவிர்க்கமுடியாதது.

சொன்னவையும் சொல்லாதவையும்

இந்தியப் பிரதமர் மோடி அன்மையில் இலங்கை வந்து சென்றுள்ளார். இலங்கையும், இந்தியாவும் பரஸ்பர நட்பு நாடுகள் என்று அவரும், இலங்கை அரசியல் தலைவர்களும் மாறிமாறிப் பேசியதைக் கேட்டுக் காது புளித்துப்போய்விட்டது. இலங்கை தனது இலாபத்துக்காக இந்தியாவில் ஒரு காலையும், சீனாவில் ஒரு காலையும் வைத்துக்கொண்டு, நட்புக் கதை பேசுவது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. நட்பு என்றால், ஒருவர் சொல்வதை மற்றவர் கேட்கவேண்டும். அது இல்லாமல் ஓப்புக்காக நட்புக்கதை பேசுவது நாகரிகமானது அல்ல.

மோடியின் வருகையை ஒட்டி, இலங்கையைச் சேர்ந்த அரசியல் பைத்தியம் ஒன்று வெசாக் தினத்தில் கறுப்புக்கொடி ஏற்றவேண்டும் என்று தனது கறுப்பு மனத்தின் எண்ணத்தை வெளியிட்டது. அதேவேளை, அதைச் சார்ந்த முன்னாள் ஆட்சியாளர் கோஷ்டி மோடியை நள்ளிரவில் சந்தித்துப் பேச்சுவார்த்தையில் ஈடுபட்டது. அந்தச் சந்திப்பின்போது, தாம் முன்னர் வருகை தந்திருந்தபோது, முன்னாள் ஆட்சியாளரை இந்தியாவுக்கு வருமாறு அழைப்பு விடுத்தும், என் அவர் வரவில்லை என்று மோடி முன்னாள் ஆட்சியாளரைச் செல்லமாகக் கடிந்துகொண்டார். அவ்வாறு மோடி நடந்துகொண்டமை, இந்நாள் ஆட்சியாளர்களுக்கான ஒர் எச்சரிக்கையோ தெரியவில்லை.

மோடியின் வருகை தொடர்பான நிகழ்ச்சி ஒன்றில் கலந்துகொண்டு பேசிய சட்டம் தெரிந்த, கோட்டுச் சூட்டுக் கழற்றாத, பேரினவாதத்தைத் தலையில் சமந்துகொண்டு திரிகின்ற முக்கியஸ்தர் ஒருவர், “இந்தியப் பிரதமர் மோடி எங்களில் ஒருவர்” என்று குறிப்பிட்டிருந்தார். உலகின் சிறந்த நகைச்சுவைகளில் அதுவும் ஒன்று. பேரினவாதிகளான தங்களில் ஒருவராக மோடியை இனங்காண்பதற்கு அவருக்கு அசாத்தியத் துணிச்சல் இருந்திருக்க வேண்டும்.

தாழும், மோடியும் ஒரே ரகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று வெளிப்படையாகச் சொல்வதற்கு இது வரை யாரும் துணிந்ததில்லை. மோடியையும் தங்களோடு சேர்த்துக்கொண்டால், தங்களுக்குப் பெருமை சேரும் என்று அவர் தப்புக்கணக்குப் போட்டிருக்கிறார் போலும்.

மலையகத்தில் பிரதமர் மோடி நிகழ்த்திய உரை தனிச் சிறப்பு வாய்ந்தது. தமிழின் பெருமை பற்றி அவர் பேசியமை, தமிழர் அனைவரையும் உச்சி குளிரச் செய்தது. திருக்குறள் பற்றியும், கணியன் பூங்குன்றனாரின் கவிதை பற்றியும் அவர் குறிப்பிட்டமை, அவரது மனவிசாலத்தைக் காட்டியது மாத்திரமன்றி, தமிழ் இலக்கியத்தின் பெருமை பற்றியும் உலகுக்கு உணர்த்தியது. மோடி இப்படி எல்லாம் பேசுவார் என்று நான் எதிர்பார்க்கவேயில்லை. அவரது பேச்சு தமிழர்களுக்கு மனமகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்திய அதேவேளை, பேரினவாதிகளுக்குக் கடும் கலக்கத்தைத் தோற்றுவித்துள்ளது. வழக்கம் போல மோடியைப் பற்றியும், இந்தியாவைப் பற்றியும் கன்னாபின்னா என்று எழுதியும், பேசியும் வருகின்றனர்.

இலங்கை வந்த மோடி தமிழர் பிரச்சினை பற்றி வெளிப்படையாக எதுவும் பேசவில்லை என்று தமிழர் தரப்பு குறைப்பட்டுக்கொண்டது. ஆனால், இந்தியா புறப்படுவதன் முன், விமானநிலையத்தில் வைவத்து முக்கிய தமிழ்க் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களை அவர் சந்தித்துப் பேசியுள்ளார். அவர்களின் கருத்துக்களைக் கேட்டறிந்த அவர், இலங்கைப் பிரதமர் இந்தியா வந்தபோது அவருடனும், இலங்கையில் ஜனாதிபதி, பிரதமருடனும் தமிழர் பிரச்சினை பற்றி அழுத்தம் கொடுத்துப் பேசியிருப்பதாக அவர்களிடம் தெரிவித்திருந்தார். அவரால் எல்லாவற்றையும் வெளிப்படையாகப் பேச முடியாது. இலங்கையைச் சுற்றிப் பேரினவாத மேகம் சூழ்ந்திருப்பது அவருக்கு நன்கு தெரியும். எனவே, ஒரு நாட்டின் தலைவர் என்ற முறையில், அவர் வெளிப்படையாகச் சொன்ன வையும் உண்டு சொல்லாதவையும் உண்டு.

ஒய்யப்பல் ஒளி வீசியவர்

இலங்கை வாணொலியில் மயில்வாகனன் எப்படி எனது சின்ன வயத்தில் இருந்தே என்னைக் கவர்ந்தாரோ, அதேபோலுவே அவரது மனைவியான செந்திமணி மயில்வாகனனும் தமது இனிமையான குரல்வளத்தால் என்னைக் கவர்ந்தார். அதன் பின்னர், என்னைக் கவர்ந்த பெண் அறிவிப்பாளர்களில் ஒருவர், சற்சொருபவதி நாதன். நான் ஏ.எல் படிக்கும் காலகட்டத்திலிருந்து அவரது குரலைக் கேட்டு வந்திருக்கிறேன். எனது ஞாபகத்தைப் பொறுத்த

வரையில், முதன்முதலில் அவரது குரலை வாணொலி நாடகங்கள் மூலமாகத்தான் கேட்டிருக்கிறேன். அப்போதே சிறந்த ஒரு வாணொலி நடிகை என்ற மனப்பதிவு அவர் தொடர்பாக எனக்கு ஏற்பட்டது.

செய்தி வாசிப்பில் சற்சொருபவதி தமக்கெனத் தனியிடத்தை வசித்தார். அழகாக, அழுத்தம் திருத்தமாக, கலைத்துவத்தோடு தமக்கேயுரிய பாணியில் அவர் செய்தி வாசிக்கும்போது, செவிகளுக்கு இனிய விருந்தாக இருக்கும். அரசாங்கங்களின் செய்தி கள் காதுகளுக்குச் சலிப்பைத் தந்தாலும், சற்சொருபவதியின் செய்தி வாசிப்பு முறை கவையைத் தரும். அதேபோல, அவர் தயாரித்தளித்த உரைச்சித்திரங்களும், இசைச் சித்திரங்களும், கலைக்கோலம் நிகழ்ச்சியும், சமய நிகழ்ச்சிகளும் செவிகளுக்கு விருந்த தனிக்கும். இலங்கை வாணொலியின் சிறந்த ஒலிபரப்பாளருள் ஒருவர் என்ற முறையில் அவர் பல விருதுகளையும் பெற்றுள்ளார்.

கொழும்பில் சில நிகழ்ச்சிகளின்போது அவரைச் சந்தித்துப் பேசியிருக்கிறேன். ஒரு முறை நிகழ்ச்சி ஒன்றின்போது கணிசமான நேரம் அவருடன் பேசக்கூடிய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது. அப்போது இலங்கை வாணொலி பற்றிய குறைநிறைகளை மனம் திறந்து என்னுடன் பகிர்ந்துகொண்டார். தாம் அப்போது தயாரித்துவந்த வாணொலி நிகழ்ச்சி ஒன்றிலும் என்னைப் பங்குபற்றுமாறு கேட்டுக்கொண்டார். நானும் சம்மதம் தெரிவித்திருந்தேன். ஆயினும், அதற்கான சந்தர்ப்பம் ஏற்படாமலே போய் விட்டது.

இலங்கையின் ஒலிபரப்பு வரலாற்றில் சற்சொருபவதி நாதனின் சாதனைகள் மௌச்சத்தக்கவை. இலங்கை வாணொலியை ஓர் உன்னத இடத்துக்குக் கொண்டுசெல்வதில் அவரது பங்களிப்பும் அபாரமானது. யாழ்ப்பாணம் இந்து மகனிர் கல்லூரியின் பழைய மாணவர்சங்கக் கொழும்புக்கிளை, அவருக்கு நடத்திய பாராட்டுவிழாவின்போது அவருக்கு வழங்கிய “சகலகலாவித்தகி” என்ற பட்டம், அவரைப் பொறுத்தவரை சாலப்பொருத்தமானது. இலங்கை வாணொலியைப் பொறுத்தவரை, சற்சொருபவதியின் பெயர், அதன் வரலாற்றில் ஓர் ஏடாக என்றும் நின்று நிலைக்கும். ஒலிபரப்பில் ஒளி வீசியவர், அவர்.

கலாஜியணம் கே.பொன்னுத்துரை

சீம நெந்தெல் தொலைக்கண்டிய நகர்வுக்கான

இலக்கியக் களத்தில் “வன்னி வல்”

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் மாதத்தின் முதல் வெள்ளிக்கிழமைகளில் நடத்தும் இலங்கைப் படைப்பாளர்களின் அண்மைய படைப்புகள் பற்றிய பன்முக பார்வை அரங்கில் வெனியூர் இரா. உதயணனின் ‘வன்னி வலி’ என்ற சிறுகதைத் தொகுதி பற்றிய விமர்சனம் மு.சிவலிங்கத்தின் தலைமையில் 05.05.2017 அன்று நடைபெற்றது. இந்நிகழ்வில் அல் அஸ்மத், திருமதி பவானி சிவகுமாரன், செல்வி அபிராமி மாணிக்கவாசகர் ஆகியோர் உரையாற்றினார்.

மேமன்கவ்யர்யன் மணிவிழாவும், நூல் வெளியீடும்.

இலக்கிய உலகில் புதுக்கவிதையாளராக அறியப்பட்டு மேமன்கவி கடந்த நான்கு தசாப்தகாலத்திற்கு மேலாக இலக்கிய செயற்பாட்டாளராக இயங்கி வரும் மேமன்கவியின் ‘மணிவிழா’ (கடந்த 06.05.2017) பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம் தலைமையில் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் நடைபெற்றது.

இவ்விழாவில் மேமன்கவியின் கொடகே வெளியீடான் ‘அதிகளின் புதைகுழிகளிலிருந்து’ என்ற கவிதை நூலும், மேமன்கவியின் மணிவிழா மலரான ‘மனிதநேய நேசகன்’ என்ற நூலும் வெளியிடப்பட்டது. பிரதம அதிதியாக இலக்கியப் புரவலர் ஹாசிம் உமர், தேசபந்து சிறிகமன கொடகே, கமல் பேரோரா, தொழிலதிபர் என். எஸ் வாசு கலந்து சிறப்பித்தனர்.

வாழ்த்துரைகளை திருமதி பத்மா சோமகாந்தன், கமல் பேரோரா, கே. எஸ். சிவகுமாரன், தமிழ்நாடு அருணா சந்தராசன் ஆகியோர் வழங்கினர்.

நிகழ்வுகளை ஹேமசுந்திர பத்திரின தொகுத்து வழங்கியதுடன் வரவேற்புரையும் நிகழ்த்தினார். ஏற்புரையை மேமன்கவி வழங்கினார்.

மகுடம் சிறப்புதழி வெளியீடிடல்..

மகுடம் 5ஆவது ஆண்டு மலர் பேராசிரியர். சி.மெளனகுரு சிறப்பிதழி இரட்டைச் சிறப்பிதழாக மட்டுமாநகர சபைநகர மண்பத்தில் மட்டு. மாநகர ஆணையாளர் வெதவராஜாவின் தலைமையில் வெளியிடப்பட்டது. மகுடம் ஆசிரியர் விமைக்கல் கொலினின் வரவேற்புரையுடன் ஆரம்பமாகிய நிகழ்வில் பிரதம அதிதிகளாக மட்டு. மாவட்ட அரசாங்க அதிபர் திருமதி. பின்னர் பேராசிரியர்.த.ஜெயசிங்கமும் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

சிறப்பிதழின் முதல் பிரதியை மட்டு.மாவட்ட தமிழ்ச்சங்க பொருளாளர் சைவப் புரவலர் விருஷ்திதழிக்கு அரசாங்க அதிபர் வழங்கி வைத்தார். சஞ்சிகை அறிமுகத்தினை முன்னாள் கல்விப் பணிப்பாளர் திருமதி.சுபா.சக்கரவர்த்தி ஆற்றினார்.

பேராசிரியர் சி.மெளனகுருவின் ஏற்புரையை தொடர்ந்து பேராசிரியரின் நெறியாள்கையில் மாட்டு. அரசாங்க ஆய்வுகூட மாணவர்களின் “மண்ணுக்குள் வேர்கள் விண்ணோர்க்கும் கிளைகள்” என்ற தலைப்பில் அரங்க ஆற்றுகையும் நடைபெற்றது.

அவுஸ்திரேலிய தமிழ் இலக்கியச் சங்கத்தின் பதினேழாவது தமிழ் எழுத்தாளர் விழா

அவுஸ்திரேலிய தமிழ் இலக்கியச் சங்கத்தின் பதினேழாவது தமிழ் எழுத்தாளர் விழா 06-05-2017 அன்று மாலை 5 மணியளவில் மெல்பேண் நகரில் இடம்பெற்றது. மருத்துவ கலாநிதி அம்பலவாணர் பொன்னம்பலம், நாகை. கு. சுகுமாரன், திரு. மடுஞ்சிரியே விஜேரதன், திரு. திருமதி ஞானசேகரன் தம்பதியினர் மங்கல விளக்கேற்றி விழாவினை ஆரம்பித்தனர். தொடர்ந்து செல்வன் ஹரிஷ் அழகேசனின் மெல்லிசை, திரு. சங்கர சுப்பிரமணியம் அவர்களின் தொடக்கவரை ஆகியன இடம்பெற்றன. அடுத்து இடம்பெற்ற அரங்குகளுக்கு மாவை நித்தியானந்தன் தலைமை தாங்கினார். மொழிபெயர்ப்பு அரங்கில் மடுஞ்சிரியே விஜேரதன், திரு. ந. சுந்தரேசன் ஆகியோர் உரையாற்றினர். அதனைத் தொடர்ந்து மடுஞ்சிரியே விஜேரதன் மேற்கொள்ளும் மொழிபெயர்ப்பு மற்றும் இன நல்லினக்கப் பணிகளுக்காக அவருக்கு அவுஸ்திரேலிய தமிழ் இலக்கியச் சங்கத்தின் சார்பில் பாராட்டுவிருது வழங்கும் நிகழ்வு இடம்பெற்றது. அடுத்து இடம்பெற்ற வாசிப்பு அனுபவப் பகிர்வில் அ. முத்துவிங்கத்தின் கடவுள் தொடங்கிய இடம் நாவல் பற்றி திருமதி கலாதேவி பாலசண்முகமும், கீதா மதிவாணன் மொழிபெயர்த்த ஹென்றி லோசனின் கதைகள்பற்றி முருகபூதியும், ஞானம் 200 ஆவது நேர்காணல் சிறப்பிதழ்ப்பற்றி கலாநிதி ஸ்ரீகௌரிசங்கரும், ஞானம் பாலச்சந்திரனின் சித்திரக்கவித்திரட்டு பற்றி திருமதி மாலதி முருகபூதியும், தமிழர் நாகர்கமும் பண்பாடும் பற்றி பொன்னரச அவர்களும் தமது வாசிப்பு அனுபவங்களை வழங்கினர். விழாவின் நிறைவாக, கருத்துறை அரங்கில் ஞானம் ஆகியீர்தி. ஞானசேகரன் ஈழத்து இலக்கியத்தின் இன்றையநிலை பற்றி சிறப்புரை ஆற்றினார். திருமதி உடோ சிவானந்தன் நிகழ்ச்சி அறிவிப்புக்களைச் செய்தார்.

‘தீரதம்’ சிறுகதைத் தொகுதியின் வெள்ளோட்ட நூல்

தீரன் ஆர்.எம். நெளசாத் எழுதிய தீரதம் சிறுகதைத் தொகுதியின் வெள்ளோட்ட நிகழ்வு கடந்த 21.05.2017 அன்று சாய்ந்தமருது அல்-ஹிலால் வித்தியாலயத்தில் நிகழ்ந்தது. நிகழ்வில் கிழக்கு மாகான கல்விப் பணிப்பாளர் அலஹாஜ்.எம்.ரி.எம். நிஸாம்- வெளிநாட்டலுவல்கள் அமைச்சின் சிரேஷ்ட பணிப்பாளர் எ.எல். அப்துல் அஸீஸ்- வைத்திய அத்தியட்சகர் திருமதி சஹிலா இஸ்லதீன்- தென்கிழக்குப் பல்கலைக் கழக தமிழ்த்துறை தலைவர் கலாநிதி ரமீஸ் அப்துல்லாஹ் ஆகியோர் கலந்து கொண்டு உரை நிகழ்த்தினர்.

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் தமிழ்மணி இகளாங்கனன் தொடர் சொற்பொழுவு

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம் நடாத்திய தொடர் சொற்பொழுவு நிகழ்வு சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் 2017 மே மாதம் 12ஆம் திங்கள் முதல் மூன்று நாட்கள் நடைபெற்றது. இந்நிகழ்வில் தொடக்கவரையினை கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க இலக்கியக்குழுச் செயலாளர் திரு.ஆ.இருபதி பாலசீர்தான் நிகழ்த்துவதனையும், தலைமையுரையினை கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க துணைத் தலைவர் பேராசிரியர் வ.மகேஸ்வரன் நிகழ்த்துவதனையும், சிலப்பதிகாரச் சிந்தனைகள் எனும் தலைப்பில் தமிழ்மணி அகளங்கன் சிறப்புச் சொற்பொழுவாற்றுவதனையும், அந் நிகழ்விற்கு வருகைதந்தோரையும் படங்களில் காணலாம்.

“ஞானம்” சஞ்சிகையின் சமீபத்திய இதழ்கள் – ஒரு மதிப்பீடு

ஞானம் கலை இலக்கியப் பண்ணையின் ஆதரவில் ஞானம் சஞ்சிகையின் சமீபத்திய இதழ்களின் மதிப்பீட்டு நிகழ்வு 28.05.2017 அன்று மாலை 05.00 மணியளவில் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் பேராசிரியர்.வ.மகேஸ்வரன் தலைமையில் இடம்பெற்றது. திருமதி பத்மா சோமகாந்தனின் தமிழ்வாழ்த்தினைத் தொடர்ந்து ஞானம் சஞ்சிகையின் நிர்வாக ஆசிரியர் ஞானம் பாலச்சந்திரன் வரவேற்புரை வழங்கினார். மதிப்பீட்டு உரைகளை எழுத்தாளர்கள் அல்லாது எம்.எம்.மன்ஸார், திருமதி வசந்தி தயாபரன், டாக்டர் ச.முருகானந்தன், திருமதி. பிரமிளா பிரதீபன் ஆகியோர் நிகழ்த்தினர். தொடர்ந்து ஞானம் சஞ்சிகை தொடர்பான கருத்தாடல் நிகழ்வும் இடம்பெற்றது. இந்நிகழ்வில் பேராசிரியர்கள், ஊடகவியலாளர்கள், சஞ்சிகையாளர்கள், கல்விமான்கள், எழுத்தாளர்கள், வாசகர்கள் எனப் பலரும் கருத்துரை வழங்கினர். ஞானம் பிரதம ஆசிரியர் தி.ஞானசேகரனின் நன்றியுரையுடன் விழா நிறைவுபெற்றது.

வாசதீர் பேசுக்ரீடர்

சமுத்தில் இலக்கியத்துறையில் ‘ஞானம்’ சஞ்சிகை காத்திரமான பல வேலைகளை செய்து வருகின்றது என்பதற்கு இருநூறாவது (200) இதழை சிறப்பிதழாக வெளியிட்டதன் மூலமும் அதற்கு முன்னைய கால சிறப்பிதழ்களின் மூலமும் நிருபித்துள்ளது.

சமுத்து இலக்கிய வானில் சஞ்சரிக்கும் நட்சத்திரங்களான பல இலக்கிய ஜாமப்வான்களின் நேர்காணல்கள் பல்கலைக்கழகங்களுக்கும், ஆய்வாளர்களுக்கும், இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்கும் கையில் வைத்து பேணக்கூடிய “பொக்கிஷம்” எனில் தவறில்லை.

இந்நோக்கில் பவளவிழா காணும் ஞானம் ஆசிரியர் தி.ஞானசேகரன் மேலும் பல்லாண்டுகள் எம்மோடு ஆரோக்கியத்துடன் வாழ்ந்து தனது பணியினை, தொடர வேண்டுகிறேன். அவருக்கு பாராட்டுக்கள் பல உரித்தாகட்டும்.

அடுத்த ஞானரதம் பவளவிழா மலர் தி.ஞானசேகரன் என்ற இந்த ஆளுமையினை முழுமையாக நாம் விளங்கிக் கொள்ளவும், புரிந்து கொள்ளவும், சிலாகித்து பேசவும் தூண்டுகின்றது.

பதிப்புரை செய்த செல்லத்துரை சுதர்சன் விரிவுரையாளர் பேராதனை பல்கலைக்கழகம் பாராட்டுக்கு உரியவர். கட்டுரைகளை கேட்டு வாங்கி பதிப்பிப்பது என்பது என்றும் இலகுவான விடயம் அல்ல என்பதை இத்துறையிலீடுபட்டோர் நன்கறிவர். அவரின் பணி பலன் தந்துள்ளது.

சமுத்தில் இவ்வாறான முயற்சிகளுக்கு பல்கலைக்கழகங்கள், கல்லூரிகள், புத்திஜிவிகள் தமிழ் பற்றாளர்கள், சமூக சிந்தனை உடையோர் ஒத்துழைப்பு வழங்குதல் வேண்டும். பணிகள் தொடர வாழ்த்துகிறேன்.

மொழிவரதன்

எழுத்துக் துறையில் பட்டை தீட்டிக் கொள்ளும் பயிற்சியாளராக இருக்கிறேன்” என பட்டப்பின் கற்கை தமிழ்த்துறை மாணவன் எம்.ஏ.எம்.எம். :பஸீல் கடந்த 204 ஆம் ‘ஞானத்தில் பதித்திருப்பது எனக்குப் பிடித்திருப்பதால் இந்தக் கருத்து.

அதே இதழில் இசை முரச ஹனி.பா அவர்களைப் பற்றி மூன்று பக்கங்களில் விலாவாரியாக எழுதியவர், அவருக்கு ‘எனிப் படிக’ாக இருந்தோருக்குக் கொடுத்திருப்பது ஒரேயொரு பந்தி! அதுவும் இரண்டே இரண்டு பேருக்கு மட்டும்! (பக:23 - 05ஆம் பந்தி)

பாடகர் ஒருவரது வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதும் போது, மறக்கக் கூடாத ஒரு மாமனிதர் யாரெனில், பாடலாசிரியர், அவர்தான் ஏனி! அவர் இன்றேல் இவரில்லை இசையமைப்பாளருக்குக் கூட இரண்டாம் இடமே!

அந்த வகையில், நாகர் ஹனி.பா உலகப் புகழடைய உதவிய பாடலாசிரியர்கள் ஒரிருவரல்லர்! பன்னிருவருக்கு மேல் பட்டியலிடலாம்! அவர்களைத் தேடிப்பிடித்து கட்டாயமாக பட்டியலிட்டுக் குறிப்புகளும் எழுதியிருக்க வேண்டும்.

.:பஸீல் பதித்திருப்பது போல், ஹனி.பாவின் ஆரம்பகால இசைப்பயணம் அகவை 11-ல் பாடசாலையில் ஆரம்பித்து 13-15 வயதுகளில் திருமண வைபவங்களில் கண்ணர்க் குரலில் ஒலித்த பொழுது அதற்குப் பக்கபலமாக இருந்தது புலவர் அபிதீன் எனும் கவிஞர். அவர் அவருக்கு இயற்றிய பாடல்களாலேயே ஹனி.பா பிரகாசிக்கத் தொடங்கினார். குரல் ஒத்துழைத்தது அவ்வளவே!

“அவரே என் ஆசான்” என ஹனி.பாவும் வெளிச்சமிட்டுள்ளார். (இந்த அபிதீன் இலங்கையில் அச்சு ஊடகவியலாளராகவும் இருந்துள்ளார்.)

ஆக - இக்கடித்ததை ஓர் ஆய்வுக் கட்டுரையாகக் விரும்பாது நிறுத்தி, அதே நேரத்தில், பட்டங்களை ஏந்தப் போகிற .:பஸீல் போன்ற இளைய தலைமுறைகள் இது போன்ற கட்டுரைகளை வடிவமைக்கும் போது முதலில் ‘எனி’யை அல்லது, ‘ஏனி’களுக்கு முக்கியத்துவமளிக்கப் பழகிக் கொள்ள வேண்டும்.

தமிழ்மனி - மானா மக்கீன்

ஞானம் 204 ஆவது இதழில் (மே 2017) பிரசரமான முஸ்லின் எழுதிய “கன்றுக்குட்டி” சிறுக்கதை ஓர் இன்ப அதிர்ச்சியை எண்ணில் ஏற்படுத்தியது. அது அவரது நேரடி அனுபவமாக இருக்கலாம். நானோ அதனை ஒரு குறியீட்டுச் சிறுக்கதையாகவே காண்கின்றேன்.

நியூசிலாந்தில் பால்மா பற்றிய விளம்பரங்கள் எவ்வளவு கவர்ச்சியானவை? அவற்றின் பின்னணியில் இருப்பதோ, சொல்லிலடங்காச் சுரண்டலும் சோகமுந்தான் என்பதனை உலகம் அறிவதில்லை. இலட்சக்கணக்கான பசுக்களைக் கொண்ட நியூசிலாந்தின் பாற்பண்ணைகளில் கன்றுக்குட்டிகள் ஒரே ஒருநாள் மட்டுமே தாய்ப்பால் குடிப்பதற்காக (தாயில் பால் சுரப்பதற்காக மட்டும்) அனுமதிக்கப்படுகின்றன. ஒருநாள் முடியுமுன்னரே அந்த அப்பாவிக் கன்றுக்குட்டிகள் குத்துயிரும் குலை உயிருமாக ட்ரக்குகளிலே தூக்கி வீசப்பட்டு தாய்ப் பசுக்களிலிருந்து பிரிக்கப்படுகின்ற அவலத்தையும் அதனைத் தாங்கமாட்டாத பணியாள் ஒருவனின் உயிர் மாய்ச்சலையும் இந்தக் கதை சித்தரிக்கின்றது.

இந்தச் சிறுக்கதை பின்வரும் எண்ணங்களை எண்ணில் கிளர்த்தியது.

அ) தமது கொள்ளை இலாபத்திற்காக முதலாளித்துவம் எவ்வாறு பஞ்சமாபாதகச் செயல்களைப் புரிகின்றது.

ஆ) நலிவடைந்த வர்க்கத்தினரை பெருமதலாளித்துவம் எவ்வாறு அடக்கி ஒடுக்கின்றது?

இ) ஏகாதிபத்தியங்கள் தமது சயிலாபத்திற்காக மனிதாபிமானமற்ற வகையிலே உறவுகளைச் சிதைத்து சின்னாபின்னமாக்கி எவ்வாறு தமது அதிகாரத்தை நிலைநிறுத்திக் கொள்கின்றன?

ஈ) எவ்வாறு திராணியற்ற சிறுபான்மை இனங்களின் நியாயமான போராட்டங்களை ஈன இரக்கமின்றி அதிகாரவார்க்கம் கொடுரமாக நக்ககின்றது?

உ) பாற்பண்ணைகளிலே மல்லர்களைப் பயன்படுத்தி எவ்வாறு ஒருநாள் கன்றுக்குட்டிகள் வேட்டையாடப்படுகின்றனவோ அதுபோல ஆயுதப் போராட்டத்தின் போது சர்வதேச ஏகாதிபத்தியங்களின் (அமெரிக்கா, ஐரோப்பிய ஒன்றியம், சீனா, இந்தியா) கறைபடிந்த கரங்களைப் பயன்படுத்தி என்னுக்கணக்கற்ற வகையிலே தமிழ்மக்கள் கொல்லப்பட்டார்கள் என்பதையும்

ஊ) சமூகத்திலே நலிவற்ற பெண்ணினத்தை ஆண் ஆதிக்கவர்க்கம் எவ்வாறு அடிமைப்படுத்தி நக்ககின்றது என்பதையும் இக்கதை என் மனதில் பதிவு செய்தது.

சிறீலங்காவில் போர் பதித்த ஆறாவடுவுடன் நியூசிலாந்து பாற்பண்ணை அவலத்தை இணைத்துப் பார்ப்பது அபாரமானது! தமிழ்ச் சிறுக்கதை இலக்கிய வரலாற்றில் இந்தச் சிறுக்கதை ஒரு புதினம்!

சி. வன்னியகுலம், அல்வாய்

204 ஞானம் இதழில் வெளியான முஸ்லின் மு.சிவவிங்கம் ஆகியோரின் இரு சிறுக்கதைகளும் மனதைத் தைத்தன. இரு வேறு தளங்களில் இயங்கினும், கதை சொல்லும் பாங்கில், வாசகனும் பங்காளியாக இருப்பதான் ஓர் ஒட்டுதல் துலாம்பரமாகத் தெரிகிறது.

‘அங்கர்’ பெட்டியிலுள்ள அட்டையின் நியூசிலாந்து பசுமையையும், பரிதாபத்தையும் ஒன்று முன்வைக்க மற்றையது முகாமின் கொடுமையையும் கையூட்டு முதலான ஊழலையும் பட்டுக்காட்டுவதனுடாக, தமிழ்க் கைத்தியின் மரணத்தின் அவலத்தையும் சித்தரிக்கிறது. இரண்டுமே நேர்த்தியாகப் புனையப்பட்டிருப்பது சிறப்பு.

கண.மகேஸ்வரன், நெல்லியழ.

இல. 204 மே மாத ஞானம் இதழ் ‘ஆசிரியர் பக்கம்’ குறிப்பிட்டுள்ள குப்பை மேட்டின் விபரங்கள் “குப்பை மேட்டின் வரலாறு” என்றே கூறவேண்டும். இன்று நாட்டில் குப்பை மேடுகள் அரசியலாகிவிட்டது. அத்துடன் நாட்டின் கழிவுகளின் குப்பை மேட்டை விட இனவாத குப்பை மேடுகளும் பெருகிக் கொண்டு வருகின்றது. நாற்றமேடுக்கும் இக்குப்பை மேடுகளை

அழிக்க நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால் பாரிய விபரத்தங்களை சந்திக்க நேரிடும். ‘டெங்கு அழிக்க எடுக்கும் நடவடிக்கைகளை விட இனவாதம் என்ற நோயை தடுக்க சம்பந்தப்பட்டோர் முன்வரவேண்டும். மேலும் இவ்விதமில் மற்றும் இசை முரச ஈ.எம்.ஹனிபாவின் பாடல் பற்றிய விபரங்கள் நன்றாக இருந்தன. நல்ல முயற்சி இதே போல அவர் காலத்தில் வாழ்ந்த எஸ். உசைன் தீணைப் போன்றோரைப் பற்றியும் எழுதப்பட வேண்டும். கவிதை புனைந்தவர்களையும் மறக்காமல் நினைவு கூறப்படவேண்டும். இவைகள் இன்றைய காலத்தின் தேவை என்பதையும் நினைவுபடுத்துகின்றேன். கட்டுரை ஆசிரியர் ஒரு முஸ்லிம். அத்துடன் பல்கலைக்கழக மாணவர், இஸ்லாமியர் அல்லாதோரில் ஒரு சிலர் குறிப்பிடுவது போல ‘முகமதியர்’ என்ற சொற்பத்திற்கு தவிர்த்துக் கொள்வது நலமாயிருக்கும். ஏனெனில் அது பிழையான சொல் என்பதையும் உணர்வார் என எண்ணுகின்றேன். அத்துடன் ‘குலேபகாவலி’ திரைப்படத்தின் தொடக்கக் காட்சியில் ஒரு பள்ளிவாசலிலிருந்து தொழுகைக்காக அழைக்கப்படும் பாங்கோடை (அதான்) கேட்கிறது. இதை இஸ்லாமிய தொழுகைப் பாடல் என கட்டுரை ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். இதையும் திருத்திக் கொண்டால் நலமென எண்ணுகின்றேன்.

எம்.வி.எம்.நிஸ்வான், பாணந்துறை

எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையம்
WRITERS MOTIVATION CENTRE

தமிழியல் விருது 2017

உயர் தமிழியல் விருது: இலக்கிய மேம்பாட்டுக்கு உரமாய் உழைத்த மிகச் சிறந்த முத்த படைப்பாளி ஒருவருக்கு எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மைய ஸ்தாபகர் ஓ.கே.பாக்கியநாதன் உயர் தமிழியல் விருது வழங்கிக் கொரவிக்கப்படும்.

தமிழியல் விருது:தமிழ் இலக்கிய மேம்பாட்டுக்கு உரமாய் உழைத்த முத்த படைப்பாளிகள் 3 பேருக்கு, வவுனியூர் பூர்வாமகிருஷ்ணா கமலநாயகி தமிழியல் விருதுடன் தலா ரூபா 15,000/-வழங்கிக் கொரவிக்கப்படும்.

தமிழ்ப்பணியாளர் தமிழியல் விருது: ஈழத்துப் படைப்பாளி அல்லாத அயல்நாட்டவர் ஒருவருக்கு கல்விமான் வ.கனகசிங்கம் தமிழியல் விருதுடன் ரூபா 25,000/- வழங்கிக் கொரவிக்கப்படும்.

இனாங்குவூறு தமிழியல் விருது: இனநல்லுறவுக்காக உழைத்த சிங்களமொழி படைப்பாளர் ஒருவருக்கு வணபிதா சந்திரா அடிகளார் தமிழியல் விருதுடன் ரூபா 10,000/- வழங்கிக் கொரவிக்கப்படும்.

சிறந்த நாலுக்கான தமிழியல் விருது: 2015ல், 2016ல் வெளிவந்த சிறந்த 25 நால்களுக்கு, தலா ரூ10,000/-வழங்கிக் கொரவிக்கப்படும்.

ஓவியருக்கான தமிழியல் விருது: மிகச் சிறந்த ஓவியர் ஒருவருக்கு ஓவியர் கிக்கோ தமிழியல் விருதுடன் ரூபா 10,000/- வழங்கிக் கொரவிக்கப்படும்.

2015ஆம், 2016 ஆம் ஆண்டுக்கான தமிழியல் விருதுக்கான நால்களைத் தேர்வு செய்ய படைப்பாளிகளிடம் இருந்து நால்கள் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன. ஈழத்திலும் வெளிநாடுகளிலும், வாழ்கின்ற ஈழத்து தமிழ்ப் படைப்பாளிகள் நாலுக்கான தமிழியல் விருதுக்காக நால்களை அனுப்பி வைக்கலாம்.நாவல், சிறுகதை, கவிதை, குழந்தை இலக்கியம், சிறுவர் இலக்கியம், விடைவை இலக்கியம், நாடகம், அறிவியல், ஆய்வியல், வரலாறு, பழந்தமிழ் இலக்கியம், மொழி பெயர்ப்பு, தொழில்நுட்பம் என்ப பல்துறை சார்ந்த நால்களைத் தேர்வுக்காக அனுப்பி வைக்கலாம். நால்களின் 3 படிகள் அனுப்பப் பெறுதல் வேண்டும்.நால்கள் 2015 ஜூன் வரி 1 முதல் 2016 டிசம்பர் 31 காலப்பகுதியில் பிரசரிக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். முதல் பதிப்பு மாதத்திற்கும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும். நால்கள் வந்து சேரவேண்டிய கடைசிநாள் : 15.07.2017 ஒரு படைப்பாளி, எத்தனை வகையான படைப்புகளையும் அனுப்பி வைக்கலாம்.நாலுடன் பெயர், முகவரி, தொலைபேசி இலக்கம் கொண்ட விபரத்தினை இணைத்து அனுப்புதல் வேண்டும்.

-பாக்டர் ஓ.கீ. குணாதன்

எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையம்

64, கதிர்காமர் வீதி, அமிர்தகழி, மட்டக்களப்பு, இலங்கை.
தொ.பேசி : 077-6041503, 065-2226658 மின்னஞ்சல் : okkuna@gmail.com

ஞானம் = 200 ரூபா
பக்கங்கள்: 1000
விலை: ரூபா 2000/-

தி.ஞானசெகரன் பவளமலர்
விலை: ரூபா 750/-

ஏழமும் தமிழும்
நூல் எண் : 6
ஞானம் பாலச்சந்திரன்
பக்கங்கள்: 1020
விலை: ரூபா. 1500/-

ஞானம் பத்பீபகம்

3B 46^{வது} ஒழுங்கை, கொழும்பு 06

+94 11 258 6013, +94 777 306 506. editor@gnanam.info